

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகம்.

இ ஃ து.

12521

மி கு ரு சு ம ா லை

—**(*)**—

சித்வசிரோமணியாகிய கடாக்ஷரவி

ஆ லி ப் பு ல வ ர வ ர் க ள்

திருவாய்மலர்த்தருளியது

முன்னர்நமதுபிறவியான முசிலீங்களால் அர்சி
ட்டுப்பிரகரமாகிய பிரதிகளைச் சொண்டுந் தில இத்துக
களாகிய அச்சுக்கூடத்தலைவர்கள் குறிவிதகடை விற
பனைக்காகப்பிழைக்காடனே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி
தியபிரதிகளை வாங்கிப்படித்தமுசிலீமானவர்கள் இவ்
விதநமதுமார்ச்சுநூற்களை இத்துக்களச்சிட்டுக்கொடுத்தி
ருப்பதால் நம்மளிவாள்ள வித்துவானகளைக்கொண்டு ந
ன்றாகப்பிழையற அச்சிட்டுத்தரவேண்டுமென்றுங்கே
ட்டுக்கொண்டமையால்

கையறப்பட்டணம்.

கண்ணகமதுமகுதாமுகம்மதுப்

புலவரவர்களால்.

பிழையறப்பரிசோதித்தபிரதிக்கிணங்க

திருவொற்றியூர்.

ப ர சு ரா ம மு த லி யா ர்

கு மாரர்.

கன்னியப்பமுதலியார்

அண்டுபிரதர் அவர்களது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TRUVANMIYUR : MADRAS-41

மிகுஞ்சு மாலைநிட்டவணை.

—*—

பக்கம்.	சிறப்புத்தொகை.	பாடற்றொகை.
உ.	கடவுள்வணக்கம்.	உக
எ.	நாட்டுச்சிறப்பு.	சஉ
க.	பாயிரச்சிறப்பு.	ருஎ
யக.	புறக்குச்சிறப்பு.	அஉ
யரு.	பைத்தல்முக்கச்சிறப்பு.	எரு
உஎ.	வணிச்சிறப்பு.	கூயக
சக.	எழுவான்சிறப்பு.	கூகூ
கூய.	நாகத்தியல்பு.	சுரு
கூஎ.	சொர்க்கச்சிறப்பு.	ருமயரு
எரு.	அறுபிச்சிறப்பு.	கூககூ
கூச.	நபியுல்லாபவியிசுறாநிலைநாண்டது.	கூககூ
கூஅ.	நபியுல்லாமக்கதுக்குவந்திறப்பு.	கூகஅ

பிசுமல்லா கிறகருமா னிறகருமா

இஃத,

நபிமுஹம்மது சல்லல்லாகு

அலெக்சாண்ட்ரவாஸ்கர்

மேன்மை பொருத்திய

மக்கமாநகரமிருத் தெழுந்தருளியாகி

ஹக் கலிட்மடி : தபேய்மொழித்துவந்தகாரணமாகிய

மிருது : ஸ்விதசரிதையை

விவகிசோம ரியாகிய

ஆலிபுல்லாகர் : திருவாய்மலாந்து

தமிழி னுலருளிய

பி ச னு னு க ட ம ர வல.

காபுலி - விருத்தம்.

பூகிநிறமேசாமபோலப் பொருத்தியோர்

பொருளாய் கின்றோ

னேவடி னிறகுலசெய்த

வெழின்ம்கு றுணைமலை

பாவிதத தமிழாற்பாடப்

பறப்பன மூவைவற்று

மாவியும் படைதததுய்ய

வாதிதேதுணைசெய்வாயே.

புகழில்லா கிற்றருமா னிற்றகம்.

இஃ து.

கடவுள்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

உருவிலியாயுணவிலியா யுள்ளொளிக்குமேலொலியா
யொன்றோ டொன்றா
தருவிலியாயயர்விலியா யண்டபகாண்டமொன
மடிக்கி வில்லா
வெருவிலியாயெங்குமொரு மெய்ப்பொருளாய்வினங்கியஅல்
ஹந்தாய் நின்ற
வொருபொருளைப்பெருப்பொருளென்றெவர்களுக்கருத்திலில்வைத்
தனாறுவிரே
தன்னையன்றித்தனக்குநிகர் தானிலையேயோரிடத்துக்
தரிக்கி லானே
யன்னையின் தன்வயிற்றதைக்கு ளருவருத்தகக்கிலத்தை
யடைக்கி நின்ற
வென்னையதைத்தருப்படுத்தி விதிப்படியேசடத்திலுயிர்
விடுக்கின் றோனே
நின்னையன்றிவணங்கவுரி யவரினையென்றிறஞ்சுமவர்
நெறியின் றோனே.

வேறு-அறுசீர்க்கழிவடி யாகிரியவிருத்தம்

பாவினாப்பழங்கன் போலப் பருதியபானமாணல்
ஹாலெல்லாங்கல்பிற்போன் றுங் கருதியேகாலத்துன்னி
யேலெல்லாம்லாஇலாக இல்லல்லாகுமுகம்மதூற்ற
குலுல்லாகியென்றுணடித் தொழுமவர் சுவர்க்கத்தோரே.

சந்த-விருத்தம்.

நறைகுழ்க்கமலவட்ட மலர்மாளிகைதரித்த
நலமாதளப்புயர்த்தினே
நிறைகுலுறும்மைக்குருநியோரிவலர்க்கு
நிதிவிகிய கொடைக்கைய
ருறுகுன்முகில்கவிழ்த்த நிழன்மீதிடை நடக்கு
முரவோரினைவிடுத்தது
நிறகுவிருபதத்தைமனமேநினைகடைக்கு
மிதமாதொடு சுவர்க்கமே.

மி கு ரு சு மா லே.

உகமதினாகெதித்த நர்தினவருமதர்க்கு
முறுமொழிசொலி யமர்ததுவோர்
சுகமதுமலரளிகு மிரவலர்மன முறச்சொ
றொனிமொழி தனிலிருப்போ
மகமடமயிலிருக்குமிருப்பு ரிநவினைக்கு
ளாளிவிருகண் முக்திரேர்
முகமதரிநபதகதை மனதிடைநனைகடைக்கு
மடமயிலொடு சுவர்கமே.

அறுபிற்கழிலடி யாடுநிபவிருத்தம்,

ஆதிபொருபொருளுளதென் பிரக்காலவனிர
ரறைகதிட்டர இந்
சோதிமுநாமதிதைதன் னுத ரென்றுலொழிந்துகுதா
சொல்விடாகென்
றோதுபெரும்வரிசைமன்னை யென்னைவெளிப்படுத்தவுன்னை
யுகிபிததேதென்ன
தேதாபிலான்புழுகியையென்னாவினாற்புகழ்ந்து
மேறறுவேனை.

சந்தவிருத்தம்.

சீமருக்குண்பிக்கநபி தமைவெற்பினுற்றுமடி
தனில்வைத்துறகருமளவே
தமருக்குளுற்றாவ மெதிரிட்டிடப்பினிரு
கதமவைத் தடைதததிடவா
மொதுட்கருத்துண்மணி குவடிற்கல்வைப்பர்தின
மியல்பறசொற்றவிதலா
லமரர்க்குமிக்கருநுலசைற் குணக்குரிசி
லபுபக்கரைப்புகலுவாம

தோன்று
டேன்றவருத்தநபி பொற்றாணினைத்தொழுது
கானறோர்புகழ்மலரைநீண்
ருன்றுமிருகுஜைகொற்றேமசிக்குமவர்
-வோர்

சொப்பாமெனப்பாவு

இங்கிலகுகொல்லமெடுவே
டங்குவருபங்குனிதிசுத்துமறு

மி கு ரு சு ம ர லை.

கலிசிலை-விருத்தம்.

பெருவானவர்வசமாபொரு பெரியோன்வாவிடுகீ
 ஷ்ருமாமறையதைநேரோடு திசன்கோவைசெய்திலோர்
 மருவாழ்ப்புயநிர்னார்முகம் மதனார்மருமகனா
 ருருமாலெனவெருமாறரு முடிமாணையுணர்வாம்
 மருள்பெற்றவனசடுப்பயிர் வளர்யித்திடுமிபுலி
 சுருள்பெற்றிடுவிழிகெட்டிடை யொடியப்பொருழாவோ
 மிருள்பெற்றிடுகுபிசெட்டிட விடுளிற்றுதுதுவின்மே
 லருள்பெற்றிடவருநற்புவிவியையப்புசல்வாமே.

சந்த-விருத்தம்.

வெயிலினுமிக்கொளி டிபுரியிறோட்டிலை
 விரல்கொ டசைத்திடவே
 துயில்செயுமுததமர் நரிமுனிநுப்படு
 கார்பதிபொரபதிமே
 லுயர்கனியைக்கொடு தாவதனைத்தினு
 மொழுகுளமிக்கவர்பே
 ரயிறருபொற்படையலிபெறுபுத்திர
 ரசனுசைப்புசல்வாமே.

தாழிசைச் சந்தவிருத்தம்.

ஞானம்பொலிமாமறை நான்மொழியோதுங்கிருபாகாரீத்செய்
 ஞாலந்தனிசிலைபறை னாய்மிருஞ்
 சேனங்கழுகோரிபசாசுணநீறுங்கருதார்படைமேனறை
 சேருங்கரமா மணலேவிடுவோ
 மீனம்பயிலாதகரிபிற சூறன்றி நுவலையொருயி
 ரோசுரபொழுதே டுணுவுடனே
 கானங்கலிமாயுரையா னைதயோதுமபடியே நருவாயொரு
 காலுந்துயிலாதவனே கனியே

சந்தவிருத்தம்.

குடையார்முகினீழலத்தற வருவோ, ரொளியாநின்றவர்
 குணவாருதிமீனெனும் புகல்லோ
 மடைவாளிவாசமுண்டா யலர்மாலிகைமேவுசெந்திரு
 வடமார்பின ராலமுண்டவர்பா
 மிடைதாலுடலசாயாரின்றிய விற்றரு ந்ருவாணையெ
 திருபார்வையெலா நிறைந்திடவே
 புடையேதுமிலாதனின்றிரு வொளியானவெ
 புகழ்சேர்பொறையா லுயர்ந்தவனே,

மட்டுவிரு.

வேதமோதிபகிரு அக் தேமுடன்
 தாதமேவியசொன்குபுஷ்டபுஷ்ட

மி கு ளு சு ம ா லே.

சீதமேவியசொல்லெழுத்திலக்கணஞ் செப்பிநிம்பநெண்பாடைக்கும்
போதவல்லமகுதூவாவதுதினைப்போற்றநலலறிவுபொங்குமே. யி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியரசிய விருத்தம்.

அபுதாஸீசெனுமமுதபாலாழிக்குளானஷரீபெனு

மலர்வுத் தீன் மேசன்

சுவிக்ஸொடு மூதறிவுப்பாஸேசகோதிக்

(சுயநிடிச திருவலா தளதமின்னிற்கோலி)

புலியிலச்சென் னுமுந்ப்ப மொருமிததுள்ளம்

புழுங்குசலார் பயிர் பொடிந்திடாமற்

சவியல்கொடுபுவன மினலயிவுமாரி

தலைவருததத்தீன்படர்ந்துதழைக்குந்தானே

சந்தவிரூத்தம்.

ஆதினி நெது து '18 கும்ம லா நபிர் குமிக

வன்புடையபேரார்நல்லுசையி

னிதிமரபுரதஞ்ஞா பேராமகங்குள்வளர்

நிததியாகல்யாணமதுசேர்

வேதியர்புகழ்ச்செய்யுளையிதினவர்க்குமிது

வெற்றிவளர்ப்பானெனறிகள்சேர்

காதிமருதாபவாசிபலாவுநிநநாஸையுயர்

கட்டுதமிழர் வரைசெய்தார

எழுதி, பரமசிவ ஸ்வரூபம்

எழுதப்பட்டிருக்கிறது
கனித்தகிடைவண்ணம்
கனித்தகிடைவண்ணம்

சாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவித் திட்டம்

லளி. பவுலா திருமுருகு
புத்தகம் தாமிரலாவுச்

பி. பாலகிருஷ்ணசுவாமிச்சாரி

தெளிததவறுவி அவயெயகா தந்

திருத்தம்குருஜேனும்கந்த

வினோத கதறறுபதை யறியுண்டோ
பெரிநிம் நா லினாயாக்கிவிளக்கினோ

வரிதமிழ்நாடு இலாபக்கூலி

५६

மட்டு-விநிதம்.

தோன்றுகிறது. தனது கொள்கைகளைக் காண்பதற்குத் தனது

தோன்றுகிறது தத்துவம் காண்பது தத்துவம்.

பேண்ருவாறுமாண்டி னிடையுமாத் துவல்வெலன்றுஞ்

சான்றோர்புரத்திங்கனிடைசாணி ருப தில்வே

சான்றோபுரத்திலுள்ள சான்றோபுரம்
மூன்று மிசுருஜை யினை ததமிழ் செய்தாமே

८५

சந்தவிருத்தம்.

இங்கிலாந்துக்கொல்லமெழு நூற்றுபைதாரான்

இங்கிலாது செகாலஸ் மெழுகு தூதராக வந்த
டங்குவ நுன பங்குனி பதின்மேயிதிமுயர்

• மிகு ரு க ம ா லே.

றுக்கநபிவள்ளவிறகுறன்மி குறசை
மங்கைநகராஜியுபர்வண்டமிழின்வைத்தான்.

வேறு-சந்தவிருத்தம்.

மருவளர்காகிரினுடுறுசெய்கு முகம்மதலாவுநீனே
ரருள்வளர்நந்திதயமிகுறனைநந்தமிழ்செய்திடலால்
பொருள்வளமங்கைநகராப்பதியாபுதுப்படைவிட்டிலிவா
திருவளர்செய்குபுகழாதன்னுவிசெய்க்கவிசெய்தனனே

அவைபாடகம்.

எழுதிர்க்கழிவிடி யாசிரிய விருத்தம்.

வண்டுமிழந்தவெச்சிலெனமாவிடவர்பலத்தேனை
வரையாக்கொள்வர்

கன்றுமிஞ்சும்பாலனைக சுறப்பினிததுததள்ளாத
கருணைபோலும்

வெண்டகாயோடுடாதுதனையும்விசிமோனைதொடைநாற்ப
தடனேமூன்றுங்

விசொலுப்புலவோடுனதுபுன்சொற்றள்ளாது
மே

சென்மபொலிமாடக்குக்குழைச்செருப்பெனப்பிரிதி
கடவுள்கனிபென

மங்கையர்க்குயறிநிதியெனதுங்குக்குவிலைப்பெண்ணையொப்பு
வைப்பார்போலும்

கங்கையுற்றகடவுளடக்கும்கனமழைகருமபுன
கவலப்போலும்

சங்கமுற்றபுலவாமுன்னேதமிழறியாச்சிறியவிராற்
சாற்றுமாதே.

அதுசீர்க்கழிவிடி யாசிரியவிருத்தம்.

மண்டன்மென்காயல்வளர்முகம்மதப்பு
மரைக்காயனமாபிலான

திண்டிற்சதிவிப்பெருநூல்விளங்கவெனப்
பெருந்தலைசெயகையாலும்

மண்டர்தருவெனகொடுக்குமஞ்சுவன்ன
முகலீமனவர்கண்முனனே

கொண்டல்முகம்மதநபிதம்மிகுறனை
யித்தமிழற்குறனுறநேன்.

கடவுள்வணக்கம்-முற்றிற்று.

நாட்டுச்சிறப்பு.

— () —

கலிவிருத்தம்.

துதிததல்லாலைத்தொழுவுவார்கண்முன்பிலே
யுதித்தகபத்துல்லாவினுயரொளி
யெறித்தவச வினங்குமுரில்மிலே
கறித்தமக்கவளமைகவலுவாம்.

துய்யவெண்முடி றுங்கக்கடற்புன
லுய்யவாரியுருமினோடோங்கியே
லையெங்கள்சுதந்தசாங்கவாய்
வெய்யவன்கடிரெவட்க்ககரிழந்ததே.

சங்கமால்கள்சரிந்தறபாத்தின்மே
லெங்குமாரியமுதமெறிதலாற்
றங்கமாரம்பினைமலைச்சார்பெலா
மெங்குமாரியினைந்துபார்த்ததே.

ஒர்குளீர்கள்விழுந்தவுங்கோடே
கற்கடேய்த்தகுழியிற்கடற்புன
றோக்கதாகமாததைச்சுழிப்பது
செக்கதாட்டுவபோலததிரும்பும்.

கொம்புகுற்றிப்பனைமாச்சுட்டமவே
ரம்புகுற்றிச்சுழிக்குளமைத்தனே
பம்பாங்குடெனச்சமுல்விநதுளீர்
வெப்புகானற்குறிஞ்சுவிறைந்ததே.

பாலையந்தபார்த்தபசுப்புனற்
சோலையின்றமுதஞ்சொரிதலா
வீலவண்டுஞ்சுருப்புநெருங்கியே
கோலவன்னக்குருகுமலிந்ததே.

வல்லைச்சேர்தனமங்கையர்முழ்குளீர்
முல்லைச்சென்றுமுதுநெய்தல்வாவுயிற்
செல்லைச்செங்கயற்சிறிக்குதிப்பது
கல்லைச்சேர்த்தகடற்போற்களமுமே.

சீதவோசையுங்கிம்புரிக்கோட்டுமா
நாதவோசையுநல்லவரோகிய
வேதவோசையுமென்பரியோசையு
மோதவோசையெமக்கமுமொலாம்.

மிருகுசுமாலே.

தெருவிளாடுந்திசு மூசலோசையுங்
சூரவையோசையுங் குங்குபஞ்சந்தன
பரிவையாடியவையுமீனோசையுங்
பாவையோசையெய்தெருப்பங்கெலாம்

கூஉ

அறுசீர்க்கழிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

பூசல்வேல்விழியார்தங்கள் புணர்முலையன்னபா
வாசநீருடததிலேயும வலம்புரிச்சங்கமீன்று
விகாரீர்ததாஸங்காந்நினெண்ணிலாத் தோற்றம்போன்று
மோசைநீன்மனைகடோறுமொலிவிடுமகநிடோ

கூஉ

படைப்பொருவிழியார்பாய்ந், பங்நாயைச்சுநீரோடப்
பெடைக்குருகினங்களே குடபேரொயிர், ரங்குவளை
மடைத்தலைவலைபாப், றவார்ப்புசெருகெடு, ன்ப்
புடைததலர்கதா, நதேசெருகுபட, ளவசநடநிடோ.

கூஉ

சலேவிருத்தம்.

காடுதோறுந்நைசப்பெருப்பயிர்
விழிதோறுந்நைவலம்புரிவையு
நாடுதோறுந்நைவலம்புரிவையு
கோடுதோறுந்நைவலம்புரிவையு.

கூடு

அறுசீர்க்கழிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

இலகுமரைமலரிலனமிட்டமுட்டை பொரித்திளங்குஞ் சிரைக்க
ணுர்ந்து, வலகுநிறந்திடபே தியலிழைப்பாமகார்தொழு கு மமுன
ண்டார்ப், பதவளைவெனங்குநாபு வண்டின முநதாராடடிப் பாடபபா
ட, பவர்தகேனுண்டுதொடடி. நெட்டைவாடையசைத திடவனங்க
ண்வளருநிடோ.

கூகூ

முண்டகஞ்சேர்தவலையோமுழப்பலின் முட்கனியைமுழிசெப்பா
ய, விண்ணுமழக்குலைச்சுனைகள்விநிந்தோடுமருவியிடையிலையத, தண்
டலையிற்குருகினங்க ளருவியிடையெ லுங்கயலைத் தானுண்டேகி, வண்
டலையுமபொழிவிலகுமருவியிருகண்வளரு மக்கநிடோ.

கூங்

மந்திநனைக்கடைசியர்தன் கொழுவிடற்கோந்தவளை வாங்கியோ
ங்கக், கந்திதனிவீருந்திளம்பூங்கதலிறுங்கனியுதிர்ந்த கனியுங்கொ
ம்பி, லுந்திநதிக்கரைப்பலின்னுன்னிடுமெங்கைதைமட லுதிர்ந்தபி
தித், சித்தியிற் கணங்கலைத்துச் செழுங்கரும்பில் விழுந்துயரச் செல்
லுங்கயலே.

கூஅ

1

குங்குமக்களபக்கொங்கைக்கோதையர் துனியாவென்னு
மங்கையைக்கண்டவாறும் பைத்துல்மக்கதீருந்
மங்குளையுக்கேளே டேயனைத்தையும் ஜிபுரீல்கோதி
யிச்சந்தரிதருல்முன்னே யெடுத்தவாவைததாராறும்.

சுரு

பெரியவனறுஷின்சிழே பெருத்திடுமரிவிராஹு
வரினசையலோடும்வாறுக் வலவனறிருமுன்பேசித்
திரியவமுசரபக்கந் திராநபியேகியேகி
வரியாயவம்பதுநேரத்தை யைந்தொகுத்தாக்கும்வாறும்.

சுசு

ஆன்பனாஜசுமாஜசுவர்களைக்கண்டவாறும்
ளைய்பறையாலிக்கோடுவா வானவற்றொழிந்தவாறு
முன்பினாறுகுத்தவெங்கண் முகமாறுமிருளுேறு
யின்பமாங்கைத்ததிரட்டு வரநினைபிப்பக்கேண்மோ.

சுஎ

கலிநிலை-விருத்தம்.

தன்னிகாற்றவனுயர்த்துநபிதன்சிறிய தானையாப்பாசுமகனார்,
பின்னுபுகழ்சேப்புதுலாவெனுநல் வேதியர்விளம்பினர்மீர்ப்பிரியமாய்
பன்னர்நபிசொன்னதென வண்ணெறிஷ்பாமறுவா வட்டமலைண்டி
டைபோ, யின்னிளகுகண்டியிலு மப்பொழுதுகங்குன்முன்னிடிபலமி
ருந்தவிரவே.

சுஅ

குக்குடமதன்றிரவு கூவவிலைஞளிகள் குரைக்கவிலை யவ்விருளி
லென்பக்கலிலெழிற்சிபுரியீ லுறவி நங்கினர்பனிததுளிரித்தின் வடி
வாப்த், திக்கிலகுமாயனியதாமாகதச் சிறகுசெப்பிலறு தூறுளதுவா,
பக்கணமதானசிறை யொவ்வொருசிறைக்கிடையஞ்ஞாறு வருஷத்தா
வழியே.

சுஆ

காலியமுத்தொளியதாலிலகுநெற்றியிடைகண்டவிரண்டுளது
வா, மேல்வரியெழுத்ததில்லா வொழியமிக்கவிறை வேறிலையெனச்
சொலுவதாக், கோலமிருமற்றவரிமீதினி லெழுத்ததுகுதா பொருவ
னற்றவிதைது, தாலனபியொக்குமெனவோதுவ தவாக்குமுடியானபி
னலெத்தனையதோ.

ருய

தினபிசொல்வார் ஜிபுரியிறலைமுடிப்பினல் சிறந்தெழு பதாயிரம
தா, நானமுளபின்னலிடைமுத்துபணிசெப்பவள நல்லொளியெறிக்கு
பவர்தா, ஞானமணிமுத்தொடுபொண்ணுலாமையுண்டதுகி லங்குறவ
ணிந்தெமதுள், காணுகமுத்தினையித்தழவி யெந்தனிரு சண்ணி
டைபின்முத்தொழிவார்.

ருக

தாயின்றிடுவோயிளகுமென்றெமையெழுப்பினர்துணுக்கெனவெழுந்தெவருநீர். எப்பங்கொள்பொய்செப்புமெனவிண்ணவருளாததிடுவாமெய்ச்சிபுரியிலாதான், நயன்டருமெந்தனுயிர்நல்லருகோயிநுளிநுடிவருகாரணமெனே, நெயங்கொள்கதநவமதானவைகடாநெதிர்செறித்தபடைவந்ததுளகோ.

102

என்றபினைழிந்திபரி யில்சொலுவ மென்றுமுளவேகனறுவேறுநபியே, துன்றொழியிறக்கயிலை மெய்ப்படைகள்வருதுவெதிருமுழவினையேபுகியதா, யொன்றதெனுகாயன்விடுமெவனுள தாமெனதுறைந்திடுமிருந்தநயிரோ, வென்றயுளவுமதுசெழுநதுகிலேநீரிருகமிகருடனணிந்திருளமே.

103

உர்நையுடையோனருகநித்துவசனங்கள்பலகொதவெனநீர்முயல்வதென், மம்மொழியைவானவரியாப்ப நயினுமினிலங்குபரிவட்டமதனைச், சென்மையுடையோனையிழைக்கிடை செய்தனர்கிறத்திடுந்நாளின்றுமலா, நாமமுடையமாதமலிதொன்பது தினத்திவருளாதசனிகழ்மையே.

104

நேரிசை-வெண்பா.

மக்கத்தினின்றிடுபி வண்மைகசுறத்ததற்குத்
திக்குமதினாவிடையேசெல்லுமுன மிக்குடனே
நாலிரண்டுதிக்கண்டக்குமுளானேநினர்
கோலமிகுறுபிடையேய்ந்த.

105

விண்ணவர்கள்கோமன் னிரும்பியெனநர்குட்டி
நண்ணியிரவினடந்தளவே-மண்ணுலகில்
வரசகாகேருநாபுரிநிலைவா னினின்றி
மீதகாயில்லாததாரவினாநது.

106

பீக்காயிறன்பிறகேவிண்ணில்லாக்காரிலெனும்
வாக்காமலக்குபுறக்கதனைத-தாச்சாகக
கொண்டுவாக்கண்டேன்குநினா வடிவுகளை
விண்டுசொலக்கேளிர்வினாநது.

107

பாயிரச்சிறப்பு-புற்றிதது.

புருக்குச்சிறப்பு

அறுசிக்கழிலடி யாகிரிய விருத்தம்.

சமுதையிலுயர்கோலேறு கமுதையிற்பணிந்துகோறும்
வழுவல்லதனவெள்ளை வடிவதுமனுவைப்போலே
பழுதகல்சென்னியுன்னிப்பைத்தலைப்போலேநெஞ்ச
ஒழுவையிடுவஞ்சுபோல்வெந்துபுந்தவதிரியின்வெல்போல்.

மிகுஞ்சுமலை.

மட்டினவால்போலேவா லு மதரித்தால்போற்காலும்
கோட்டியவன்னபோதால் குரகபிவினைபோனி
மிட்டியோகபுகலேண்டி யிவுரிபின்முர்த்தைஅல்லா
மிட்டுநெனா னிதர்தங்கண் முகமெனவிரித்ததென்னோ.

ரு

மாணிபுறநா டைப்போலே வாகுத்தவன்படைப்புக்குள்ளே
மாணிகாரபடைப்புமிக்கலைபுறநாபியைப்போலே
மீனாறுங் டைக்குழந்தாட்டின் மிதுவடிவடைபோரில்லைக்
காணாபுறநா டின் சென்னிதற்குமே சென்னிபோலே.

ரு

கந்தபிடு சென்னிபோலே காவலன்படைத்ததேதால்
வந்தபாவிவகாணத்தின் விரைவாப்பெற்றதாலும்
வெறுநாபியைமீத மிதுததியெனிகாதபி
வறநாபியைவகாணபடைத்தன்னையினுந்நம்மை.

ரு

பொறுப்பிபுறநா டினெஞ்சைபுறநா டினெஞ்செனவகுத்தான்
வெறுபுறவனா டிலைவாய்ப் புறநா டிலைவாய்ப்
நற்குணையினுந்நாபியைவகாணபடைத்தான்
சற்குணபுறநா டின்வெந்தநாசன்கையாந்திரிபின்வென்போல்.

ரு

அக்திரிமுதுகைப்போலே வாகவோபடைத்ததேதா
னத்திரைகாடல்முதநாட்டினடந்திரிவிலங்கெந்தின்
மெத்தவேபெலமிதானவெந்நாளானதாலும்
முத்திரேநகபிசுடமின் முகமதுநெய்முள்ளோரோ.

ரு

ஆனையின்காலான்போலே வாகவோபுறநா டிலைத
தானவன்படைத்ததேதா றகநிதறநா டினதுள்ள
வினமதற்றதாய்விதையவனுவந்துசொவ்வா
னனமதற்றவெந்தனபிபுறநா டினதுந்நீனோ.

ரு

அரிபதோர்பெரிபுறநா டினமைச்சவுழிர்கவல்லான்
வரிசையார்முகமாதேநீவண்பைநற்குணமுள்ளோரான்
அரிமையாலுவந்துசொன்ன வெ னிகபியிறகுறால்லா
பிரிசமாய்ப்புறநா டின்செய்கை பெருகவோபுறநா டின்னும்.

ரு

தாழிசைவிருத்தம்.

துவ்வாமணிகொடுவா னு துறங்கத்தையமைத்தான்
கவ்வாள்விழிசண்டி ன்னிடை கவிமாவெழுதியாரு
செவிதான்மகதளீள்விழிநிகள் தாரகையொளிபோ
னவாமணியதனுவெரிநன்னெஞ்சுகழுத்து.

ரு

இருவண்சிறைகெருடன்சிறை வெனலாமதினமுற்று
முருநாந்நவாமணியப்பலவொளிவிசிரிலங்குந்
தருபொன்கொடுதனைசங்கிசுமநாசிரிமணியான்
மருவெம்புரிவிடுமுச்சதுமனுமுச்செறிவதுபோல்.

ரு

பொன்னின்ஞாநசய நேஷெவமணிபோலெனினிசும்
மின்னின்பரியின் கல்லணை மென்மைப்பசும்பட்டார்
பன்னுப்பதவா சிப்படிபதுமத்தாளத்தால்
வன்னக்கொப்புறுக்கானதை வாணோர்கொடுவந்தார்.

பொத்தாப்பிழறவிறுனபியருகே குதிகொண்டே
வந்தையாநின்முதுகிற்கையை வைத்தேதடவியதான்
மினாநாவிப்பலபுணைமிகும்வாடுனுசியெழுவே
பந்தாதிவபோலேபரிபாதத்தைமிதிநுகும்.

உனிந்தேயனுமலிசேமபரிபுதறும்படிகண்டே
பலிப்பாவிபிலெனியேலுடல்படையுண்ணிபுரீருன்
மினித்தாவினமுருசையானதை மிடுக்காயவர்பிடிததார்
புனிற்றேன்றுயரிக்காயினுமுத்தின்படிதொட்டார்.

முன்னிப்பரிபொதிவந்தவர்முனின்வானறுக்காயி
துவாசுப்பிறகேகின்றனருடையோன்விபுரீருன்
வானவிந்தபடைப்புக்களில்வரிசைப்பெறுபவரே
மின்னகதுளநபியேபரிமேற்கொண்டிடுமென்றார்.

பரிமேற்கொளுநொனவேனொருபடியிற்பதம்வைத்தேன்
விவாசுதன்மனமீதுடைவெருவிற்றொடுதிலமேற்
றரிபாதுதன்மேற்கொண்டிடத்தானேவிடந்தாரா
வரிவாறுளவிபுரீனுயர்மாவேவாடுசைசெய்தார்.

உலி-விருத்தம்.

மேலிடைதரிக்குமுன் வெருண்டவகையேதா
லாலகபிதம்மைபரிமேயானருளிள்ளண்ணங்
கோலமுடனேசுமந்துகொண்டுநடவாடுன்
கோலவன்வெறுப்பெனனமெய்நடுக்கிநின்றே.

மெய்நடுக்கிநின்றபரிமீளவுமுறைக்குள்
செய்யிடங்கொளுஞ்சிறைசிறத்தவிபுரீலே
துய்யநபியோடெமதுகுழ்தருமமெல்லா
மையகலெமைககொடுமன்றாடவெனவோதும்

பொற்பதியிலையமைப்புசுத்தவும்பகுத்தால்
விற்பயிலுமென்முதுகின்மேற்கொளவுநாளை
நற்பொடுகியாமமதினன்முதுகிலேறச்
சொற்படிநமைககொடுமன்றாடவெனச்சொல்லு

மொப்பிமதற்குறுதி செய்தகொள்வதற்காய்த்
தர்ப்புகறிக் கொடுத்தலத்திடைநீனின்றே
ணிப்படியுரைத்ததை யோம்பிபுரியினான்
மொப்பிபுழங்கிக்குற்றினம்பரபிசொல்லார்.

அன்றிபுறங்குமொழி சொல்லுமதற்கெல்லா
மின்றுபிணைநாமெனவிசைத்தபினமர்ந்தே
நின்றுபரிதன்னிலகு நெஞ்சைமண்ணில்வைக்க
வென்றிபிவெம்பரியினோலிடைதரித்தார்.

என

கலிநிலை - விருத்தம்.

பிண்ணுமுயர்வாசிபுரீதுடனெதிர்த்துமொழிபேசுமிபுறகி நபி
தான், கண்ணன்மொழியானபிகாசில்நபியானவரைக்காணவென வே
கியவந்ர, ஞன்னிபவரென்முதுநிலைநடைசெய்தது முமகருமவிள
ம்புவதுவோ, வென்னவுயர்வானவர்விளம்புவது மொக்குமதையான்றி
வென்னுமொழிவார்.

எஅ

நானறிவென்றிபுரீலொடு பிணஞ்சொலுநறைகொள்ளுவுல்ல
க்கவுக, றுனகிபுலாவையழகானகவிமாவைமுடி யானதையுளீபகுற
ன், தேனமுதமானநின்னிலவவுல்லுந்தக்கொடியுஞ்சீரியவுபா அத்து
முடையோர், மாணிடர்வினுக்குமிகுதுதுவருவோமொன்புறக்குகபிளா
ப்புகழுமே.

எக

கந்துகமதையுபுறக்கதனைவானவர்கோன் கையமர்த்தியேதுமொ
ழிவார், முந்தபுதுலாமகன்முகம்மதிவாரதாமகர்முன்னவர்பின்னோரினு
யர்த்தோர், பிந்தவுநன்முக்கினைபெறுநிலைத்தொடு பிலத்தநபிப்பட்
டமிறங்கு, மந்தநலனுதர்கனி வேதலைவந்தாயன்முன மர்த்துறமன்றிநி
நமையே.

அடு

அனைத்தையுநலத்தொடுவார்ந்தாமி லனுப்புவரடற்பலசெறித்தவ
ழியோர், வளப்புளகவர்க்கனாவலத்திடை நிறுதுவார்முறுத்தனாகத்
தையிடபாற், கிளத்தொடுகிப்பவர்கிறப்பொடிவர் செப்புமொழிதி
றப்பலவேட்டளவுள்ளினைப்பவர்கவர்க்கமிலிருப்பவர்கொலைப்பொ
மொனகினைப்பவரிருப்புகே.

அக

மெத்தியபடைப்பவை யிவர்க்குளவுபா அத்தினின் மிக்கவலை
மெட்டியிடைவார், சுத்தநபியைச்சிபுரியிலிவைகொடேபுழுவந்துய்ய
நபியைப்பரிகோடேயுத்தமகுணத்தொடுநடந்தவடியொவ்வெவ்ருவடித்
தொலைகண்மட்டுளதுவா, மெத்தெனவுடற்பணிவிடேபதமிதித்திடில்
விறற்கொளுமுற்காள் நெடுகூமே.

அஉ

புறக்குச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

பைத்துல்முக்கத் திசுச்சிறப்பு.

— * —

மடக்குத்தாழிசைவிருத்தம்.

பிற்கால்குறுக்குமுயரத்தேறு பப்பொழுபிப்பாடுதித்தநபிக்காய்
முற்றால்குறுக்கியடர்பிற்காணெடுக்குமது முற்போடெழிற்லகணைகா
ன், றிப்பாமல்வெற்றிசெறிப்பொற்பாதம்வைத்திவுளி திக்காமலேகும்
வழியில், வெற்பானதொன்றுதெரியப்பாவெற்பினிடைமிக்காகவிசை
மொளியே.

அக

இந்தானநிற்சதிரின்மின்றாரகைக்கண மிலங்காகவிசை மொளியை
ன், கொந்தார்மலர்குமலைகின் றேதஸ்பிசுருகொடு கூறுதருலில்லுடக்கு
பிர், சொந்தாமெனனச்சொலிவளைந்தேகும் வெற்பினிடை அப்போன்
றவைப்புசமுவார், சந்தாபமற்றஜிபுரீயில்வள்ளலைக்கடிது தானிக்கிறங்
குமெனலால்,

அச

கொச்சகக்கலிப்பா.

நறைக்கான்மிகுபரிக்கேவரு நயினூரிவுளியினின்
றுறைப்பாயிறங்கியபோதங்கு னுயர்வானவருறரெண்
டி நச்சுத்திறைஞ்சவுமேவினறச்சுத்திறைஞ்சியபின்
னிறைப்பாய்தரித்தேருசைநெழித்தேபரிவிடுத்தார்.

அரு

சந்தவிருத்தம்.

பேரிதுவேதெனவேசொலு விரெனவிண்ணவரோதிடுவார்
தூரிசிஹமலையாமிதுமூசா தூடர்ந்துமஅல்லாவுடனே
விரியமாய்வசனித்ததுமிப்பலேமீதியேதவருந்
தோருள்வேதமிறங்கியதிப்பலேதன்னிலெனப்புல்லவார்.

அக

அறுசீர்க்கழிவு. யாசிரிய விருத்தம்.

தூரிசிஹமலையின்றன்னிற்சொற்புழமுசாதம்பைப்
பெரியநாயகனழைத்துப்பேசினு னிதழ்நாவின்நி
யரியநாவலர்கள்போற்றுமகுமதநபியைத்துயர்
வரிசைநாயகனல்லேழாம்வானிணமேல்வாவனழத்தே.

அள

தன்னுயர்முன்பேயாக்கித்தன்னுளிர்பைபகாட்டி
யின்னதென்றளவில்லாமலெழப்பலவரிசையிந்தான
மன்னியவசனமீதில் வலுப்பமுங்குறைவுப்பரி
னன்னபியிறகுலுல்லாநற்புழக்கிறதிரிநீற.

அஅ

பி கு ரு சு ம லை.

இத்தநன்மலையின் மூலகாகேனாடிப்புங்ரால
மந்தமதில்லாநாய் வவளை யோகாணா றுரு
மந்தரந்தன்னிலோன்வனொ ளிதாக்கங்கண்டு
வந்தநேரத்தேமோகித்தங்கு னைமைமறந்தார்.

மருவியசுபிபுதன்மை வானகத்தழைத் துமப்பால்
வெருவிலா திருமுன்பாக்கி மிக்கொளிப்பாபைபட்டித்
சுருவியமனதுசற்றய்ரலங்கிலாச்சுருணை கூர்ந்து
பெருவிராகியநாள் பேசியேபுவியில்வந்தார்.

ஆகையான்மூலாதாபி லுதாதின்வரிசையாரீர்
தோகையாய் மமேற்றோன்மும் சூநபிவரிசைதன்னை
யேகமாய்மனுவஞ்சின் னுமெழுதியேவேட்டி ன்மிதே
யாகமாக்கப்பூசாற்ற வநங்கடலேழும்போதா.

கூக

சந்தவிருத்தம்.

அந்தமகாமலைப்புறமிட்டுறவப்புறமாகையாலே
வந்தொருவாசறெறித்ததுவாமத மையிருநாயவனமாய்ச்
சுந்தியமுட்பலசேரிடமாமதி லேடிபுரிலெமைரீர்
சந்தபமின்றியிரண்டிறக்துதிங்குனேதான்றொழுமென்றனரே.

கூஉ

வணங்கிபுறங்கினிலேறிய போதுமுகம்மதுமோதிடுவா
ரிணங்கியவானவரோசொ லு மிகதலமேதெனக்கேட்பதனூற்
பிணங்கொள்சடங்கொழுப்பிப விசாபிறத்திடமென்றனரின
மணங்கொண்முகம்மதுவேகிய போதுவலகதொருசத்தமுமாய்.

கூங

தாழிசைவிருத்தம்.

நின்றேவருமொழியானது நெறிசேர்முகம்மதுவே
யின்றேயொருமொழிகேட்டெழுந்தருளிநி லுமெனவே
நன்றாகியொழியானதுநானேசொல்லதெயுமாய்
குன்றாதவின்னோரீரெ திர்குறதைபுமென்றார்.

கூப

அல்லாவுதவிப்பேறுகொ டப்பா னுறுமப்பான்
மெல்லயிடபாகில்வருமிடகொயொருசத்த
மல்லார்முகம்மதுவேபுகுமதுவேநி லுமென்றென்
சொல்லானதுகேள்வன சொற்சொல்பவனானே.

கூகா

எனவேமொழிவரவேஜிபுரிலேதுநாசெய்வா
யனவாய்மொழிபழுதானதுவதினோடெதிர்மொழிநீர்
யினவாதையுமெனவேதினர் வினாவாய்நடைசெய்தார்
வனமாகியகுழலாளொருமடவாளெ திர்வந்தாள்.

கூகா

தோட்டுக்குற்றம் சரிபார்ப்பதில் நடவடிக்கைகளை
நீட்டி கைவைப்பது என கிணறுடரளவடம்
பூட்டிய வாகனங்களில் பிடிவெண்ணிலவெண்வே
நாட்டிப்பித்தலை தோண்டியபடுகையடிமுதலு.

Fig 57

நாடு பாடிப்பட்டு விட்டிருக்கிற நேரையசமூகத்துக்கு
உள்ளே உள்ள தலைவர்கள் மூலமாகத்தான் உண்மை நிலைமை
புரிகிறது. அது பற்றி எந்தவிதமான ஊழல் நடவடிக்கையும் இன்னும்
எடுக்கப்படவில்லையென்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

५०५

அ.ப.ம. பி.செ.டி.லா. & சி.பி. வி.ந.த.நம்.

15. ந. கருகெரி சிவநிசன் என விரிந்து நமனுதகற்
கி மறு வ. ஸுரபிரிந் வாரபலே திவனனென
நடைய நெய்வினாந் தி வடலா ன வானென நிவார்
திசயைபயிதந் திவெயிலைதிசயா டெனது உயாம.

7

பாண்டியநாட்டிலுள்ள, வரமாமொழியுடைய நன்றிய
செய்யாதேவையினால்தான் வந்தனா, தலையோடு
பந்தமீட்டசந்திரன், மரமாரொழுகொடுத்த
பெருமேட்டையுடைய, மருமையுடையவன் வந்தான்.

45

வினாத்தாள்: நான் லாபிஸ்ட் வர்த்தமானியைப் பற்றித் தகவல் கேட்க விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்க முடியுமா? அதைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்க முடியுமா? அதைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்க முடியுமா?

 $\partial \Gamma \rightarrow \mathbb{R}$ [illegible]

AT 2

திருமயசரப்பொருட்டுரியநார்பிணை தானொருபங்குசெய்வார
முறுசுலசெநசையகதமொருபங்குகென வுழியினிலவைத்திருவார்
பிறிதிருபங்குவைகடையுநாலவகடேபர்க்கெடுபோயினனே
யிறறபநுளொண்டுறவபுறமாககயிலேகவெதிப்பதென்னே, மநு

07 FL

புகழியினின்று நசேவலெழுந்த புறப்படவேயுடனே செவிபுறமொழமுளைததுவளந்தனசேவன்முனைவருளினவரிவினுளன்பிளப்பதின்கியாய்மிற்திடனோபுதககனவபுறுமொழதைகருதசெலாவனசுதண்டதும்கண்டுவே.

87 57

புதுமையிதென்றுநடந்திடவெயொருபுர்பெழிநீறென்றியதா
மதனிடைநற்புனல்புற்பலரிப்பவதிற்செறிகாவிசடான்
முகுநுடனேவயிறொட்டியுலர்ந்துமுகங்கள்சரிந்தனவா
வீதனிடைகின்றவவப்புறமாகையிலேகலெதிர்ப்பதென்னோ.

110

தண்டலையொன்றைகண்டனாற்றிடைதன்புனல்புற்கள்ஊற்
சண்டலமி--லையதன்விடமேய்கிறாரவிபருத்தனவாங்
கொண்டன்முதற்ருடையிட்டனவெங்கள்சூகையிறசூல்கனிவாய்
விண்டுநவங்கண்மிதப்பெரிதென்றுவிளம்பிரடந்தனோ.

111

நவமிதவென்றுநடந்தபிரினைசிலர்நண்ணிவெளாண்டையெய்வா
வவனிபிலன்றவாரட்டுறவன்றுவாறுக்கமிக்கசூர்
மிவைதெரிசித்தறவப்புறமானதிலேகயிலேசிலபேர்
சுவையுநற்றசைவிட்டமுகத்தசைதோன்றவநூலுவரே.

112

தசைகளருத்துதலங்கள்கடந்துசனாந்துநடக்கையிலே
தசையிலிருந்தொருமாமணமானதுதிக்கெனவிசியதா
மிசையநடந்துவவப்புறமாகையிலேகயிலேபெரிதாய்
வசைகளகன்றபைத்துல்முக்கத்திசுவந்துதெரிந்ததுவே.

113

பயித்துல்முக்கத்திசின்முன்னொளகுகிகள்வந்திருந்தார்
பயித்தலவரைநசுருனிமார்கள்பலவெருட்டி
யியத்தோடிருந்தனர்பாழுரைப்போலவிருக்குகங்கே
ஜயத்தோடொருபுறமாயொருவாயிற்றலைப்பட்டதே.

114

ஆந்தநவ்வாயிறனிவிறங்கிரொனவண்டர்சொல
வுத்தியிறங்கினாவ்வாயிற்போந்தபிணைதிடுவார்
தந்தையிலாதவரிசாதன்வாயிறப்பதெனவே
பிந்தமுகம்மதுவாயிலென்றேயென்றுமபேசுவரே.

115

ஒளவாயிலானதுவாம்பைத்துல்முக்கத்திசுவெனுஞ்
செவ்வானபள்ளித்திருவாயிலாமதிற்சென்றமதற்
சவ்வாயிற்பள்ளியகத்தானபோதங்கமர்கள்கொன்
சவ்வானதுணைக்கைவிரலுற்றமர்தானிட்டதே.

116

எறியவாசியைத்துண்டுளையிற்கட்டியிஞ்சொல்விண்ணோர்
நிறியபாங்குசொலிபெமைக்கட்டிமிருந்ததவ
மீறியபள்ளியினுட்சென்றபோதொருலட்சமுடன்
கூறுமிருபத்தினுலாயிரபிகொற்றுவரே.

117

ஆதமுதலெடுக்கம்மிறசூலிடையாகவுள்ள
போதமிருத்தநபிமார்க்கெமைக்காட்டினன்போற்றவல்லோன்

சீதமிருத்திபள்ளியிலேவிவாங்குரேரவந்து
நாதமிருத்தசலாபுநாதத்தாரென்முனாடிவந்தே.

மாயக

சீராய்நபிகளுரைத்தசலாபுக்குச்செப்பமுள்ள
மாராயத்திற்புறபிரக்திசொன்னேன்பின்மகிழ்ந்துசொல்வர்
நேராயும்குழாமத்தினொந்குநித்தறித்த
மோரங்கிருபையுமெல்லநலமுமுறுமென்போ.

மாயக

அப்பொழுதாதுமுடன்கேட்டேனிகவவனிரினீ
செப்படினான்விதிதிரைகுலந்தனிலேயிடடந்தே
யிப்படிநாளநித்தேனமகனெயெம்மிறையுநாய
மெப்படிசோதிக்குவண்ணமெல்லாமெனைச்சோதித்தனே.

மாயக

சொறத்தினின்றையொலையுடனாவ்வாவையுந்கொன்றுநுவ
வறகததையுறபெரியோலபிரிந்தனன்வாழ்வவளிடே
சொற்கற்றாமுறமகனையிநுவவையுநதுரிநகான்
முறகற்பினைப்படியோபாவஞ்செய்தமுனிவுகொண்டே.

மாயக

ஆதமிவைசொன்னபின்வானர்சொல்வாருமதுவே
போதமுறத்தொழுவத்திநீரென்றபோதசொல்வர்
மேதையகன்றபிதாவாதத்தைதொழுவிக்நென்றஞ்
சொற்குநிகளாமுன்னேதொழுவிக்நென்றஞ்.

மாயக

அப்போதிலங்குபுரினாப்பாருமதுவே
தப்பாததொழுவையும்கொடுப்பிட்டநகர்க்குநீர்
மெய்ப்பாநாயனுமைதான்முன்னேதொழுவென்றென்ற
னிப்பாநாயனுமைதான்முன்னேதொழுவென்றென்ற.

மாயக

எல்லையுந்கொழுவத்திபின்வானெங்கேன்மறைந்தார்
நல்லாகளொககமிருநிருககையினல்லன்னிணை
மெல்லாவந்துமுன்னிணைப்புவாமெய்ப்பொருளா
மல்லையும்குசுசலாமுனாததானலெருமதரே.

மாயக

கொச்சகர.

மின்னுயின்றன்னபிரியேவேநநபிமார்களு
னென்னையன்றியனிறைஞ்சவுரியவன்முன்
பின்னையுண்டோசெருமெனமுன்னிபுநயிபிட்டதற்கு
மன்னன்னன்றியனெருவற்கமில்லையென்றனரே.

மாயக

நீதிபுரிநன்னேசமொழிகேட்டுநபி
யேதுகருததூகாரீரென்றவர்களுடியும்பச்
சோதிசுதாயொருவனேரென்றவவன்றுதாங்க
ராதிகோர்போற்றுமருமதென்றார்மநபியே.

மாயக

தூய்யமுக்கம் தல்ல தூய்ங் கொக்குமொக்கு
பெய்யிடுதென்று சொல்லித் தமெதுநியின்பா னிடர்க்கு
ஊமயலறவே திவருத்திவிக்கவேண்டுமதா
தூய்யநகதூயானே மென்று நுநயியே.

மௌ

எகன்வறியுபுநிறகுனுக்கே தியபி
கைமுடனெயமுத்தே ஆகம் ஆகைஸ்ஸலாம்
யோசமுன் னகல்வயார்த்த ஆண்டிபாக்கன்முன்னே
மேகமலையாவும்கித்தோன்றினப்புத்தார்.

மௌ

என்னைப்படைத்தேதொனக்கநிங்கேத்யிமைமோர்
தன்னைக் கொண்டுமொனக்கந்தாட்சிசெய்வித்தேயுவுந்து
பின்னைச்சவர்க்கப்பெரும்பதிகந்நுசெய்த
வந்தகுற்றமானவைகளானதையெல்லாம்பொறுத்தே.

மௌ

என்னுடையதென்பாவையேற்றுக்கூடாக்கி
மன்னுஞ்சுவர்க்கமகிலவாழ்வுபாடுகெயும்
பின்னொனக்கநித்தேபேகம்வடிவுருவ
மின்னதென்னுடையனுக்கேபெல்லாப்புத்தேயுமே.

மௌ

கவி-விருத்தம்.

இப்படியிதைதனைசேத்தியிவிய
கொப்புறுவாதமைக்கர்க்கப்பார்த்தன
மப்பொழுதுமார்த்தியுமாநுமாராய்த்
தப்பறப்பெருத்தேதார்த்தியுமாகவே.

மௌ

வட்டவான்முழுமுமாய்வடிவாய்வ
பிட்டமாய்வனபிசுத்தியின்னறப்
பட்டமாகிவியுருக்கையாவே
கட்டுமாய்ப்பன்னியிசினசுக்காவல்.

மௌ

உருப்பாரபெண்கமுதானேபட்டேதார்
நெருப்புமாலதனிதடகின்னுமெபெண்ப்
பெருப்பமாய்க்காதவனெபெண்ணொனல்லா
திருக்குராயகென்றேசேற்றிப்போற்றுவார்.

மௌ

எந்தனைமகனிக்மாயிறுக்கேசே
கத்தகல்லெவல்லவதைக்கர்க்கத்தியைக்
கந்தரத்திருத்தியகாலந்தன்னிலே
கத்தகந்தத்திகாண்டறுப்பதன்றியே.

மௌ

தூக்கியகத்தியின்னாமைல்லா
கூக்கியேசெம்மறியருக்கடாய்தனை

னோக்கியேவிடுத்துமென்னுறுமைந்தனைக்
கடக்குநாயனுக்கெல்லாப்புதழ்ச்சிகாணுமே.

நாரு

தன்னையோகிகளில்லாத் தன்னையேயிக
மன்னியநபிரண்முன்மீழ்ந்துபோற்றவே
நன்னநபிகனைநாடிப்பார்த்தன
னென்னுயர்வுவுவுபொலிருக்கக்கண்டனன்.

நாரு

இன்பாய்ப்புழந்தவரிருந்தபோதிலே
பின்புழந்தவரிடமிருந்தேகாடெழுந்
சென்பநாற்படுதெல்லாமெழுப்புநாயனை
மன்பினுற்புழந்தவராகப்பள்ளியில.

நாரு

என்வாபிசழ்கனாவின்றிப்பேசுகை
னுன்னியதுவுவையுமுன்னைகச்சொளப்
பெய்தியொன்றுமைதெடாப்பெரியநாயனை
நநபியுரைத்திடவலமைப்பார்த்தனன்.

நாரு

ஆறுநீர்நாழிலடி யாகியிடி விருத்தம்.

மன்னியிடுகருவல்லாபாசமாமுதா தம்மைக்
செய்தியாய்க்கட்காப்பார்க்கச்சிவப்பின்னார்க்குரியபேரி
பெய்தியாய்க்காப்பார்க்கச்சிவப்பின்னார்க்குரியபேரி
வன்னைநிறகுதுல்லாவரிநாகோடினகினோ.

நாரு

சலித்துரை.

சுரபர்நகர்ப்பெரியநொல்லப்பன்விபந்தைதே
யிபயிர்க்ககரியவையினியாக்ளிகிலகதியேனை
முன்புநகர்ப்பெரியநொல்லப்பன்விபந்தைதே
யிபயிர்க்ககரியவையினியாக்ளிகிலகதியேனை.

நாரு

என்னோழந்தபிண்புரவ்வார்ப்பெரியநொ
யிபயிர்க்ககரியவையினியாக்ளிகிலகதியேனை
முன்புநகர்ப்பெரியநொல்லப்பன்விபந்தைதே
யிபயிர்க்ககரியவையினியாக்ளிகிலகதியேனை.

நாரு

சுரபர்நகர்ப்பெரியநொல்லப்பன்விபந்தைதே
யிபயிர்க்ககரியவையினியாக்ளிகிலகதியேனை
முன்புநகர்ப்பெரியநொல்லப்பன்விபந்தைதே
யிபயிர்க்ககரியவையினியாக்ளிகிலகதியேனை.

நாரு

மீண்டும்புழந்தவரிருந்தபோதிலே
பின்புழந்தவரிடமிருந்தேகாடெழுந்
சென்பநாற்படுதெல்லாமெழுப்புநாயனை
மன்பினுற்புழந்தவராகப்பள்ளியில.

பின்னுமாதமெழுந்திருந்தா தியைப்
பெருகப்போற்றிவி வாராகிறததநாட்
மென்னுமாளிடர்வாய்புதைத்திதயுளஞ்
சோருங்காலமென்சொல்மகன் றன்னையே
மின்னவேயவர்கட்கறிவோதிட
விரித்துமங்கவரெல்லாமிவர்ஷபா அத்
தன்னதான்மிவீடேற்றந்தந்தரு
ளாதிக்கெல்லாப்புகழ்ச்சியுமென்றனர்

ராசக

வேண்பா.

ஆதமிறையைப்புகழ்வண்டாபதிசொல்வார்
மாதவமிகுந்திடுமுகமமதிருகுலே
பாதையதுமேல்வலதுபாரிசக்திற்கேட்ட
நாதமொழியேதெனநமக்கழிபலாமோ.

ராசக

அந்தமொழியென்று முளவாதியறிவானென்
ந்தந்தமொழிசொன்னபினகுகிடந்தீனின்
வந்திடுமென்றேயழைத்தவாசகமதென்றே
பிந்துமவர்சொற்கெதிர்பிறத்திகள் சொல்வீரோல்.

ராசக

உம்முடையமிகுளவுயர்ந்தயுர்மத்தோர்க
ளமமகலெகுகிபலாவர்களதற்பின்
சென்மையிடபாகிறநசெனிசுருளுசக்த
மிம்மைநசுருனிசுடன்றீனியிருமென்றல.

ராசக

அந்தமொழி கன்னொடெதிரங்குமொழிநதீரேல்
முந்தவொளிவாகியமுகமமதுறறகுலே
பிந்தமண்ணிருந்திடுபெருத்ததுமுமமத்தோ
ந்தந்தசுருனிபலராசியொழிவாரே.

ராசக

பின்னும்வழிமீதில்வருபேதைதுனிபாவா
மின்னவடன்முன்மொழிநினைநதுமொழிநதீரேல்
இன்னகர்விருப்பியுயமோகநர்விட்டே
பின்னுளறுமும்மத்தவாபெருநாகில்விழ்வார்.

ராசக

கவி-விருத்தம்.

வாசுமேலேறிவரும்வழியிலேகேட்கு
மோசையாஞ்சத்தமுணர்வீரோ-காசமாய்
வெந்நாகிலேயுழைமேதினியாரில்லெருவன்
வண்ணாகோரத்தில்கின்றார்வந்து.

ராசக

அந்நாடுபுழாதுவனவறலைநிலைபடவே
விஞ்சியொழிகல்லுவினாநகரோ-மிஞ்சுத்த
மாமென்றார்கல்லெறிந்தாராகிறதிற்செல்வருடம்
போமஞ்ஞாருட்டைவழிபோம்.

ஈசக

கார்நாகற்கீழ்த்தட்டிற்கையன்பெருந்தலைமேற்
பாரமலைக்கல்லின்னம்பட்டதில்லை-நேரமுட
னல்லாதனைவணங்காதம்மனிதனோடுங்க
ளெல்லாருமென்புவினே.

ஈசக

முன்பாயுமக்கெதிரேமூவராய்வந்துநின்ற
வன்பாயச்சலாமுரைத்ததாரென்றா-ரின்பாக
மாயுயத்தின்மேவுவுக்துந்தெளலத்து
மாயுயத்துமூவுருமேயாம்.

ஈசக

கலித்துறை.

வாவிபரானவராயித்தாமவரைக்குறித்த
தாலுயரும்மத்துநேரும்மொன்னுரிற்றரிக்குமட்டு
மேலுநல்லாயித்தென்றுங்குன்றுதெனவேயுரைத்தா
ராலநபியுடனேவிபுரீவங்கமர்ந்துநின்றே.

ஈசக

. வெண்பா.

அந்தப்பசவைஅறுத்துநாற்கூறுசெய்வ
நெந்தப்பரிசெய்யியம்புவார்-முந்தவே
சிறேற்றமாகவளர்செம்மல்முகமதுவே
பாரேற்றுந்தினும்பக.

ஈநுய

சொம்புங்குளம்புமொருகூறுகொடுபொனவர்கள்
வம்பரெகூதிமரபினோர்-கொம்பிற்
குளம்பினலங்களொன்றுங்கூடாததுபோற்
றளம்பிநலவகன்றாத்தான்.

ஈநுக

உதிரங்களைருத்தனைபொருகூறென்
றெதிர்கொண்டுமெடுத்தவாரொனிலோ
வதிர்கின்றநெருப்பையல்லாவெனவே
மதிக்கொண்டவணங்கியமாநிடரே. *

ஈநுஉ

எருவுந்துவர்மேவுமிரத்தமுநீள்
வருகின்றநஜ்சைவாரியிகப்
பருகும்படிசைக்கொடுபற்றிடுவோ
ரருளொன்றிலதுப்புரவற்றவனே.

ஈநுக

உரிதானுறுசின்னநரம்புடனோ
பெரிதானரம்புசிரித்ததனைப்

மிருகுசுமாலே.

பரிவாமிருகைக்கொடுப்பற்றுமவ
சுருளானதிலாகருணிகளே.

௩௧௪

கறையற்றநலத்தகைகொடுக்கொருவேர்
நறைபெற்றிடுதின்வளிகல்லுதலிப்
பொறைபெற்றவரொருவரினோட்புல
வினையைப்புழுவாசிறஞனபியே.

௩௧௫

மண்ணுக்குளமுந்துவருஞ்சேவ
லெண்ணிக்கொடுதான்முநெழுந்தவழி
மண்ணிற்சொல்லாண்டுமப்பமுதிற்
தெண்ணிக்கொடுமின்வறுதினபியே.

௩௧௬

உலகத்தினிலுமதும்பத்திலே
சிலரைச்சிலபேர்களுடாமொழிகள்
கலகத்தொடுபெடுபயிசுருவல்லவர்
வலுகுற்றமொழிந்ததுவன்பிழைபயம்.

௩௧௭

எண்ணுமவியம்பியசொல்லிமுங்க
வொண்ணுமலுழன்முதிருதனவாம்
விண்ணுர்பொழின்மீதுபுன்மிக்கபுனற்
கண்ணுமிதுத்திடக்கண்டதுவே.

௩௧௮

வேறுகவிவிருத்தம்.

அந்நிலத்திலடர்ந்துமேய்காலிகள்
வெந்நிலேமணிபெயிந்துதளர்ந்தது
பொன்னையெட்டிப்புழ்பெறுந்தின்றனோ
யுன்னிவிட்டதும்முடித்தினோர்களே.

௩௧௯

மற்றுங்கண்டவளாகமதிற்பசும்
புற்றண்ணீரொன்றுமில்லப்பொழிலதின்
உற்றுமேய்கின்றகாலியுறுந்தகை
பற்றிமெத்தப்பருத்துமுர்த்ததே.

௩௨௦

தினையெட்டிச்செறிந்தமுதலினே
யினமுற்றதெனவேயிகழ்ந்திடுந்
தானமுற்றதவத்தரிவரென
வானிலுற்றவிபூரில்மவுலுவார்

௩௨௧

மருக்கொருஞ்சிறைவானவர்சொல்லினார்
திருக்கொருந்நபிசேரும்மத்தேதார்க்கெலாம்
பெருக்கமாகப்பிழைப்பொறுக்கத்துஆ
விரப்பிர்தினினினைப்படுத்தென்னவே.

௩௨௨

அறுசீர்க்காழிநெடிவடிவாசிரிய விருத்தம்.

வென்றிவழிபோகையின்மிருத்திடும் வழிக்கறையின் மிக்கொடு
வளரண்ணைசெயுவோ, ரன் றவர்கண்டிடுவவறுத்தழிந்துக்கவு மதிற்
கதிர்கள்விட்டிடுவெதன், வென்றிடுகொடுக்கிவளை வெட்டுமவருக்கு
தவுமிக்கமுதலைப்பயிர் செய்வோ, ரொன்றெழுபதொடு ரன் னொழியிம
தாகவுமுறும்பயிர்வினைத்திடுவெத.

ராசுசு

நல்லதையானதையிசுத்தியிணமானதரைநர்முன தெனக்கொ
ன்பவரிபார், சொல்லொழுவாப்பயிலை தூவணஞ்செய்தேயிடுதொ
ற்றிழைதாசியுறறும், வல்லியையாவந்தவண்பனை நகுறநடந்தவாகண்ப
ணையாமுமப்படி செய்து, கல்லெகசுத்தினிடைநல்லுணவு கண்ணினி
டைகாட்டியமுண்டிடுவெத.

ராசுசு

வந்தவழிமீதிலொருவாடைமணம் வீதியதமக்ககநர்வாழுகழியே,
யொத்தமணமென்றமாரித்தொலெடு கேட்கநபிரான மியேனோறு மெ
னவே, நத்தமிழனுக்குநுத்தருளுமா சிவாகற்றானைவிவார்ப்புழிலை சு
ந்தாமதாக்கிருபோதியுயிற்றங்கவர்க்காரிலெடுக்குபணமே.

ராசுசு

அக்கபுறுதன்னில்வருமாத துனெடுக்குமணாந்தாயு மாருமளவு,
மிக்குருமணனதையியம்பியபினையாரொன்றருதுவிட்டகலுவார், திக்
குலகுவானினிடையோவவது சேணினிடைசென்றதுள தேவின்வி
யான், சக்குறமிருக்கையிலெழிம்பள் விரின்மிக்கொடுசடக்கென வெ
திர்ந்துவருவார்.

ராசுசு

வந்திடுபுழ்ச்சிபுரிசிலொடுகவர்க்க மின்மலங்குகனிலேர் தலைவர்
தான், மொந்திசெறத்தட்டமதிற்றின்னமது முன்றதணிற் கோதியு
பாலமதரீ, மிக்குமதமுாவையுமெங் கண்கினுந் திருமுனைந்நியவர்வை
தகமொழிவார், கிணதாரிற்பொருந்தித்தெலென்றதை யெடுத்தமுது
செய்கவேனகின்றனர்க்கினேர்.

ராசுசு

வததையெடுப்பதெனவேகருதித்தெனகாரிலெங்கவொருசத்தந பி
யே,காதவறலுண்டுக்கீழ்முமமத்தானவருகண்ணியறன்மீதினிடை
போ,சேதமுறவேயமிழ்வீர் செப்புமதுவையுணுகற்சேர்த்தவம்மத்தோ
ர்களுடனே, பாதுகமிருதவழிகேட்டிலுறுவியெபெறுவீர் பாலுணுகற்
தினிணிலையே.

ராசுசு

என்றமொழிகேட்டிலகு கண்ணமுறுபாலதையெடுத்துணவுசெ
ய்திபுரில், வென்றியுளகையினிடையிச்சமுளபாலதை விருப்புடன
னித்தபொழுதே, மன்றலுறுதினைந யுறைப்பொடு மிடித்திரோனவா
னம்மொழியோசியபினே, சென்றிப்பொருசத்தம்வரும்பாலதைபெலா
மமுதுசெய்திடுவெவளவனபியே.

ராசுசு

ஆனந்நுமக்குளவுமத்தவாச்சன்பொற்பதியிலாவர்களைனச்சொ
னபினே, வேனலிடைதேடுமுலிகாவினிடையட்டலெனவேகருதியிச்
சமுளபாற், பாநமுதளித்திடுமமக்கெனவுரை ததபின்பலன்கண்மிரு
பள்ளிதனிலே, யினமகல்செஞ்சிறைவிரிக்கிலெழு வரன்படுவானெட்
டுஞ்சுபுரீ லுரைசெய்வார். எஎ

மிச்சமுளபாலதுகிடைப்பதிலே 'யென்றிடமிருத்தநபியுற்றுரை
செய்வா, ரிச்சையுளபாலதுகிடைப்பதிலேயென்னமுன் னெழுத்துமு
டிவானுளதோ, வச்சுபுரியில்சொலுவ ரண்டப்பதிமற்றுயிருமாதம
யமைக்குமுதலே, வச்சுமிரண்டாயிரமதற்குமுனயேயெழுதி வைத்
தனன்வகுத்தபெரியேன். எஎ

முற்படவொளிப்பலகையத்திடம் விதித்தவன்முடிப்பது தநிர்க்
ருமவா, ரிப்படியுரைக்கபி னெழிற்சிபுரியினபிகையைக் கருணைகொ
ண்டுபிடித்தே, யப்பனியுற்றவெளியானபொழுதோர் டெரியவங்க
ணைநுற்றெரிதலாற், தப்பறமலைக்கலைமலக்குகள்வரைந்துதச பிரகுத
குலீலுசொலுவார். எஎ

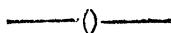
ஆக்கலைமிதித்தெமையமைத்தனிறையத்தொழுமென் றுனவிபுரீ
லுரைசெய்தே, யொக்கவுமிரண்டுறக்குஆத்தவரிதைஞ்சின குறத்தொ
ழுதபினுரைசெய்வார், மிக்குளமலைக்கலுமிசப்பெருமை பெற்றதென
வெற்றிவரிசைப்பலனெனோ, தக்கபுனியொக்கவுமதிற்செறி படைப்ப
வைதனைச்சுமைபெருததகலிதே. எஎ

ரண்டலயலோத்தையு மதிற்செறிபடைப்பவைவகுத்தவனிமைப்
பையுரமெற், கொண்டதுசுமக்கவொருகோணமின்முதிந்தகற கொற்ற
நபியெயிதுவென, வண்டுலவிநொங்கலனியள்ளன் முகர்ந்துடன்வ
ண்மையுடன் கல்லெதிரின்றே, தண்டியெனையவருமிதித்ததிலேரொ
ழியததாவெனவெதிந்துரைசெயும். எஎ

என்னையொருநாயசனமைத்தமுதனாள்வரையினெங்கும்படைப்
புண்டவர்கள்கால், வெந்நினிடையட்டதிலேவேதநயேயெனவிளம்ப
நபிசெய்குவாதுஆ, மன்னியதுஆபறக்கத்தாலுமலைக்கல்லுமுயர்வான்
புவிதனக்குமிடையே, மின்னல்கொடுநிற்குமுகமாமளவும் பின்னையது
மேநிலியின்மீதுவிழுமே. எஎ

பைத்துல்முக்கத்திசுச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

வணிச்சிறப்பு.

கொச்சகம்.

மங்கரநபிச்சாய்வரிசைமலைக்கல்லிலொரு
சிங்காசனமிறங்குஞ்சேர்ந்தடியாமத்ததநா
வங்காருமொவ்வொருநாளாயிசமாண்டாகுமெனத்
தங்காதனைவருக்குஞ்சாற்றினான்நம்பியே.

நா ௭௭

மின்னிலங்குநல்லிபுரில்விதிமலைக்கல்லினின்று
முன்னிவ்வானின்பலக்குமுன்னிரிசுமாயிறனை
யுன்னிபிவர்கூவவவருயர்வானவர்க்குமுன்னி
யென்னும்குழியேலையேதுமக்குவேண்டுமென்றார்.

நா ௭௮

சொர்க்கத்தின்முன்னிசுகந்தநிலுவானிதன்னை
வற்சமுடன் கூவியெந்தன்வண்மைச்சலாமுரைத்தே
நற்கஸ்தூரிப்புயத்தாரநாபிறகுலங்குவருந்
தற்குமிருகுஜேனிதானிறக்கசசொல்லுமென்றார்.

நா ௭௮

சொல்லஇசுமாயிலெனந்துய்யோன்றிருமலக்கு
மல்லிழ்மன்சாயிறனைவாய்மொழியாய்க்கூவினரே
சல்லிபுரில்மன்சாயில்குமுகாயிலையழைக்கக்
கலவிஜமுநாயிலும்கலக்காயிலையழைத்தார்.

நா ௭௯

சங்கையுள்ளகலக்காயில்சாவுறுயாயிறலையே
யங்கையழத்தார்சாவுறுயாயிலெனுமன்னவர்தான்
கொங்கவிழ்தூறுயிறனைக்கூவவேறுறுயில்
செந்கைக்கலக்காயிலெனுஞ்சேர்மலக்கைக்கூவினரே.

நா ௮௦

முந்திகறுக்காயிலுமுகறுயாயிறலையே
சிந்தைசெய்தகூவந்தத்திருமுகறுயாயிலு
மிந்துமுகமானநிலுவானியாயிறலையே
வெந்தமின்றிககூவிமிருகுபிறக்குமென்றனரே.

நா ௮௧

வல்லானுடையமலக்காயிவர்கண்மிக்க
வெல்லாருஞ்சொர்க்கமியல்பாம்பிருதெனகின்
மெல்லாயிருக்கும்தவிறலேணிதன்னையினை
யில்லானருளாலெழிலாயிறக்கினரே.

நா ௮௨

கவி-விருத்தம்.

வணித்திருநிலையொன்னதிவிலங்குபலானின
சேனுந்நிபிமதனிற்படிசெப்பிற்பதினொகை

தேனிப்படி மொவ்வொன்றினையிற்செலுதூங்க
கோணத்திடைதேசிருத்திரையுந் தப்பதுவருடம்.

நாஅந்

விசைவாப்நினைவையாவிவிடுக்குந்தொலையுளதாம்
வரைமேலியமுனனின்படிவனவெனளிரிசுண்டென்
றுமைதாவிப்படிபொன்னதலுமாமப்படிதாளம்
நிறைதாவிப்படிபொன்னதூலம்பலவன்னம்.

நாட்

9

நாஅந்

கலமாபிளவமாமரிநறபொன்புகர்கொண்டே
பலவன்னமதாயபேரிப்பின்பாடபிரசா
மஸ்தேத்தருமெய்யுவாப்பிவாசமுட்டிக்கிலங்கும
நிலையலிமயாபத்தளவாய்க்கொண்டிதமு.

நாஅந்

வெண்பா.

தரைக்குணரீரார்-டான்மவுகராரேயம்
பாசாவவமுழிசுதப்பாவை-மிவரதாசை
வெணிறைசாட்டாபிலங்ககொண்டிவரு
மண்டாமனைப்பாடபதவேயாப.

நாஅந்

சலி-விருத்தம்.

இம்பத்தளாபிபேயெனவிமைமேலாசொலவருங்க
னும்மதவருகதாமிசுபநயவயிசையாகா
மபமுறறிடுமுன்னின்படியதேபிரமிருசொல
விமமைபெறுவலககாசைசுவைத்தேறுகவெனரு.

நாஅந்

வலக்காலதைமுன்னின்படிவைகதேறினரப்போ
தலமாகியசொரகசப்பநிதனிசலாளுதுக்கா
னவமாமதிமுதமாநதைநறைபோடுதடைத்தே
யலரவிமையவராயிராலாததெயிடுததார.

நாஅந்

தருமாமபிரண்டாப்படிதனிலேறினரண்டா
யிரவானவராலாததெயிடுததாராபமுன்று
முரமாமப்படிமேறினவுடனேபொருமொருகொன
வருவானவாமுரவாயிராவந்தெயிடுகொண்டார்.

நாஅந்

நாலாம்படிசனிலேறினராலாயிரம்பவானே
மாலாததெயிடுததாராபினரைநதாம்படிசொருர்
மாலானதெயிடியிரவானேரெநாகொண்டார்
மேலாகியவாமுரப்படிமெலபபதமவைததார.

நாஅந்

ஆறுப்படிதனிலேறினராமுயிரவானே
விருயெதிக்கொண்டார்மினாமிக்காயியவழா

ஞாறுகிய படிசென்றிட நோக்காயெதி கொள்வா
ரீமுனநி லானேவலகொ டேழாயிம வாணேர்.

ராகுத

இநகாலுப டிக்கேசெல வெண்ணுயிரம் வாலேன
மருசாகநி றைந்தேயெனக சாலாததி யெடுத்தார்
திருமேவிய நவமாமபடி செந்நேனொரு பெரியோன்
வாமேவிய நவமாயிரம் வாணேரு திா கொண்டார்.

ராகுஉ

பக்தாம்படி செலவேயுயர் பதினாயிரம் வாணேர்
கொதக ாகொடை நபிபாலெதிர்கொண்டார்பதி னென்று
முத்தாமபடி செலவேமொரு மொகெனக்குழு வொன்றாய்
விததாம தாய்வானவர் விறுயெதிா கொண்டார்.

ராகு௩

நானுசொடி. ரண்டாம்படிக் கெய்தங்குநு ரண்டா
யானுசொறுவாறோநபி காலாததியெடுத்தார்
பிரபதிந்முந்நாமபடி செலபபலமனமாய்ப்
பேரந்தராலாததி யெடுத்தாரபிரிசத்தால.

ராகு௪

உயநும்பதினாலம்படி புறவேமிசுருமு வாய்ப்
புயலநதாராலாததி யெடுத்தாருகபுழந்தே
பயமன்றிநனமுனைவகப டிக்கேசெலவிமையோ
ரியலகொண்டெழுபதினாயிர ரிசமாயில்மலகின்.

ராகு௫

கட்டக்திரளாயவந்தெதிர் கொண்டார்பதினொரு
மேட்டுப்படியதிலேயுற மெல்லபதமவைததா
ரட்டப்பரியிரசசெல வறுககாயிற னுடனே
நாடடிபபதினா ருபிர நல்வானவர்வந்தார்.

ராகு௬

வெண்பா.

பத்தேழாரம்பொற்படியிற் பங்கயஞ்சேரும்பதத்தை
வைதகேசுறுபோதே மலக்குகடான்-வித்தார
நாயனபியென்றே நன்னுற்பததொன்பதினா
றுயிராலாததியெடுத்தார்.

ராகு௭

கவிசிருத்தம்.

திநுவொன்றியபதினென்படி சென்றேன றுக்காயில்
வருந்தர நடனேபதி ஞாறுபிரமவாணேர்
முருகொன்றசமுத துப்பணி முன்சைப்பணியுடனே
யரியோனறியமுடி பூண்டவ ராலாததியெடுத்தார்.

ராகு௮

பக்கொன்பதுபடியிற்பதம படவேஜுஜாயில்
சுததங்கொறுவாணோவர் துடர்வாயுகழுதிற்த்

பத்தங்கொளுமுந்மாண்டது பனைகொண்முதமொன் றிற்
சுதத்தங்கொளுநாநாற்பதுதன்னுலிறைதன்னை.

௩௩௩

விதமாகப்புகழ்ந்தேபதி னூறுயிரம்விண்ணோ
தபாகவுவந்தேநிக் காலத்தியெடுத்தார்
பதலீனிருபதெனும்படி படவேபறுக்காயி
விதமானமலக்கின்பவு செழுவந்துநிறைந்தார்.

௨௩௩

னந்தார்பதினூறுயிரம் வாணோரொளியாலே
நந்தார்முடிசூடிக்கொடுநன்னெற்றியின்மீதே
யிந்தாரிவர்துஹ்னிக ளென்றெயெழுதியதங்
கொந்தார்முடிவானோரெந்ர் கொண்டார்முனில்வந்தே.

௨௩௩

இருபத்தொருபடியிற்செல விமைபோர்தக்குவாயின்
மருவுற்றிகுழுமிக்குள் மதிபோல்வதனமுமா
பொருமைப்படுமனவோச்சிறை யொன்றொன்றதூய்சை
திருவுற்றிகுமொளியாலவா தின்போர்வைபுனைந்தே.

௩௩௩

னருவார்பதினூறுயிரம் வாணோவொல்லா
மருநாகவனைந்தேயெமக் காலத்தியெடுத்தார்
நிவேநபியிருபத்திரு வேணிப்படிசெலவே
திருவானவர்மன்சாயிறன் செனைத்தாளானோர்.

௨௩௩

பரிபெருடைவெண்பா.

ஆவ்வானவர்க ளுரொனின்மெய்ப் பேறுடையோ
சொவ்வாகுகுயர் தியைச்-செவ்வாய்
பதுக்குமொழிகொண்டரிதாயப் படைப்புண்டவர்க்கெந்
கலிக்கின்றபாவிகளைத்தானே-மெலிக்கும.
நாகத்தின்முக்கியுயர் நற்கவாச்சுத்தேற்றி
வரிசைஹவலற்கருகே வைப்பார்-பெருகுயி
சொவ்வொருவர்கையிலே யொளியாய் தடிபிடித்துத்
துவ்வல்லலக்கோர்கள்சலாஞ் சொல்லியே-யவ்வவர்கண்
மேலோனருளால் விநாபிநபிதம்மருகே
யாலத்தியேந்தினா னன்று.

௨௩௩

இருபத்துமூன்று மேணிப்படிமீது
மருமொய்தததாமனைத்தாள் வைத்தார்-கருமத்த
லெத்தியாய்மெலக்கென் றிசைக்குமவர்கூடப்
பத்துநூறுயிரவர்பால்வந்து-சுத்தத்
த்சுபிகுசெய்துகொண்டு தண்ணிபுரியிலோ
டசுவாகுக்கேட்பரிவாரொன்றே-வசமாகப்

பானிகடன்பாவமதைப்பாழ்படித்திப்போட்டவர்த
 னுன்க்ருபுத்துணையாமன்பரென்றே-தூவற்
 சிபுரியில்சொல்லுமதாற்சேனில்வந்தவானோர்
 கவல்வாழியுரியிலுடன்காவலா-யிவரையல்லா
 மிச்சநபியாகவரவிட்டானோவென்னவிண்ணோ
 ரொக்ருமொக்குமென்றகற்பினுள்ளன்பா-யககணத்தே
 பேலாஞ்சலாமுரைத்துமெய்குழைந்துவந்தெமக்கங்
 காலாததியெந்திரான்று.

௨௩௫

வெண்பா.

இருபத்துநாலாமேணிப்படிக்கே
 மருமொய்த்துழ்ப்பாகம்வைத்தார்-பெருமெய்தீர்
 பறாகத்தாநக்கபிறன்வானிமைலக்கா
 மிறககுத்தையிலவநாரோ.

௨௩௬

கவிவிருத்தம்.

முடிபொறுத்தவர்முன்வானகத்துளோர்
 வடிவிருக்குவலதுகைகீண்டவா
 கடிபெருந்தவாகைவிசல்சுண்டைப்
 படிவார்வானமே முபதினாயிரர்.

௨௩௭

இந்நிறந்நெடையெய்துமலக்ககண்
 முருகவிழ்ந்திடுமுன் கைபபணிமுடி
 மநயிமிருளவானாசிறகெலாம்
 பரியமுததுபபதித்தகிறகிணோர்.

௨௩௮

அஞ்சவானைவரும்வந்தென்முன்
 புத்தியாரசாலமுட்டினறவர்
 வந்துவந்தெதிர்கொண்டபின்மற்படி
 சிறதைகொண்டிருபததைந்திற்சென்றனர்.

௨௩௯

இருபத்தைந்தெனுமேணிப்படிதனிற்
 மருமச்செங்கரர்செல்லச்சபஹியிலாம
 பெருமலக்கின்பிறகேயிறங்கியே
 வருமலக்குமெழுபதிலக்கமாம்.

௨௪௦

உறைந்தவானார்தகடிகுமோதமே
 சிறந்தவாய்முததுமாணிக்குச்சிறகிடு
 மறங்கள்சோகபிகண்டஜபென்னவே
 திறந்துகேட்பார்நிபுரியிழன்னுடன்.

௨௪௧

மி கு ரு சு ம ர லே.

புகழுமுத்தம்புதுமணித்திய
திசுழும்வானைச் செப்பி நொங்குன
நிகழுநந்பிக்கெசொல்வர்கீள்வினோர்
மகிழும்பேரிசுறாயில்மலக்கவள்.

உ.உ.உ.

அந்தவானவரங்ஙன்சலஞ்சொல்லி
யெந்தன்முன்னினின்றாலாத்தியேந்தினார்
சந்தமேலிருபத்தாறெனுப்படி.
விந்தையேவுபதஞ்சொல்லிண்ணவர்.

உ.க.உ.

கரத்தின்மீதொளிகாண்டிடுமவாள்பிடித்
தூததல்லாவையுறப்புநழந்தேத்தியே
வரத்தினோடுஜமாயில்மலக்குநே
ருத்தநந்பிமுன்வந்துதித்தனர்.

உ.க.ச.

பல்கொடைவெண்பா.

உதித்தமலக்கின்பிறகேயொக்கவந்தார்திடுவின்
மதித்தபுசுழாவும்கலவாத்தோழி-ததித்த
மலக்குடனேபத்திலக்கந் வாநோர்வரிவெல்வோர்
மலக்குக்குறிறகு வாய்த்ததே-பிலத்திற்ற
கொன்றெழுவானென்றங் குயர்படுவான்மட்டுந்
துன்றியமுததுப்பதித்துத் தோன்றுமே. வென்றிசெறி
யொவ்வொருமுத்தைந்தாறுனவருநக்தூரவழி
செவ்வியொளியிடுமே திடுக்கெல்லா-பெவ்வுயிர்க்கு
மேலாநபிரர்வர்கன்பேளிச் சலமுறைத்தே
யாலாத்தியேந்தினார்.

உ.க.ச. (பி)

பாழாபுஜகுதன் பல்லுடைத்ததாநிநுபத்
தேழாப்படியிதித்தங் கேறவே-தாழாப்
பறையிரண்டாமலக்குப் பன்சாயினுமுடி
சிறகிரண்டோர்சிறந் சேர்ந்து-நிறைதூலந்
றொண்ணாரோடாயிரமாஞ் சொல்லவ்வேர்முலவனுக்குத்
தொண்ணாரோடாயிரமாந் தோற்றுசிறந்-தொண்ணாரோ
டாயிரநாவுண்டா மருந்தாவனுக்குவந்த
வாயிதழ்நாவலே வகுத்தோனை-யோயாமந்
சேர்ந்துதகபிகுரைத்துச் செப்பிச்சசலாமெனக்கு
வேந்தியாலாத்தியெடுத்தார்.

உ.க.ய.சு

காலேழெனுப்படியி நல்லயினர்காலத்
காலேறவீரங் கசனினின்றுமேலான்

மூரமுதலாயி ல்மலக் கு முன்னில்வந்தாரம்மலக்கு
மாமழைக்குரோனுடன் மன்றாடித் தாமதியா

தடியவாதட்காயுவத்தேயுதியுடனேபின்னும
படியினுளமுமினவாபகனமுடியாக

கொடைசெய் ஆல்லா னெனவேசோட்டி ரக்ருகின்றநல்லோ
ருறுசியுடனேவாவேசோடொச்சர் ரெறிமலக்குப்

புகழிலக்கமாய வள்ளன்பாரமுதத்திங் னெனியு
ததயாமதிசேபாலகிண்துங்காசி வியுட்பத்தி

மொனியின க்ருபம்மலக் கொச்சாக்காலமசொல்லி
வெவியினிமுனைனதிர் கதர்மேல்.

௨௨௭

கவிசி நுத்தம்.

இந்நுத்தொன்பதெனும்படி வேறவே

வருவர்முன்பில்பறு ரியாயில்லக

கருதினென்பதினாயிம்வானவா

பெருகவந்துமிளையானாதே.

௨௨௮

கருத்திலாபரணங்கதிர்மின்னனவே

முழுத்தசென்னிமுடிதரித்தோர்சொல்வா

யமுத்துவாய்மைததயோவந்தமி

லெழுத்திலேனுகுசலாமுமியம்பினார்.

௨௨௯

இறங்குமெண் தினையிம்வா அருந்

நிறங்கொருமகபிசுபதமேப த்தியே

கறங்கு சோபனங்கு திக்ரணபெலா

மறங்குச்சேர்நயிச்சாலததியோநதினார்.

௨௩௦

இவர்கண் முன்னிபறு க்ராயிலென்பவர்

நவமணிச்சிறைநறநிபுரீ லுடன்

கவல்வரித்தங்கதிர்முகராரெனப்

புவனமெட்டுப்புசந்திபுரில்சொல்வார்.

௨௩௧

மன்னுசின்றவரிசைநபிகளின்

முன்னிங்முத்திகாரபெற்றமுகம்மத

கொன்னவிண்ணவர்க்கே கத்தலியப்பவே

மன்னராமெனவான வர்சொல்லுவார்.

௨௩௨

மித்ருசுமாலே.

யானுரைத்தசலாமுகசெநிரொழி
தானுரைக்குவதே விவாதபென
வானர்வள்ளன்மருங்கிற்சலாஞ்சொல
வினமன்றிப்பிரததியியம்பினா.

உஉ௩

பிந்தவானர்பெருமான்சொல்வார்வரு
பிந்தவானரெவர்கேளுமவளளவே
சகதமார்துமதுமமததேர்தகங்கை
பெந்தநாளுமுவப்பேரிவனென்றார்.

உஉ௪

அங்குளிட்டுமாரைந்சுதாம்படி
தங்கவேதவுத்தியாயிறன்னுடன்
வங்குனின்மருமருசங்கவானவர்
தங்கனபேரெலேளிகேருமுகததனோர்.

உஉ௫

இவ்வுக்திங்குளையுமிபையோர்சடன்
புலன்சன்வீசபபுழைதருதாகநின்
தலங்கன்மாரபாருதாசெசலந
தலங்கவேதிததுடாநதெநிரொண்டனர்.

உஉ௬

பட்டுடைசெண்பா.

முப்பததோமார்புறின்முண்டசததாழ்வைசதிடவே
தபபறறேனேவுறையினுடன்-பெயர்புறறு
துறாபுறவாழ்கோநோகிவழைகாபடைதத
விருனதுசகுவிளக்கேநதச-சுரும

உஉ௭

வவ்வவர்கலாஞ்சொல்நிகர்தததையதத
பவவபெனவதாரைசெவ்வையற

நன்றாநதாபுரபதததாரகலகநிபாபிறகு
செண்ணாசெலுமபடியுக்கறவே-சனமும

வறுகசாயிவந்தாரவருங்காறதையேவச
சறுக்கதமுன்னியவாதா-பிறைகச

மலகசவர்குமேபுசலிலாய்தததேயேவ்வோர்
தலைகெண்பதுநாவுதா-மலசகும

விதமசவெவ்வொருநாமிதிவிருப்போவார்நாற்
பதினாயிரம்வனோர்பாசிறக-கதிர்சே

முடிதரிததோரம்மலககின்முத்தினுளியன்னவரி
னிடைமதுமட்டாயினறிவங்குமே-யடவுடனே

யம்மலக்கோர்லந்தேயரிநதசலாமுரைத்தங்
கெயமருங்கிலவந்ததிந்ததாரே.

உஉ௮

கவிச்சிருத்தம்.

மூப்பதொடுமூப்படியின்முன்னிகிசெல்ல
வப்பொழுதுசொர்க்கமுன்னிலானவர்கடன்னிற்
செப்புமவர்பேருஜெபுறயிலவர்கடப்
பொற்பதியினின்றுசதபூவையாகள்வந்தர்.

௨௨௯

மங்கையர்கடங்களைமுசும்மதிறநூல்கண்
டெங்குமுளவன்யிபுரிடிறன்முசுநோக்கிச்
செங்குமுதமான் திருவாய்மலர்விண்ணோ
ரங்குவருவின்னின்னெபுறயிலொடுசொல்வார்.

௨௩௦

உங்கடலைவன்பொரீனியர்ந்தபதிமுன்னிற்
ஆங்கறியுவாநியொடுசொல்லியுளையங்கேண்
மங்கையர்கடன்வடிவைவள்ளலநபிசுண்டே
தங்குபுனீமிதினமதேநர்களுங்குணங்க.

௨௩௧

ஆங்குசையம்வந்தநீரார்பையரைவள்ளல்
செங்குளையன்னளிழிநொண்டதெரிநகரார்
மங்கையர்கடங்கண்முனிவன்வானினிகடதோன்றிற்
றிக்கவெனமண்ணுலகுசேரவொளியீசும்.

௨௩௨

ஆந்தமடமங்கையர்கடும்மதிறநூல்பால்
வந்தவர்கடஞ்சொலியுளையத்திறந்துசொல்வார்
சுந்தரமிசுந்தவெங்கள்சொல்லரியவாழ்வு
நந்தநிலையாவிசொடுநாங்கண்டிகவாழ்வேமாம்.

௨௩௩

எங்குள்கணவன்றணுகையப்படிநடப்போ
மெங்குமோமவுத்தடர்வதிலையெயருக்காலு
மெங்குணவுக்குமுடையுக்குமழிவுண்டோ
வெங்குளின்சலாத்தைநடனும்மததினுக்கியம்பும்.

௨௩௪

பஹைடைவெண்பா.

என்றவர்களுல்லாயியப்பிடவடவோ
மன்றலிறகுமுசுமதுசுமக்கு--வென்றியுட
னூலாத்தியேந்தவேயங்நுளிட்டமுப்பதது
நாலாப்படிக்குநண்ணவே-மேலாகக்
கூக்குசாயிலெவெகூறுபலக்குததேகி
வாககானவெம்பரிமேலவந்தனசே-நோக்குடனே
பத்திலக்கம்வானவர்கன்பாங்கில்வந்துநினைமெக்குத்
தத்திசுத்தியாசர்சலாமுறைத்தே-சித்தமகிழ்ந்
தாலத்தியேந்தவேயாறைந்தோடைந்துபடி
மேலாகச்சென்றோவினாந்து.

௨௩௫

கவித்துறை.

பொன்பதிமுன்னிறிலுள்ளிபாயி ஸ்புகழ்மலக்கின்
பிவ நவரதிரைசுட்குமுன்னுனபெருமலக்கோ
மின்வருணாணிந்தேபதநிலாகவிண்ணோர்களுக்க
வொன்பதினோடைத்தநாண்மதிபேரன் முகமுள்ளவரே.

௨௩௯

பெருமுடிபுண்டிபசுந்துகிசசாத்திப்பிறுதவுகின்
மருமலர்மேனிதன்னிசுடொவ்வொருவரன்தலைப்
பொருண்முடிநீளமுறுபசென்றமுழிபொன்முடிமேற்
நிருமணிமுததுப்பதினாலுடைத்திதைகொள்முடே.

௨௪௦

சந்தவிருத்தம்.

இதுகண்ணொர்ஜிபுரீலுடனிறஞல்முகம்மதகான
சுதிபொன்நிலநிறையோதிருவடிவுகிண்பெயர்வெண்
நெகிரிசின்நிலைசொலவேபிரையாவ்தன்நிருவிதைபொர்
முதிருமபுகழ்பிசும்முடன்மொழிவார்பனியொளியா.

௨௪௧

கபிபேயுமதும்மததவர்கலமாமநறச்சொல்க
செவிகாகவறிகீததுலதான்செயதகாரொர்க்கப்
புவிம்திடைசெனாநிலருப்பாருளானேயின்நெருநிற்
நிசவிசாரமுகவறொயொதந்தன்னிகொண்டா.

௨௪௨

சித்தகுகுகிநொளிலேஜிபுரீலேதுவையெய்வா
சுதகுஞ்சொயுறுபைபத்தினிமுமதிசுயல்
சுததற்கொஞமுருளள்ளமிந்நேகன்றுபாடிதருவா
னததநருநபியேயெனவதின்தெததமபுரதார.

௨௪௩

வெண்பா.

அப்படிமேற்றொன்றொருநாநர்சுருநில்க்குநடு
விப்படிவகாலததுதேநகநிலபுப்படுகா
டாறுபடியமிதிகதாரண்டாதவருநிலங்கே
விருகவகதர்வினைந்நு.

௨௪௪

பரிநெருடைவெண்பா.

பத்திலக்கம்வனவர்கன்பக்தலிலவந்தார்நுவித்த
வத்தனைபேரேனிபெல்லாமாபாணைத்ததி
பொளியிசுமாபாணைபாவ்வொருதன்னில
வெளியிதகவுபலபோலிதெளிவேறு
நாவொன்றுகோர்நலசுருநன்னிபாயமலக்கோ
வேவுகசபிசுத்தகுவிதுமாய்-மேவி

மொக்தூர் சலாஹ் சாஹ்வி லிஃகா னபைவாஜேஹ்
தமக்கு லேஹ்மாலகணாசாந் லொமகெகனவாய்த்
தமபபிபுறாஹ்நபிதமமுனைனேசிநருகின்ற
வம்பசெனறாவானவர்கோணுமறு.

252

சந்தவிநுததம்.

மஃபகொடேமுபடி சூன்மிகமுனித்தகன்மன்சாயி
 ஸப்படி மிதினுவத்தமிதநீனாங்கலங்கடவரு
 மொப்புவானவப்பதாநாஸூசீமொவ்வொருபேர்நிறே
 செப்பளிசிலேபநினுயிரமவானவசோயிதகினரே.

294

என் ஐவகோந்தமலக்குதங்கள்வன னமுதகம்மதுமேன்மொழியுந்
சந்தமிகுந்நசுவாதநினைபொய்மினதாரமுனிலைவப்பவரென்
தக்கார்தமாரசன்சொலவெவ்வா ளாமலுத்கன்னபிர
மிந்தமலகுத்குள்கன்னிலையாதிவகோதெனவோதுவரே.

2.4.9

எதிதனை நோக்கிச் செட்டக்கின்றோர் அறியுதுரை பேசுகவார
மாதவமாரனடி மீயாடி மீய வடவாணாமிபபெயிடுகன்
தீயமொழிநாதினின்யடி மெலா னொமரநெதி நொண்டிடவே
மீதமிது படிமுபபெதாபெட்டி டைபின்புரிதனரே.

253

ஆனுகாரணபடி ஏதாவதி நுதந்தரத்தோரபடிதொகாஞ்
 படிபாவொவ்வொருதரத்தினிடையிலுள்ளபொருத்திவானவர்கள்
 கூறுகிகுகொடுவனவற்றையுடையவற்றினினைத்தகவு
 நாமுயிபுத்தநாநாபடிநுதந்தரத்தினிடையிலுள்ளபடிபாவொவ்வொருதரத்தினிடையிலுள்ளபொருத்திவானவர்கள்

2 7 5

தேரணைமாளு தமது நியெய்தாந்துது லு லு பவரனவரை
யேகலுரை நடுமலிங் லா வதேரரி பாரெனவேபொழிவார்
வாகுன நீபயிவாகு சமந பனவ லா ஆடா இனலைவ
நா கடுமைய புயா முயபகை திடையபதநபடிசென்றனதே.

உதா.

மேன்றென வந்திச் சளிநறொசிரெய்தவெனூந்துசொல்வார்
மன் தம்பி நதநற்சாதனை நாமநாமயசாதுகொள்வி
சென்றவாசெயபிடவே ிரிவொடுவையுழுவாரென
வென்றியுமுககு மகமாறுவெனெ ள்வானையுடையறஎனே.

உச

284

வரிசைபாடம்நெடுநுவலிபாமிதவாழ்வு மூங்கிதைமீயான்
விடுவொடவிதன்னவிண்ணப்பிடுநாழ்ச்சிநூற்சுழைமமதுவே
யரியவனுக்குயாரீநுழைத்தவாழ்வாருமடிவநகோர்
பெருகியின்பதினால்குடிபுரம்பெற்றநாழமாமதுகீர்.

255

வல்லவாகக் குவித்திப்படுகின்ற முகம்மது ரோனாவை
சொல்லியவானாகவே மருநிகளைப் பூட்டித் தமது குகலார்

சல்லமலக்குகளானவந்தான்மிகன்மையுவந்தவரென்
தெல்லையில்விண்ணவர்கொல்லமலக்குகளிபாருமெனைப்பணிந்தார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாற்பதாம்படிச்செல்லச்சம்ஹையிலாம்
கல்லவானரென்முன்வந்துசாலிகா
மார்க்கும்வள்ளநடியேயிங்கேவலா
லறமுநன்றிபுவிவானடங்கலும்
பார்க்கவேவொளிபெற்றதுமக்குள
பாரமானவொளிவுகொடேயென
ஹக்கமாகப்புழுவிரவர்களா
ரோதுமென்னச்சிபுரியிலேதுவார்.

உருக

நேர்வழிக்குத்தலைவிரிவரென்றே
நிழ்த்தலைபத்துநூறுயிரம்பலக்
கோர்கள்வந்தக்கிறங்கினரங்கவ
கொக்கவந்தபெருவானவரெல்லாம்
பார்கள்வானம்படையுண்டநாண்முதற்
யணிந்தசென்னியெடாமல்வணங்கிய
பேர்கள்வந்தெமக்காலாத்தியேந்தவே
பின்புகாற்பத்தொன்றாமபடிசெல்லுவார்.

உருஉ

மண்ணையெண்ணினுமண்கலையெண்ணினு
மனழையெண்ணுமந்தனிரப்பக
லெண்ணையெண்ணினுநாழிகையெண்ணினு
மிலங்குநாற்பத்தெனாமுமபடிதன்னிலே
விண்ணில்வானவர்ஸப்புஸப்பாகவே
மிகுத்திறங்கியதெண்ணததொலையுமோ
நண்ணிவானர்தஸ்பிக்கொடுமேவர
கபிபுல்லாஜிபுரிலொடுக்கேட்டனர்.

உருஉ

கலை-விருத்தம்.

வந்தவானவாரொனவாய்திறந்
தந்தநேரஞ்ஞிபுரீலறைந்தன
ரிந்தவானரையேகன்படைத்தது
கிந்தையாரப்பணிவிடைசெய்யவே.

உருச

தடங்கொள்வான்புவிதன்னையமைக்குநாட்
டுடங்கியிந்தச்சுரொவ்வொருவரைத்
திடங்களாகத்திரட்டிக்கவுமல
ரிடங்களன்றித்தலையெடுத்திலார்.

உருரு

மாகமண்ணையமைக்குமந்நாளினா
பாகிதிற்பவர்பாகுகின்றினின்று
ராகுமென்றநியாமனல்லாசையா
லேகனுக்குததகபிகையடிபுவார்.

௨௫௯

நதிலாநிசுறுபீமலக்கவர்
சூறதுதுமட்டேசொற்றகபிசு
மாநிடரர்கண்மறுததுசூறுநிதிலா
சூறிலாதவரெக்கமரிப்பரே.

௨௬௦

பூதநிக்தவர்முன்னுனதுங்குழ
லாகிலொச்சுபுயிர்போனவானை
ரத்திலோலத்தொண்டவனுயிர்கொடு
நீதியாகவிளங்கிநிற்பார்களே.

௨௬௧

இந்தவாய்யைபுரீயீயம்பவே
மந்தாப்புவள்ளன்முந்நது
பெருதனாமத்தாயிப்படி யோமரித்
துநதிபோடபாததும்பெறுவாரோ.

௨௬௨

அநோத்துதிப்படி க்தானல்லுமசே
பெனச்சிறப்புடனெண்ணிற்கு வின்னோர்
கண்ணுந்நகதக்கடல்புடைபேந்தபொன்
மனத்திலெண்ணெய்க்குநதென்கொண்டனர்.

௨௬௩

பல்லொடைவெண்பா.

வள்ளன்மையுமகவாக்குநுடன்சொல்வர்படி
நெய்விபநாற்புநதிரண்டிறசெல்லவே-யொள்ளிமைசேர்
லாபியாரில்மலக்குததாமவநதாரமலக்கு
வாமமுடியேதறித்தேதார்பாபுடியேம-பிசுதமத்
தமுததுமுததுமாய்நிகானபுனியுமவானு
முழுக்கவொரிவிசிறிற்குமுட்ட-வழகதுபணி
யொவ்வொன்றுகளுள்ளையுயர்ந்ததுனியாவடங்கு
மவ்வளவதாமணிக்குண்டாம்பெருமை-செவ்வி
வெனிமலககுக்குள்ளதிருமேனிபலவன்னமா
யொளியெறிக்கவேயெதிரகொண்டுன்னித்-தெனியுடனே
சானறோநபிக்குச்சலாமுரைக்கநாற்பத்து
முன்னுபடியிதித்தார்முன்.

௨௬௪

முக்கியஞ்சேர்நாற்பத்துமுன்னுபடியிதிக்கத்
திக்குசுனிநின்றொளிவுசேவநது-மிக்க

பிருகதாமலை.

விவராரிவாரென்றென்னவொளிசேட்கச்
 கிபுரீலொளியுடனேசேர்ந்ததேயில்வா
 ரகமுதிநகுலிவந்தாமாருமென்றே திலவன்
 திருதினெனவந்தவொலிசெய்துச் - ௨௦௧ -
 படைத்தோனிவாச்சூரப்பட்டாசனைத்தான்
 கொடுத்தோனெவன்னவின்னெனோராண - ௨௦௨ - னுரைப்பா
 ரொக்குநப்பிட்டபிவர்த்துள்ளசென்றபொதுபல
 திருசுவரின்வந்தவொளிசேரவே - ௨௦௩ - பு
 யாதமுக்குமிவளரிசையன்புச்சொந்ததெவன்
 சோதியிறைநூலெனனதனதிந் - ௨௦௪ - னு
 னிபுரீயில்பின்னுதிந்தசதினைபெ - ௨௦௫ - னு
 மிதினையும்பொற்றிலில்வா - ௨௦௬ - னு
 பெல்லாநம்போற்றிலிவந்தநுநுநுநு
 லுல்லாவணக்கதொருநுநுநுநு - ௨௦௭ - னு
 வல்லோர்கணக்கமற்றேநுநுநுநுநுநுநுநு
 பெல்லாவணக்காநுநுநுநுநுநுநுநு
 னழிவந்தவள்ளன்முதம்மதெனவாவ்வோ
 ரெழில்கொண்டுசொன்னுநுநுநுநுநுநு .

௨௦௮

சுவித்திறை.

சொன்னபிறைப்பத்தாநாலம்பயுநிறுடந்திறை
 பின்னதிருப்படிசேட்டேனவளிபெருந்தொளிபா
 னென்னுறுப்பொன்றுமுதவாமன்மாவினிந் - ௨௦௯ - னு
 னன்னதுபோல்தொந்ததான்விண்ணெனவொளிபென்றென் . (1)

விண்ணேந்தலைவெனையெனதேசொலவந்தெனவொ
 மண்ணெருநம்போற்றுமுதவாமனவொலிபெரு
 னெண்ணுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநு
 நெண்ணுபபுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநு . ௨௧௦

அக்கிலவருமலக்கொத்தலைநீளமுறுவினிழந
 நங்குமலவரசையிற்சங்கிலியோதலைதாசையை
 மங்குலெவற்பையனிதரைவானநாணுலகைக்
 கண்கையைத்தாங்கியமீன்கழுததேதார்தலைகட்டியதே . ௨௧௧

பொற்பெருஞ்சங்கிலிபூட்டியமீன்தலைப்பூச்செவிரு
 மற்பெருமாமணியால்வால்பகந்தமரசதததால்
 விற்பெருகின்றகழுத்தோர்சவடிவினருமபொன்னுந்
 சுற்பெருமாணிக்கமுத்தோதனிற்கதிர்விடுமே . ௨௧௨

நாணிக்கமுத்தாமழுத்தாஞ்சவடியில்வான்கையி
 னாணிக்கமுத்தாமழுத்தாஞ்சவடியில்வான்கையி

நீணிக்த வேர்தலை பைப்பிடித்தே யங்கு நிற்பவரோ
டேணிப் படிவரு வாடுனா நிருபகி னுயிரோ. (உசு௭)

இருபகி னுயிரை வாடுனா முச்சங்கி யிட்டவர்கண்
மருவு மவர்கிறைத் தூவகை டான்பச்சை வன்னமதிற்
சுரித நஞ் செம்பவ னங்கோத் தொளிவு துலக்குஞ்செம்மை
புரிதரு மொவ்வொரு தூவலின் கீழொரு நாவுமுண்டே. (உசு௮)

தூவலின் கீழி றி தழ்வாய் செறித்துத் துளிர்த்தெழுந்த
நாவத னசத்துப் பலவித மாகவு நறறசுபி
காவலு - ன்மொழிற் தெல்லோரும் வற்கெனம யாசரித்துத்
தேவர்க ணின்றபி னுற்பத்தைந் தாம்படி சென்றனரே. (உசு௯)

சென்றபி னின்னஞ் செலும்வழி தானெவ் வளவுசெப்பி
மென்றவர் து னெடு நகநபி கேட்க வினையவர்கோ
னின்னுமொ ழிற்கனர் நீணபி யேபற்ப நேரமல்லோ
செனறனமின் னஞ் செலும்வழித் தூரத்தைச் செப்பரிதே. (உ௯0)

செப்பரி தென்றபின் னேசில வானர் திருதிடுகென
வப்படி தன்னரு காகவந் தார்க ளவர்களைநக்
கெப்படிச் சொல்லி திறைக்கே தெரிவ தெரிமுகத்தோ
ரொப்பொடு மணிதகில் வான்புவி யாவு மொளியிடுமே (உ௯1)

ஒளியிசும் பற்சை யுடைபோர்க்க வானவ ரொக்கவந்து
வெளியிடு தன்னி னபிடுகே சலாஞ்சொல்லி விண்ணவர்கோ
னனியிசு மாலை நபிய சலாகதி னரு மபிரக்தி
தெளியிசு மாய்சொ லு மென்றா பிரத்தியுஞ் செப்பினனே, (உ௯2)

அவ்வான ரொக்க நேயே யுறையின் றரியதுய்யோன்
சொவ்வாய் வரிசையிற் வைத்தான நருவக சேரத்தந்தா
னின்வாறு சொல்லச் சபுறபி லேயிவ ராொனவே
குவ்வா னதுக்குண மழைகோ டிறநகிப கூட்டமிதே. (உ௯3)

பஃறொடை வெண்பா,

மாநிவரி சிக்கும்விண்ணோர் வந்துசலாஞ் சொல்லிடவே
வேரிவரு சித்திபுய வேதாம்ப - றோரிவரு

நாறபத்தா றுமபடியி னண்ணவே சர்சாயில்
சீர்ப்பேற் றொளிரிடுவாட் செங்கையிற் கொண் டார்ப்பதத்தை

யார்க்குஞ் செயுமிறைபை யங்ஙனே யவரொருக்கா
லோக்கந் தசபிகுறாக் தேதகவே - யூக்கத்தான்

முன்வா னகத்திலும்பா முத்திகொடும அல்லாவை
யென்வர் றுப்புகழுகதக் கேத்துவார் மன்னானே

யெம்மை யுடையவனே பென்றமழி வற்றவனே
தும்மை யுடையதொரு சொற்பொருளே - செம்மையுட

னெல்லாத் தையுட்படைத்தி ராஜகங்கள செய்பவனே
சொல்லா வரிபவனே தஞ்சானே - வல்லா

யருப்பமுட னேயுநுப்ப மாறாத நாயகனே
பெருப்பமுள வானநல போபுமி - விரிபபாம்

பதினா லுலகினிடைப் பட்டவைபா ருக்குமே
விதகா யிராஜகஞ்செய் வேந்தனே - பதமா

மரிய பெரியவனே யன்பாக வேபடியர்
விரிய பிழைபொறுக்கு மெய்ப்பொருளென் - தறுஷையுடை

யோனைமுனின் வானிலுறுவமும பலாபோற்றிடவே
பானிவரு சமஹாயில் பண்பினடி தான்பணிந்து

மூண்டசுலாநு சொன்னதறபின் முன்னபிநாற் பததேழா
நீண்டபடி சென்றார் சினேந்து, (௨௭௪)

சந்த விருத்தர்,

நலமாகிய படி சென்றிட நலமானான் சாயில்
வலபாகினில் வருவாபதி னா யிரம் வாணோர்
தலமேழையு ம் வினிகொள்ளொளி சட்டைப்பணி பூண்டே
கலைமேனிபு னைநகோரொளி கதிரகொண்முடி வைத்தோர், (௨௭௫)

பதியொத்தொளிர் முடிநெறவர் மறையாயகதுக் குறுஷா
வ்திரபபடி வந்தாதினைய யன்பொடுபு பழந்தே
யெதுகொண்டசு லாபுநஞ்சொவி யேசோபன மொழிய
முதிருபபுழ் ஐபுரிவலாமி மூப்பாநபி கேட்பார, (௨௭௬)

பறையாயதது குறுஷை திய வாணோவ ரெனவே
யிறையேறவிபு ரீதொதுவ மொழிலாயுபு விவாபேர்
பொறையானமிது மிறையேய னுபா புகழுமெறு ஷோனிபா
னறையாருயில் வாணோ, உமை நன்றாகவ மைகதான், (௨௭௭)

என்றேபவர் சொல்லாதபொது டெட்டாம்படி மீதே
மன்றார்முகம் மதுவென்ற னை மலங்காமறு யாயில்
சென்றாவிவர் மன்குறறிவை சேரக்கொடு வருவேர்
குன்றாதவ ருடனேசில குளிர்வானவர் வந்தார் (௨௭௮)

பனியாலவர் முகமேகலை பருதித்திள் புனலா
னனியாதுதல் பலளங்கொடு நங்காற்றா ளத்தாற்
துனியாவுள கோணத் தொடுதடர்வா னுளகோணிற்
தனியாகிய வினையோன்றனைத் தகபிசுசெய் குவரே, (௨௭௯)

இவ்வானவ ரெதர்கொண்டபி னேழேழுயர் படிபிற
றவ்வாமொழு நபிசென்றபின் றுளேவரு மணமொன்
றவ்வாசம தானந்தபி அல்லுறுதலில் லாகி
செவ்வாய்கொடி மொழிபச்சிபு ரீலேமணஞ் செப்பீர்.

(உஅய)

நறையேதென நபிகேட்டபி னவ்வானவர் சொல்வார்
பிறைபாது நன் மடமாதர்கள் பெருகும்பிறு தவுசி
ஹைவாசவி லொருவாசலை யுக்காயிறை திறக்க
மறைபோர்புகழ் மணிவாசலில் வருமாமண மென்றார்.

(உஅக)

உறுள் றிரு தெளசானது மும்மைக்கொடும் வரிசை
பெறுகீன்பிறு தெளசைக்கொடி பெற்றீர்வரி சைபெனச்
சிதைகீளிப றிபுரீன்மொழி செப்ப புள இதமா
யறகீளிப படிபன்பதி லானுர்மொழி கேனார்.

(உஅஉ)

மால்சென்றிதி நபிமுன்பினில் வானின் றுயர் சம்தா
யில்வக்கனர் நாலாம்வெளி யிறைமேயர்சளிந் முன்னி
மேல்கந்தசம் தாயிலவர் வேந்தாஞ்சி புரீலே
பால்கின்றும துடனேவரு பவரார்சொலு மென்றார்

(அக)

பாவப்பெரு மிநனாக்கொரு பருதிக்கதிர் போல்வா
தாவிக்குறு தணையாரு மதுநநபி யிவரொன்
மேவந்திபு ரீல்சொன்னபி னிறைமேயாசெ லல ரிவனா
மேனிப்பெரு நபியாயிறை விடுத்தானேசொர் மன்னோ,

(உஅச)

அரிபோன்விடு பிறருவிவ ராமென்றனர் ஜிபுரீல்
விரிவாகிப நாலாம்வெளி விண்ணார் பதி சொலுவா
ருரிகாதிப தலமீதிடை யுபரும்மிய ருக்காய்த்
துருசாகிய வரிசைப்பலன் சொல்லத்தொலை யாதே,

(உஅந)

மின்னுஞ்சிபு ரீதன்ஊடு பெருந்வானவர் மொழிவார்
மன்னுஞ்சிபு ரீலேபுகை வல்லோனரிவி டக்கின்
மின்னுவரி சையிலவைத்தனன் மிக்காயிலர் துணையிங்
குன்னும்வரி சையிலவைத்தன னொருவன்புக முடையோன்.

(உஅரு)

ஒருவன்புக முடையோனெனம யுடையோ னுயர் துய்போ
ஹொருவன்பழு தற்றோடுஒரு வினைவுக்குள டங்கா
னருமந்தவ னிறையோன்றனக் காணோயு யர்த்தித்
தருவன்வரிசை களென்றிறை நண்ண துதி செய்தே,

(உஅர)

மின்பொற்றிதி நாலாம்வெளி விண்ணோடி பணிப
வன்பக்தொரு படிமீதினி லானாபு துல்லா
மன்பெற்றிடி மகனாகிப வள்ளன்முகம் மதுபால்
பொன்பெற்றிதி படிபிற்சில் புகழ் வானவர் வந்தார்.

(உஅஅ)

வருவானவ ரறுஷின்னென வானுற்படை யுண்டோர்
பருமாமர கதபாமணி பசிமேனிப ரவரோ
டொருமாமணி யஃதேநதை யுறவீசிய பொழுதே
விரிமாமணி வேதாமபரும் விண்ணோரெவ ரெனார், (உஅசு)

அண்டர்க்கிறை மொழிவாரிதை யநுன்சேர்முதம் மஹிவ
கொண்டற் சடை நடிபேயிறை குதறநொளி வாநோர்
தண்டறசெயு மடியார்கள்செய தெளபாவதை நிகமுந
தண்டிக்கொடு போடவானவர் தாமாமிவ ரெனார், (உகஉ)

அறுசூக் கழிவடி யாசிரிப விறந்தம்,

சிதறந்துல் முந்தகாவாம செம்பொனா மிலந்தை தன்னிற
குதறந்தார நென்றல் வீகங் குவவுமடி தென்றதனை
யெகிரற்ற துயயோ னிககே யெனினு னுமக்கு வீச
வதிரிட்ட தெனறல் வீச பழகிப மணயீ தென்றார், (உகக)

வெண்பா

மின் டெற்ற வானர்வினா மேனியெதிர கொண்டதற்பி
வன்பத திருபடியி லாகவே - யினபாயச
சறுக்காயி லமமலக்குச் சாயறுயா யீவூடனே
வறுயாயி லென்பவரும் வந்தார், (உகஉ)

ஓவ்வெ ருவர் தம்பிறகே யொக்கவரும் வானவர்கள்
பவ்வமெனப் பத்துநூ றுயீரவர் - குவவதையே
தலைநோக்கி மேற்சிறகு தான்வெளியை நோக்கியே
கலைநோக்கு நந்தியைக கண்டு, (உகக)

கையாரச் கட்டிக் காதலிற்சொல் வார்தமக்குத்
துய்யோன் தரும்வரிகை சொல்வதென்னே - மெய்பார் வினா
ணாராககும னேயுமக்கு முமமோடு முறறவர்க்கு
மாராய மென்றெதிர்த்தா வந்து, (உகச)

அன்பத்து மூன்றாமபிக் காலநபி காஞ்செலுவ
மின்பெற்ற வேழாம வெளி மலக்கோ - ரன்பே
தருநதலைவ னாகுமக ஜாயி லம்மலக்குப்
பரிந்திலங்க வந்தா பணிந்து (உகந)

சீரா மலக்குடனே சேர்ந்துவரு வார்முப்பத
தீரா யிரருமக் கெய்தினு - ரோரோர்
மலக்கோர் தலைவைத்த மாமுடியி னீளநதான்
சொல்லக்கேண்மின் யாக்களே குழந்தை, (உகக)

வானர்முடி நீளமது மன்னிபுரீன் ஸையதின
 வானமுழற் கானறுபு தாகுமே - மீனமிலா
 முடிபொன்றி னூனாறு முத்தமுத்தி வைத்தான்
 மிடிபின்றி வாழுமொரு வேந்து (2 சுள்)
 நானாறு முத்திலொன்று நற்புனியை மூடி மிச்சக்
 தானாறு தாட்டைவழி காணுண்டே - ஓனூறும்
 வாக்காழு காமதுகான் மாபுதுமை யீர்தனவே
 தாக்காளுபுரீலுடதே தான், (2 சு அ)
 மன்னே ஜபுதயிலே வல்லோன்தான் வரவிதிக்க
 சென்ன புதுமைபின் திகென்றே - சொன்னதழ்நின்
 மன்றார் முகமதுவே வாணோர் பெருமையின
 நன்றாகக் கண்டதிலே நரம. (2 சு சு)
 துறவிலொரு நாழி நகயி லென்னகான் பீரெனவே
 சுரர்கன்பதி பெயமுடனே சொல்லியே - வருவர்கண்
 லெனம சலாமைத்து மெய்க்கவே பைம்பத்து
 காலாம படியிதிதேநாம நாம், (2 சு)

மட்டுச் சந்தவிரந்தம்

அன்புத்த நாலு டி சென்றிடுபொ தடர்க்கினின்று மொளி
 வென் முன்புதறி நங்குமது நின்றிடுக வானின்முகின் மேலினிலிக்
 த விடிபோன், மின்பெற்ற வானாபுது தங்குளென வேமிகுதி சத்தம
 க் கொன் தகிரவே யென்புத்தி நெஞ்சமிடி சுண்டிடும் மஞ்ஞையெ
 ன, வுட்பய மிகுந்து விடலால். (2 சு க)
 பபர்கின்ற தேதுநபி பேயிர்க வானவர்கள் படியும்மத் கோவாடுமை
 யும், அயர்வன்றி நிசதியமு நேசித்தி நுக்குமவர் தான்காணுமென்ன
 விமையோ ருயர்கின்ற மன்னருரை செய்திடுபோ துறுமாரி தானெழு
 வுரீன வார்பயிர்கண்ட தென்னநபி னுர்க்கிழவு கொண்டரிய படியன்ப
 னைநதி லுறுவார். (2 சு)

படியன்ப னைந்திடுபி சென்றிடுமப் போதுபல பவ்வான
 ரத் தரமதி லடறங்கு பூவைவெளி தன்னேப் படைக்குமந் நாட் டிட
 ங்கி யவர்கள் சடமொன்றி மொய்த்தசிற குக்குளின் மிகுத்தகையை
 ததான் புதைத்து வெருவி முடிவன்றி யுள்ளவிறை யைத்தான் புழ
 ந்தவர்கள் முழுதுந்த சுபிசு செயுவார், (2 சு ஈ)
 அவர்கங்கண் மேனியவ ரெண்ணிடுதலன்றியே பயனின்ற வான்த
 லையுங் கவர்கின்ற கண்கள்கொடு தான்காண லன்றியே கண்ணீர்க
 ளோடுமருவி பெவருந் தேரிந்துமறி யாமலுமே யஞ்சியே யிறையோ
 ன்றனக் குருகியே தவிர்கின்ற தன்றிமிக வும்பணித லன்றியேதாளே
 சுருது செயுவார் (2 சு ச)

ஆதாமின்றியுறு மாகாசமின்னி லடர்கின்றவா னவர்கடான்
 மாதாபி தாவுமிலை யாகியுறு துய்யவொரு வல்லோன் மலக்குகளிலே
 கோதான தற்றஅம லேதான் மிகுத்தபல சுவிலான ராகுமவந்தாமு
 னீதாக நின்றொழுவாரே மரித்திளகு க்ஞரர் கியாம மளவும், (2 சு டி)

மி கு ரு சு மா லீ.

இறைபேவல் கொண்டு விநாயகம், நிரண்டிக் கேட்ட பொழுதே சி
றைபான துக்குண் முழுகின்ற சென்னி திசிலென்றெடுத்து மொழிவா
ர் பொறையு லுயர்த விறையேயி யாக்தள புனலாறுகண் சொரிய
வே முறையால் வணங்கு பகதிக்காளின் முன்னிற்கவேணு மென்
வே (காசு)

முன்னிற்கவேணு மெனவேவணங்கு முதுவானர் பேர்சொலுமென்
முன்னித்துணை நயினர்கமக்கு முபாவானர்கோ னுனையெவார்
சென்னிக்குண்மொய்த்த சிறைவைத்தவானர் திருநாமமாவிலெனவே
பின்னிப்பெருந்த கடலொன்றுகணி பெருவாரிபைக் குறுகுவர் ()

பூமிக்குள்ளு கடலிறநித்த போர்நன்மென் டறன்மீன்
முன்பெருந்த வளையிப்பித்தை தசைபட்டைமட் டிகையினே
டாமைக்கணங்கள் புழுமற்றுமுப்பு மந்தப்பெருந் கடலினுட்
சேமித்திருக்கு மழையூடுவீழுக தேனாக்தமக் கடலதே, (காசு)

அக்கக்கடற்கு னொருவானர்நிற்ப ரவர்காற்பரணடை யதின்கீ
ழித்தப்பெருந்த புவிபேழல்கு மினாரீப்பரணடை யளவா
முந்திப்பெருந்த தலைதான்னிதிநத வுடையோனுபர்த்த வறுவைச்
சந்திக்கிருக்கு மதுகண்வேள்ள றுனையிகப் புதுறையாய். (காசு)

ககனோர்கமக்கு மாசேயெதித்த கடல்போன்மிகப் புதுமையைப்
பகர்நேருதித்த திலையென்றபோது பனிமேனிவானர் மொழிவார்
நகரீதுமிக்க புனலேபழைத்த நரியேயெதித்த கடலுன்
செகமேலவெளிகு ளிடைபிலையாகிற் றினமிகெழுந்த பகலொன்
எழுவானினின்று படுவானிலை வெழுந்திழுவை பறவைக்
குழுவாமனித ரிவைபொக்கெவந்து குகையேவெடித்த புகையா
முழுவாரிதன்னை யிறையக்கரத்தின் முன்னுள்விரித் துலவவமே
எழுவாபெடுத்த மறையிட்டதேது நாருக்குன்றி செயவே, (காசு)

ஏணிச் சிறப்பு முற்றிற்று,

——— (*) (*) (*) ———

எழுவான்சிறப்பு.

வானோர்கண் மன்ன னினைசொன்னபின்னர் மறைவாரியு இருகவே
வானோமதற்கு விநகால்காங்க ளண்மேனிமோம நனைபா
மீடுகுவிவா ரிநனைவிட்டெடுங்க விரின்முன்னின்வான மருகே
போடே மவ்வானின் மணிவாசன்மீது புதுமைக்குழி மிகுதியே

ஒளவானபீது பலவெள்ளிகண்ட ததினோர்யெருத்த கயறான்
செவ்வானகிதி யிருபக்கோடெழு திகழ்காதமுள்ள தெனவே
தெளவாமொழிந்த பாடிசோகடந்த கருமானயார்க ளுடனே
குலவானதுக்கு தெறியேகடாத்து கோமன்முகம் மதுசொனார் ()

முன்வானிள் வாச னிலைண் செம்பொன் முழுதோர்நிலைக்கொருநிலை
மன்பானவுள்ள னபிசொல்வா நூறு வருடப்பெரும் பயணமென்
தன்பானவாதி திருநாமமான வினிமைப்பெருத்த கவிமா
வன்பாயெழுத்து மெழுதித்துவங்கு மவ்வாசன்மேற் பாடியிலே ()

சந்த விருத்தர்,

முழுநிலை வாசற னக்கொரு வானவர் முன்னிலைவா னவரோ
டெழுநி னுபிரம வானம் நுப்புவெ ரிந்தபெருத் தடிகொண்
டழகிய வாசலி னிற்பாப சாகச ளாசினி வாசல்களி
லொழுதுளவானர்வெளிக்குள்வருட்பொழுதுணடைகெருப்பெறிவார்,

அக்கத வானதை வானவர் தட்டவ நந்தடை காவல்செய்வோ
ரிகாடை வாசல்கி டசெல்லு மே செவ ரென்றபி னேழிபுரீ
லக்கடை காவல்செய் வேரொடு சொல்ல ருமமது காமுமென
மக்கமில் வாழுமு கம்மத ரோவென வாசறி மந்தனரே (நாறுசு)

சடைவிட வேகபி வானவர் கேட்டுநி ககனகர் மீதுசொல்வா
ரடன்முனின் வானமு மர்ப்புவி தானுமை தூறுபெ ரும்வருட
நடையுள தாகூர் வானில டைப்பக வின்றிடிவ வளவா
மிடமுனின் வானம தற்குடு பெருமற பீல்கன வேமொழிவார். ()

அக்கத னத்தைய மைத்தன னுதிய கிற்புக்க யாலதனுண்
மக்கமு காமது சென்றிட வேமுனின் வானி டங்கனெலாந்
திககுத டோறுமி சூத்துக ணங்க டிரண்டொரு ஓசைநனை
வைக்கவி டங்கன தின்றி கெருங்கிவ ணங்குவா வானவரே, ()

எண்கள தன்றிவ ணங்கிய வானரி வர்க்குரு டிப்படவே
வண்பயில் பொன்குரி சாஸதி லேயொரு வானர்மி கப்பெரிதா
யொண்கொடி ருப்பதவ் வானவர் கம்மையு யர்த்திடு பூமியுடன்
வீண்பதி னுல்ல சுததையு மாதிவி முங்கென வேவுகிலே. ()

இலகிய வானவர் வாயத னுக்கிவை யேதென லேயொளிதா
மலையுது பூவினவெ ளிக்குளோர் மோதிரம வந்துவி முந்ததுபோல்
பலன்மிகு வேர்வல பாகிடை யேயெழு பதுமணி மாளிகைதா
னலமிகு பொன்கொடு மெழுபது மாளிகை நற்புக ராவிடபால்- ()

வானவர் முன்னெழு பதுமணி மாளிகை மரகத மணிகொடுபின்
றுனெழு பதுமணி மாளிகை யிலகிய தண்மணி யானகிலே
யானவர் பெயர்சொ லுமெனநபிகேட்டபி னமார்கன்கோன்மொழிவார்
காணுல விவவிமை யோர்முனின் வானுள கருகுலங் காப்பவரே, ()

காவல்செய் வேளைய தெதுச ல பொழி கடஞா யுழ்மெனவே
தூவன் மி குஞ் புரீ ல் செல்ல தானபி செறகொடு மிகச்சும
பாவுநி கற்கெதி ருறபி ருதி ட கார்த்துக் கைகளைவா
மேவு ம் மச்சுமு மருவ நுரகுநி கபடெரி மென்றனரே. (௩௨௨)

வெண்பா,

பொற்கிரிபோ லாசனத்திற போந்திருநூகும் வானநுடன்
வறகநி னாமுகம் மாசிரநு னைகுணத்தகாற்
சீர்க்குலாந் கோழநாதற் ரீக்கிலுள்ள மாளிகை
னாகக்கொ மென்ற ரமாநது. (௩௨௩)

மணங்கொளந சாநீந மகளாசி யாவுக்
கணங்கு மணி மாட ரெழுபதாந-கணங்கொண் முகிற்
செங்கைக குணை லது செலங்கதி ஐாதமக்குச
சங்கைபபுக முமமெழு ராம, (௩௨௪)

மருக்கொனமி ருணி - மகன்மறிப முககு
மிருககு மணி மாட ரெழுபதாந-திருகசுலவு
தாமமுடைய செவி நு ல்பாததி மாதமசு
மாமுடைய விலலை முப தாம, (௩௨௫)

அங்குநின்று விநதுநிரா வாலாசை யாவநி
செங்குலனைக் கண்ணுற நெரிசிகசா-ரங்கே
சுருக்கமாய சிக லென்று கொண யவது போலே
யித்குதுமா மிபபூ விடம், (௩௨௬)

கொத்தலந மலநபி கோவா னவநுடனே
யத்தலவநிட் டபுறத்தி லாகவே சுரத்த
குநடப்பா சனையசசைக குப்பாய மேஷ
யுருப்போனைக் கண்டா ரெதிநது, (௩௨௭)

மங்குன்பதி வாகா வலமுமிட முரவாசற
சங்கைவல வாசற றணநேரக்க-லங்கே
பெருகநைக பருவநது பிணைிடவா சறகண
மிருகிமிக, தானமுநா ருறறு, (௩௨௮)

பழநாப் புதிய பசங்குப்பா யங்கொட
டழகா யிருப்பரிவ ராமெனறே-நிழலகாணு
வேதநபி கேட்டதற் கு விண்ணவாக டன் லெ
தாதமிழ ரென்ற ரமாநது (௩௨௯)

மடககுத் தாழிசை விருத்தா,

எமமுடைய காதைதனவ வபமுறவி ழிததுளமெ முப்பிரியமுற்
றிவிவநேன, தமமிடது பாவினிலவி ழிதகமுத லேதிவைத னைபபு

கல்லின் னோர்க ளைச் சம்முடைய நாயனுயர் பொற்பதியில் வாச ளவர் தன்வன் தாவிட னுபாசு, வெர்முடைய தீராக வாசனுள் தாகு மென விண்ணவர் நபிக் குணிஞெய்தார். (௩௩௦)

எனந்திடை சுவர்க்கமது வாசல்தி லேதமது மக்களி லொருத்த ர்புகுதி னலத்தொடு நகைப்பரிட பானரட் வாசலிடை நண்ணிய மக ற் குநகிபே மலர்க்கணி நகுப்பென லாணவர்மொழிந்தபின் முகம் மதுபவ் வா தமருகாய நிலைப்படு சலாமதை யுடைத்திட வறற்கெதிர் நிகழ்தினர் பிரத்தி பவமே. (௩௩௧)

எதிர்த்தவர் பிறத்தியை யுணர்ந்தினாடு நற்புந் தொச்சுரிய மிக்க மகனென் றுதித்தெழு மதிக்குந் முகங்கணி வசிப்பட வுயந்தெனே முகந்துமொழிவார் விதித்தவ னுலப்புள நல தமக னேமிசுதி வீறுத னுமக் குளதுவய் நதித்தபல செய்தியறி வித்துறு நவப்புதுமை கா ணவு மழைத்தன னல்லா. (௩௩௨)

ஆகமக வாகிய முகம்மதை மிகப்புகழு மப்பொழு தெழிற் சிபு சியில் வேதநபி யேயிவர்க ளைக்கடிது நின்றனொழு விக்கவென ரண் டிறக்கூத், தாகரவு டன்றொழுந பின்னரெமை யண்டர்கொடு அம்பர மி ரண்டினருகாய் வீதிசெறி கிளறகத வைக்கைகொடு தட்டவிரு வி ணகடை திறப்ப ரிணையோர். (௩௩௩)

அக்ககனின் முன்னின்லெளி யானதின டிப்படவஞ் ஞாலயரு டத்தின்வழியா மிக்கவிரு வானுள வடைப்பமது வுடபுலின் மேற்ப டிய தாகுமெனவே மக்கநபி தாமுமுபர் வானவர்களோலுமிரும் பா லமைத்த வான மதனுட் புக்குலவர் வானுடைய போனுவை னுமென ப் புநன்றனர்மிகுந்த நபிக்கே. (௩௩௪)

அந்தெனாளி வானமதி னின்றுமுனின் வானமதை யங்கிநுந்து பார்தக பொழுதோர், கிந்திலது நாலுப தெனத்தெரிய நாமதுவி ழர் நதவிரு வானமகனுட் சிசதைகளி கொண்டிட மிகப்புதுமைகண்டன ன் சிறத்திசினறச் சிபுரியில். வீக்கைநபி யேபுதுமை கண்டதை பொ வற்குமறி விக்கலரி தென்னமொழிவார். (௩௩௫)

அக்ககவி லேவர்வடிவ தாகவிரு வாலிப சமக்க விரு பொன்சூசிகி லே மிகுத விருப்பவியா பேர து விளம்புகென விண்ணவர் நபிக் கு னாடுய்வார், மககநக மத்தினி வீருந்தாகு செய்யமுபா வள்ளனபி பேயினைஞாநா, லிக்கினுமி உச்சொல்லாகி நாரபிப றாமொருவ ரீசாந பியு மாமொருவமே. (௩௩௬)

அங்கவர்க ளுக்கெதிர் சலாமதை யுணர்த்தி நதற்கவ ரெதிர்த் தமொழியு, மிக்கிம தாய்மொழிந்த பின்ஜபுற யீல்சொலுவ ரின்பகபி யேயிகர்கீவர்த், துங்கமுற வேதொழுவி யும்மென் னிளம்பினர் தொட ர்த்து தொழுவித்தவுடனே, கெரங்கனிடும் வானவர்கோன் வானமது மூன்றருகு கொண்டனபிதபக் கொடுசென்றார் (௩௩௭)

செம்புகொட மைத்ததிரு வானமத னின்பெயரு செப்புவர்நை றாகுமெனலே யுரபர்திறி லாளை மணிநகரவு கட்டலெனியுள்ளவ ர்கள் வாசல னிடலாற், செம்பொன்மணி முத்ததுகொ டேபடையு ணப்படுசெ முத்துகிள் புனைகலிபுரீ லம்பர்மணம் வீசிய அருமது தகைக்கொடு மயந்தலெனியுட புதுதுவார். (௩௩௮)

ஒளலெனிய கசத்தினி னவங்கல்பல கண்டன ரதன்னையழ கான ஜிபுரீ, குவ்வவர்க ளுக்கொ செயக்கடவ தல்லவெனக் கூறியபின் வள்ளையினர் முவ்வெனியி னின்றும்பிற வானகைநி ழிகதிட முழுந் குமெழு வரன்படுகிசை யவவெனியி லேசிறிய கிந்திலது நாலவது போலுமிக வேதெரியுமே (௩௩௯)

இப்பதுமை கண்டபினிவ் வானிலிரு வாலிப ரிலங்குபதி னுலுதி வசத், கப்பினிலு திகத்தமதி போலெழி விலக்குமவ ரனகுற விருப்ப வவவப்பேர் செப்புமென வேகநி சிறந்தஜிபு ரீலொடுதி ருத்தவுடைசெ ய்ய கபியே, பெப்பொழுது முள்ளவிதை போனருள்யா கூபுகபி யூ சுப்பநி தாமிவென்றார், (௩௪௦)

பின்னுமவிட த்தொருவர் பேர்வயது சென்றவர் பெருத்தவுடலா ய்நெடிதுமாய்ச், சென்னிபெரி தாயிரு புபங்கன் பெரிதாயொளி சிற ந்தமுகந்தாடிசிறிதாய்ப் பொன்னினழ காசிபசிங் காசனம் தன்னி டை, புகழ்ச்சிகொ டிருப்பவவர்பான், மின்னியவு ரோமமுடன்மொய் த்தொரு வாலிபர் விளக்கமொ டிருப்ப மழகாய், (௩௪௧)

இக்கணில ராச்சொலுமே னைச்சிபுற யீலொடுமி லக்குநபி கேட் டபொழுதே, யங்கொருவா தாலுசுழ கானநி யாமருதி லானவினை னோர்க்கையுான் சங்கநகரி பென்றபி னவர்க்கருது நின்றுபர்ச லாம கை யுணர்க்கமொழிவா ரங்குமிரு நன்னிச லாமதை யுணர்த்திட வந ர்க்கவர் பித்தொழிவார். (௩௪௨)

மன்றல்கள்கி றந்தபுப வள்ளனபி யேயு ரதுவண்மையும்மத்தோ ர்க்குமுமக்கு, நன்றியு நலங்கனாமி கப்பெரிது வென்றபி னலத்தஜிபு ரீனபியுடன், வென்றநிபி யேயிவர்க ளைதொழுவி யும்மெனவி ளம்பி யபின் வள்ளையினு ரென்றுமுளநாயன்வச னங்கையு னாத்திடுமி வ ல்ஜிபுரீ யீலொடுசொல்வார். (௩௪௩)

நீரமர நுக்காகர் தாலுதுபு விக்ரகசர் நீளிப புகழ்ச் சுலையுமான்
வீரனன் னடிக்குமிது வாழ்வொடு நடப்பவைகள் வேறுமொருவாக்கு
ளதுலோநேரிவ ரிருக்கையி லிபானவர்க னுக்குமுன நின்றுதொழுவெ
ட்டவனென மாரிமுசி விட்டகுடை நீழலினடக்குநடி வானவர்த மக்
குரைசெய்தார். (௩௪௪)

அப்பொழுது வானம் நுரைப்பாநடி யேயுமைபமைத் தெய்வியா
னினாசனே யிப்பொழுது வந்துகொழி விக்ரகமொழிந தானென விளம்
பிப்பின் வளனனசினர் செப்புவர்த லைத்துப்வ மீதாகவிழுவதொவெ
ளா தெளிந்ததுவென்ற விதகவுடனே யப்புறம் தானசது வானமதிநிலை
நடிபை யண்டர்பதினொண்டு செலுவார். (௩௪௫)

வெண்பா.

வெள்ளியா லவ்வான் விதித்தானவ் வான்றனக்குந்
தெள்ளிதா மூன்றா துருவெளிக்கு-மூள்ள
நடுப்பட்டவஞ் ஞாறுட்டை நல்வருடத் தூ
மடைப்பமுமத் தூமுமேயாய், (௩௪௬)

அவ்வான் றனக்கு மரியபெயர் சாகீரம்
செவ்வாயவ் வானிற் சிலபுதுமை குவ்வான்
மெல்லாம் படைக்குமுன்னே யெந்நின் மாத்திருந்த
வல்லார் நபிகண்டார் வந்து, (௩௪௭)

வானோர்க் கரச முகம்மதிரு குணபியைத்
தானோக்கி வாய் திறந்து சாற்றுவார்-தீனோரே
கண்ட புதுமையெல்லாம் காசினியின் மானிடர்க்கு
விணைட்டவன் டாமென்றார் மேல் (௩௪௮)

அங்கிலொரு வான ரியபொற்சின் காசனமேற்
றங்கி யிருப்பாவர் தாளிரண்டும்-பொங்கியெழு
மண்ணெழுத் தைத்துருவி நிறகு மணிக்கழுத்து
விண்ணுடைஷத் தொட்டிருக்கு மே. (௩௪௯)

சந்த விருத்தம்.

சந்தர மலக்கிருகை நீளமெழு வான்படுவான் ரொட்டிருக்குகெ
ட்டைமுதுகா, னந்தரமி ருக்குமுக நலதுவ-சாகுமுனையி னொமிடபா
ல் வலதுபா, லுந்திமெவ் வோர்முகத்துக்-கோமுசுமஞ் ஞாறுவருட
த்து வழியவ்வகல, மிந்தவரு டத்துவழி யாமவர்வ லத்தினை யெழுந்
தமர மொன்றுளதுவே, (௩௫௦)

வலத்திசையி லுற்றெழு மாத்தொவ்வொ ரிலைககொரு மணத்த
பழ நித்குமதிலே யிலக்கண மிகுத்தவரி ரண்டுளதவ் வோவாரியெழு
த்ததி வின்னலுரி னிலின்ன, தலத்தினிலிருப்பவ னின்னான் றனக்கு
தக்கவன்விதித்த விண்ண, நிலைத்துமிம மட்டொழிய வேகுறைவே
ற்றமொரு நெல்லளவு மில்லை யெனவே. (௩௫௧)

மற்றகி மீதினி செழுத்துமின்ன ளூரீன்ன மண்ணினி வீநுப் பவனினுன், பெற்றமக னின்னவன் மவுத்துமின்ன கோமகிற் பின்று மொரு மூச்சு மிலேபென், துற்றகனி யானதி லெழுத்துளது வென் துந பி யோதுபள்ளி வாயில் வெளிபிற், பற்றலர்கண் மாரபினிடை னுளி விதி யார்கொடு பாசுமொடி ருத்துரை செய்தார் (௩௫௨)

மண்ணினி வீநுக்குநா சொவ்வொருவ ருக்குனிநு வாயில்வெளிந் துளதுகூர், புண்ணிய மறங்கொரு வரால்கெழு மிங்கிலன் பெரி ப்பிரணமொன்றினிவ்நா, கண்ணவர் வலகதிடையி னிற்பாசிலவா னர்ப்பரி வெண்ணொரிந் வெண்ணை யுடையோர் கண்ணியி டுதகி பி யி லுற்றிடுமலக்குக ணவிற்பிடுவொணு க விநுள் போல (௩௫௩)

மண்டலம் கிங்கிலுள் மண்ணதனை பெண்ணினுமழைத்துவிடைய பெண்ணு கிவூரீ, ளண்டரிநு பாசினி லமைத்தவிமை யோராதனைவ நாழுவெண்க்கொலையதோ கண்டனன்ம லக்கவந்தன் முன்பொருபொ னின்பலகை காணுமது நீளமகலம் விந்துடிவந் துறுவருடகதுவ பி யுண்டென விளம்பினர் முகம்ம திறகூல், (௩௫௪)

அப்பலகை தன்னிடை யமைத்துள பிராணிபல தானவைகள் பேருருளதா, மொப்புள மலக்கவர்கை போர்வலைய முள்ளதொளி யொன்றுபெரு வல்லையாதற், செப்புமிரு வானிலுள கோணையு ம்பூவினுள திக்கைபு நீக்கிநூக்கிலே யெப்பொழுது மப்பலகை தன் னையு மரச்சையு மிமைப்பற கிருப்பாவசே, (௩௫௫)

வாழியிலு தித்தவிற குல்லிபுரி யிலெடு முறைப்பரிவர் செப்பும் ஊகண் வாழிய மனப்பயம் தாகிவிடு வாடுவ ரடற்சபுற யிலுடைசெ ய்வா, பேழுபுனி யுள்ளவரு மேழுக்க னுள்ளவரு மிங்கிலகாக்காணக லுழல்வார், வாழுமொரு நாயனருள் சேருமிக றுயிலெனும் வானமல க் கண்ம வுத்திவர், (௩௫௬)

லெண்டூர்

எல்லாப் பிராணிகளி னேபந்த வுயினையெல்லாம் வல்லா னருட்படியே வாக்குவார்-நல்லாற் சாக்கவந்தம் மாணியையு மான்பெரு வல்லபத்தால் வாக்குவா டெம்முடைய மன் (௩௫௭)

சந்த விருத்தம்,

என்ற பினவர்க்குயர்ச லாநபி யுரைத்தன ரொதிர்த்தமொழியோ டியபினே, கன்றிசெய் நாயனருள் சேரும்விசுவாசியென நல்லகபிசொ ள்வாவனா, பென்றுமுள நாயனருட் டோழனென வேறயியை யின் சொல்லெடு சொல்வர் முகமோ வென்றியுள வானவர்முகக்கள னுபோ லுலமிக்கத்திருபை யற்றமுகமே, (௩௫௮)

பஃறோடை வெண்பா,

உள்ளத் திரங்கா வுபர்ந்தவிசு ருயில் சொல்வார்
 வள்ளனபி யேயுமக்கு மாராயுந்-தெள்ளுமும
 துமமத்தோர்க் கெல்லா முதுகலவு தப்பாதென்
 றிமமதரா வேத்துமிசு ருயிலுட-னம்மைத்தா
 னீதியுடனீடெற்று நீண்டநடி கேட்பர்நூய்ப
 வாதியு வந்தவிசு ருயிலே-சோதியுயிர்
 லாங்கவுமை யேவும் வலுப்பமுடை யோனானை
 யிங்கெமக்கொன் றேறு மெனவிசைப்பார்-பாங்கா
 யிருவரொழி நீரா மிதக்கவிநி யானு
 லொருவ னெழுவானி லொருவன்-பருதி
 படுவானி லானும் பலபடைப்பின் முன்னெ
 யடவா யவரை யறிவீரோ-திடமா
 யுமைநடியா யேவு முடைபோன்றன் னானை
 யமைந்துனியா வான மனைத்துந்-தமர்நடியே
 யுங்களிலே முன்போ டொடுக்கவைத்த தோற்றமென்றன்
 செங்கணுக்குக் தோற்றுமெனச் செபடியே-யிங்கே
 யரியவி சாத்தியு வானுலவ் வாண்டி
 லுரியவுயர் போக்கு மொளியோசை-விரியவந்தேன்
 கையி லிறங்குமதாற் காண்பேனில் வாண்டிலர்கண்
 மெய்யிலுயிர போவதென வே, (௬௫௬)
 சந்த விருத்தம்.

சுட்டிலவர் கண்டிரார் சென்றிதி விபானறிவன் செய்தியிது வெ
 ன்றதற்பினை, சுட்டமுத ராயொருவ னைக்கருணையுற்றுநபி தண்டனொ
 ன் கேதுசெயுரா ஈட்டிசை மானில ரர்கள்செய் வணக்கமதையன்
 கொருவ ராய்வ ணங்குறு, ரிட்டமுட் னுரிவர் விளம்புமென வானரி
 தி ரீசுநபிகா யிவரென்றார், (௬௬௭)

ஆகிரிந மித்தவிதி ரீசுநபி யொக்குமென வாலநபி செப்புவர் ச
 லாஞ்சோ தநபி செப்பிய சலாமதர்க்கெ திர்த்தமொழி சொல்லிநலமு
 ன்சொண்பினை, தீதிவெளி யிற்ககன ராஜனவர் கட்டுமுனநின்றுதொ
 மு மென்னநயினு, ரோதியவர்கட்டுமுன நின்றுதொழு வித்தபிற கு
 ம்படர்பதி கொண்டு செலுவார், (௬௬௮)

மி கு ரு சு மா லை.

வேறு-சந்தவிருத்தம்.

அம்பா ஷைந்திட யண்ணற ஷைக்கொட மர்ந்தமவ் வானகதவை
யும்பாந்தி மத்திடு மென்றபி னங்குள ருட்செறி தாள்விடலாற்
றப்பமி ருத்தமு கம்மது வைக்கொடு சற்குண வானவர்கோன்
செம்பொன நைக்கொட மைத்திடு வானிடை சென்றுபுகுந்தனனே.()

அண்டம தற்கீடு பேரது சாவிய வந்தூமி கப்புதுமை
தண்டமு கம்மது டன்சொல்வர் மிக்க ஷுடிபுழு கம்மதுவை
மண்டல மீதுள மாணிட ருக்குமில் வானின வந்தடனை
விண்டிட வின்றிய மைத்திடு மென்ன விளம்பினர் வானவர்கோன், ()

அந்தவெ ளிக்குளே நின்றச துக்கக னுணதையாலநபி
யிந்துமு கக்கணு மத்தெரி சித்தபி விலங்குச துக்ககனோர்
கித்தில்வி ளக்கது நாலு வ போலிரு கிருவைவிழிக் குறுமென்
றந்திம திப்பு கழியார்களோ டோதின டன்பா மு கம்மதுவை, ()

வெண்பா.

நாலாம் வெளிக்குணைந்தா நல்லெளியெத் தாமமென
மேலா நபியிறகுல் விளனுவா- காலமகி
லஞ்ஞாறுட் டைப்பயண மாகுந் தடிப்பு
மஞ்ஞாறுட் டைப்பயண மாம் (கககக)

பொன்னார் வெளியிற் புருத்ததற்பி னோர்மலக்கு
மின்னார் பெருங்குரிசில வீற்றிருப்பார்-முன்னாளி
லாதிய மைகதா நவருடலம பார்க்கிற்
பாதியமு வாற்பாதி பனி. (கககக)

ஒங்கு நெருப்பு முருக்காது வெண்பனியைக்
தாங்கும் பனிநெருப்பைத் தள்ளாது-வாங்கே
வாப்பா மெளலக்கு வல்லவனோ டனபா
யிரப்பா சலிடதே யென்றும், (கககக)

கவி விருத்தம்,

நெருப்புத் தன்னையு நீன்பனி தன்னையும்
பொருத்தும் வல்லவ னைப்புகழ் மூமினோர்
கருத்துக் தன்னைக் கருணைகொ டேமிகத்
திருத்து முன்னைப் பணிவிடை செய்யவே, (கககக)

என்று தானிவ ரின்பது ஆச்செய
மன்றல வானர்ம ருக்கின்ம லக்குக
என்று தானுவந் தாமினா மீனென
நின்று வாய்மை நிகழ்த்துவர் சித்தமும் (கககக)

இகத்த வாரி வரநு கேயொரு
பதத்தர் தாண்மப்ப யஹாம்பர் கண்டனர்
விதத்த செங்கண் மிகப்பெரி யோர்தலை
யுதித்த தாடியு ரோமந னாத்துளார்

(௧௭௮)

வின்றி வார்மதி வீசமு நத்தினோர்
கௌனி கானதி ருப்பெய ரார்சொலும்
வள்ள லாகிப ஹாநா னபிகவு
முள்ள பேர்கள்பே றற்றஹ பிபிவர்.

(௧௭௯)

சந்த விருத்தம்,

ஆடர்நெருப் பகனினை லறவினை லரிபதோ
ருடனெடுத்தவினை யோருமுயர் மூமினவரு
மடன்மிதத்தநபி யேயுமை யணைந்த கவுமுக
கிடைவி டாதுறவி ரப்பாமட் டிலாகுஆ

(௨௭௨)

என்றுவானவ ரிபம்பியிவ ருக்குறுசலா
நின்றுநன்னபி நிகழ்த்திட வெதிர்க்கமொழியு
நன்றியுமபலந வினாபின லத்தவிறகு
லன்றுவானவை யடுத்து முபதேச மறைவார்

(௨௭௩)

அறையு மிக்கவுப தேசமென வாலநபியும்
பொலையி ருக்குமிமை யோர்தனுடன் சேட்டபொழுதே
யிறைந முற்றகாடறற் கொடுத லெடுதத விமையோர்
நறைமி குத்திந பிக்குமுப தேசநவிவார்

(௨௭௪)

சந்த விருத்தம்,

ஆதிநபி யேயுமை யணைந்தவுமத் தோருக்
கோதுமிக வாகசிடவு முட்செறியு ணவின்
மீதினிடை கொம்பதனை விட்டிடவு மென்றே
யீதுவுப தேசமுட வின்புறுமி தன்னால்,

(௨௭௫)

என்றுநபி தம்முட னியம்பவிமை யோர்கள்
லெவ்நறியர சனசொலுவர் மிக்கவிற சூலை
நிறையுவிவரைத் தொழுநி யும்மென நிகழ்த்த
வன்றுநபி யவகவர்மு னின்று தொழுவிறதார்,

(௨௭௬)

நின்றதொழு வித்தபி னிறைந்தஜிபு ரீல்தா
னன்றிநபி னைக்கொடு நலந்திகழு மாறாம்
வென்றிவெளி யிற்கதவை மென்கைகொடு தட்ட
மன்றல்செறி வானர்கடை வாசல்விதி கின்றார்

(௨௭௭)

வாசல்விட வானொடு வள்ளனபி யாறு
மாசினிபு ருந்தனாவ வானகனை யாதி

மி கு ரு சு மா லே.

மாசகல்ப சுர்மரக தங்கொடுப டைததான்
விசுமிதின் பேர்தாவி ஜாவெனவும் வின்வார், (௩௭௮)

அவ்வெளியி லேபல வநஞ்சிறைவிண் ணோனாக்
கவ்வெமொழி யாதநபி கண்டன சகுற்பின்
செவ்வியவர் நீளொளி சிங்காசனமிருகக்
குவ்வின்முஹ தித்தவனாக் கொண்டனபி கண்டார. (௩௭௯)

அங்கவர்தம் மேனியி லடர்ந்திடும யிர்க்காற்
சுந்தைகொள்சுப் பாயமது கைகதுருவி நிற்குங்
கொங்கவிழ்ப கந்துகில்கு ரிப்பொமி புனைநகோர்
திங்கொளையு வணமுதகுசி வந்தபச்சை யாலே, (௩௮௦)

மலக்குகண்ம ருங்கினிடை வந்தவர்த மக்கே
நலத்தொகை லாமது நவின்றித்தல் கண்டிட
தலத்தினைய மைத்தவிதை தன்ஜிபுரி யிலே
பலர்த்துகி லுடித்திவை ரார்சொலுமி நென்றார். (௩௮௧)

கண்ணினில்வி ழிக்குளிரு காலணிசெ ருப்பின்
மண்ணகனை விட்டிவடி வாக்குமிற குலே
திண்ணியபு லிக்குளிமு ருனருஞ்ஞர்-செல்வ
ரண்ணலுயர் மூசாநபி யாகுமிய ரென்றார். (௩௮௨)

என்றுமவ ரிக்கதை யியம்பியவர் தம்மு
னின் றுயர்ச லாமதை நிகழ்த்துகையி னாரே
வென்றிகொடெ மூத்துபுய மீதுறவ ணைச்சே
நன்றிகொள்ச லாமது பைந்தமொழி சொல்வார் (௩௮௩)

முற்படவு தித்தெழுமு கம்மகிற குலே
சொர்க்கநன்மா ராயமுமக் கென்றவர்து தித்தே
நிற்கையிஸ்வின் ணோற்பதிநிகழ்ச்சினைர் லுபிபே
வெற்கமற நின்றதொழு வித்திதிமூ சாலே. (௩௮௪)

அறுசீர்க் கந்திடி ஆசிரியரிருத்தம்,

என்னவே மூசா தாமமை யியல்நபி யிறண்டு றக்கூத்
தன்னவா னததே நின்றே யமர்ந்திமா மத்துச் செய்யப்
பின்னில்வா னவர்க்கு முன்னிப் பெரியவன னுதைமிக்க
மின்னவே யேழாம் லான யீதிடை கொண்டி சென்றார் (௩௮௫)

வெண்பா,

ஆறும் வெளியினின்று மப்பாலே ழாம்வெளியின்
வீரு னருளால் வினைந்துள்ளே- மாறாமற்
சென்றாவ வானேவெள்ளைச் சேர்ந்த மாகதத்தா
இலான்ற னமைத்தா னுவந்து, (௨௮௬)

பஃறெடைவெண்பா.

அந்தவா னத்திற் கருமபெயரு லாமியாச்
சந்தவா னேழு தனிநின்றே - பிந்திலா

வாரும் வெளிபை யாகும்திற ளுலெதிர்த்துச்
சீற விழிபாற் றெரிசுந்தார் - வீறாகக்

சிந்திலென்று போலக் கருபைவிழிக் குத்தோற்று
மத்தவெளி வானமதி னுள்ளே - முந்தப்

பலபுதுமை கண்ட பயஹம்பர் தம்மோ
மலருசுனிபு ரீனின நிபம்புவா - ருலகமைத்த

வல்லவன்றன் றாடேதயிற் வர்ப்புதுமை மானிடர்க்குச்
சொல்லவிதி யில்லையென்றார் குழந்தை.

(௩௮௭)

வெண்பா.

அந்தக் கதன மானதிலோர் மாடமுய
நிர்ணைப் பழிந்த வெளின்முத்தாற் - சந்திக்
திலங்குமா டுத்திற் கிசையொருந்தொன் றில்லா
நலங்கமாய்க் கண்டார் நடி,

(௩௮௮)

சுவிசிருத்தம்.

அந்த மாடமநின்பாக னேத்தினும்
பந்தி யாய்ப்பதி னுலாபி ரம்மியற்
சிந்தில் வீசும் கிளாந்துகெ ரியலே
யந்த நாபின றுவினெ ளியினால்.

(௩௮௯)

நலக்க முற்றிதி நாயன்பு சழ்ச்சியைச்
சொல்லித்தண் மானிகை முழி ராபபகன்
மலங்கி டேனார்களி தற்கணம் வாரது
விலக்க ளைங்காண்டெ முபதி னுயிரம்.

(௩௯௦)

முத்து மானிகை முன்லாச றன்னிலை
நத்தை செர்தலை தாடி நடைத்தவர்
கத்த னுமங் கருதிக் கருதியே
சுத்த பாபிருப் புரங்கன் றேன்றவே.

(௩௯௧)

அந்த மாடம ருகிலோர் தண்டலை
கொந்து வாரிகுளிர் தென்றல்வீசவே
சிந்தை வாழச் செய்யுஞ்செழும் பும்பொழி
னுந்தி வாழ்மர மொக்கக் கனிகளே.

(௩௯௨)

சந்த விருத்தம்.

பலபுட்பன் னறைமொய்க்திடு பழலற்சமு முளகே
நலம்புற் பொழி தனிவறதவா நலமாகிப சிறியோ
ரிலகித்திட வுதாமதி னிடையெயொரு மடமா
னலையுற்றெழு மதிபோன்முக மழகாசவி ருப்பார்.

(௩௯௬)

ஆர்ப்புக லருகோர்கா ரக்துள்ள வர்க்கே
பாரித்திடு சிறைதானெழு பதினாயிர முளதா
மோருச்சிறை யொன்றுக்கெழு பதினாயிர முடிமுந்
சேருமுத மொன்றுக்கெழு பதினாயிரத் திருவாய்.

(௩௯௭)

உரமாகிப திருவாயக் கொன்றுக்கெழு பதின
யிரநாவுள தாமொவ்வொரு விபனாவது தற்கே
பரமாகிய பாவையெழு பதினாயிர முளதாந்
கரமானவ னைப்பாவைக் டன்னாறு புகழ் வாரே.

(௩௯௮)

தினேதிய நயினுர்ஜிபு ரீலோகினை செய்வார்
வானோட்டி யேசிறதில மாட்டமதின வாச
லானோபெயர் சொல்லுமாளிகை யருகாமிமை யவரார்
வினாறிய பொழிசெய்தென விண்ணோர்பதி மொழிவார்.

(௩௯௯)

மடவானைகள் குகியாயுநன் மதினாநக ருடையி
ரடைவாயுரை செயநுரமுள மறியுப்படி கேளுந்
தொடைவாழ்புய நயியேவெகு சுரந்துறையி யள்ளி
பிடமாகிய பைத்துல்மகு முறுப்பளி மென்றார்.

(௪௦௦)

மக்கத்துறு பள்ளிக்ருபர் பைத்துல்மகு மூர்கே
கொக்கும்மென நயினுமெயி முபர்வானவா சொனபின்
றிக்கெண்கபு ரீலேகரா கிழ்ப்பள்ளியின் வாசந்
புக்குபநா முதியோரெவா புதுமென மொழிவார்.

(௪௦௧)

இலகுமபெரு முதியோரிபு றுந்கதி பென்றார்
மலர்துன்றிப பொழிநங்கிப மதியாகிய சாறு
நலதண்டலை செராக்கமாதி னுயன்ஷகி துகடன்
புலனொன்றிய வுடிரைக்கொடு பூங்கானிடை வைப்பான்.

(௪௦௨)

சிருந்றிதி பொழிவின்றிடு சிறியோரும தும்மத்
தோர்பெற்றிடு சிறியோர்சளி லுயிர்விட்டவ ரிமையோர்
பெருந்றிதி றுகென்றவர் பெரிதாகிய றாரு
நேருந்றவா வருடந்தொறு ஞாஸத்திடையருவார்.

(௪௦௩)

தவமுனன் வருடங்கொழந் தணாம்திறை யருளா
விவர்தான் லெயி லத்துல்கதி ரிளிற்பஜி மட்டிகந்

தவிராமலி தங்கின்றவர் காமென்றபி னயினு
ரவர்காதிடை செலவோதின ரன்பாணச லாமே.

சுருக

சீரானச லாமுக்கெதிரா சேர்வாய்யுஞ் சொக்க
மாராயமு மொழிநேபி னனும வசனிபாற்றி பிழை
கோராகவு மக்குமுமைச் சூழங்கவு முக்கு
மேராகிப நலவானதி யான்கண்டன னென்றார்.

சுருஉ

நீர்க்கிடு கலமிதிடை நிலைதானுற முன்றின்
னூர்நின்றது முனாநே நாவிலை யரிநாகிப தலமென்
தேர்வந்திடு மிடைமேபாசொல விறகுல்முநெ மதுபின்
றீரோன்றிபு ருக்கெநி திருமுன்பினி னிடைநே

சுருஉ

இபுறமேநன் னபிகாதுற விறகுல்முநெ மதுநேர்
தவடாதச லாமோதினர் த முமமெது மொழிந்தார
புனிராஜாமொ ழிகேதயுபர் புகழோகிற விளக்க
கவினவாயிந் தாலேயிரு கண்ணுக்கடை முகதி.

சுருச

கண்ணுக்கடை முத்திக்கொகி கவலவாரிபு ருக்கெ
நண்ணி நதிதி நபியேயுயா நல்லாவிடு காமென
தெண்ணுக்குறு மகனேநல விக்கெகிப கென்றே
வண்ணமகது நா நபினுமுநெ மதுவை யுகத வாழே.

சுருநி

செல்லார்குடை நிழர்நிதி நட லெகமேல்வந் பவநே
பொல்லாரபுகழ நபிகேகனமு மசுமுமுந் தோர்க்கு
மெல்லாநல யுபகண்டன மென்றோபளி யாணன்
நல்லாரிபு ருக்கெநி நபிநுநொடு மொழிவார.

சுருசு

பிள்ளைவந் நபி ளளரிவைப பிராகசன மொழுகான்
மன்றான் ந ளளவான் பைந்துலமகு மூறை
முன்னாநிபுற சண்மாயவந் முதுவானவ மேநீ
சொன்னாவை பிசுதற்கண் மியல்பாபவந் வீசே.

சுருசு

கோதறந்தி நபிகே நெறி குறையாதும துபிரா
ஆகந்நயு வபபாயிறை யவைசெய்யு மதனமுன்
மாதுற்றிடு ரண்டாயிரம வநுடமசற கப்பா
லேநொப்பிவி னைஹுஹுஹு ளிபாஞ்செய்குறமென்றார்.

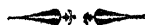
சுருஅ

கவிததுறை,

நிதகமெழு பதினாதி ரார்வானா நினைநிசையாய்
முத்தொளிர் பள்ளியைச் சூழக்கே தவாபு முயன்றுசெய்வோ
மித்தலமீதி லொருநா ளிடையின்றி யெய்திவந்தோங்
கதசன ருட்பாட வாரோம பிணிகதகி பாங்கமட்டே.

சுருசு

எழுவான்சிறிப்பு-முதறிற்று.

ந ர க த் தி ய ல் பு.

சந்தவிருத்தா,

மறுமைப்பதி யளவாகிய வண்ணம்வரு லோமென்
 மறமொய்த்தி நயினோரோடு மடல்வானவர் சொனபின்
 பிறைபைப்பினர் திட்டோரிட புறநாழனிழி நோக்க
 மறமொய்த்திடு கனலொரு வானோர்க்கமைக் கண்டார். சாயு

கனலாலுட லுளவானவர் கதமாயொரு குகிசா
 சனமீதினி விருந்தாவர் தங்குந்தரி சகலம
 வனமேலற நருநீன்முகம் மதுவாகிறின் வருடங்
 கனமாயிர வருடத்தொலை காணுமென மொழிவார். சாயுக

தனிநுற்றெழு மாய்தலை தனையெண்ணினு முகிலின்
 றுளியித்தனை யெனவெண்ணினுத் துகண்மண்மலை யெண்ணித்
 தெளிவுற்றிடு பெருவானவர் திருமுன்புக கரும
 மிளகுகொடு செய்யுவானரை யெண்ணத்தொலைபாதே சாயுஉ

எண்ணத்தொலை யாவானவ ரெழுவம்பரு மரய்வன்
 கண்ணத்தன முடையோர்மிகு கன்னெஞ்சர்மி டுக்கர்
 நண்ணிப்பவர் பேரேறினற நன்றிக்கட லுடைய
 விண்ணிற்சுபு நயிலேயென வேதரம்பர்வி னுவ. சாயுஉ.

தழலாலுட லுளவானவர் தங்கேபரதென் னெனவே
 யழலாகிப் பாகுக்கதி காமஞ்செயு முன்னி
 நிழல்காணவு மரிதாகிப் நெற்சேர்முகம் மதுவே
 மலழபோளுள் கரையேயிவர் மாலீக்கென மொழிவார், சாயுக

மாலிக்குத னக்கேசொலும் வளமானச லாமென்
 றுலிக்குறு மாமன்றனை யமரர்க்குறை யேவப்
 பாலுக்குறு மொழியுநடு பதமானச லாந்தை
 மேலுக்கிச மாயோதின் மெய்தகீயம ர்க்கே. சாயுநு

நடுவிண்டச லாமானது காகுக்கொரு முன்னி
 செவிசென்றிட வேயுத்தாரர் திக்கென் றுயையாமற்
 சுவீபோன்றமொழிற்காரது தன்னுற்சபு நயிநுன்
 கவிதக்கப விதழாவிதைஹபிபாமிவ சென்றா. சாயுக

வேறு-சந்த விருத்தம்,

கலைகள் சுற்றகபி தம்மையிருகட் கண்டபுறத்
தலையெடுத்தவர் விழிக்க நடிதம முடலெலா
முலையி லிட்டமெழு சென்றிருகை காலுழா வா
வலையி லுற்றவீள மஞ்ஞையென வாடிமெலிவா

சாயின

மனம யங்குவது கண்டமரர் மாலிக் குணான்
கனல்கொ ணுத்திவளா காயமுடை யிரகபிபைநீ
ரனல்கொ ண் கண்கள்கொடு வச்சமுறப் பாரப்பதியல்போ
வெவ்வொ டு பிந்தனர் ந ிக்குளமிரங்கி யியல்பாய்.

சாயின

வள்ள லெங்கணபி சொலவர்வரு வான ருடனயா
னுள்ள மஞ்சியுந் தின்றபடியிப் படியெனில்
விஞ்ஞ பெந்த னும்மத் திவர் விழிக்கெதிரிவின்று
லெள்ளல பட்டவர்க ளெப்படிப யந்து முலுவார்.

சாயின

என்று வள்ளலுமத் கோரவர்க்கி ரங்கிபயர
மன்றல் கோஜபுற யீ லுடன் மாலிக்கு சொலுவார்
வென்றி சேர்க்கிதம் மிக்கவுமத் கோர்க்குநககத்
துன்று தட்டிவொரு தட்டுளது குடு செயவே.

சாயின

என்ன மாலிக்கு மிடற்றினின் மிதந்த குரலாம்
சொன்ன வாறுகொடு நந்தபி சுரர்க் திறைவரே
டென்ன பாவமது செய்திதிகி லெந்த னுமத்தோர்
தனனை யாந்நர கததுலொரு தட்டி விதிவான்.

சாயின

மிடைய தன்லிவலி யக்கொழுதை விட்டவருமே
யுடையவன் தனைம தப்பலரு மூறு மதுவுன்
டிடைய ம லஞ்சருமி ழிப்புமஸனின் முயல்வேவர்
கொடிய நஞ்சுரவு ணக்குலெவர் குமபி கனிலே.

சாயின

அங்கு நிற்கையி லெழங்குரல் செவிக் குறுதலா
லங்கு நின்றமு மிபற்ககனர் யார் சொலுமெனக்
துங்க மன்ஜபுற யீல்சொலுவர் தூபநபியே
யங்குவான்க எனற்றாமி யழுகுரல்களே

சாயின

இம்மத் தானபி யேபுவி யிருந் தருளுதம்
மும்மத் தோர்க்கத ரிரங்கி யழு மேகை யிக்கென்
தமயிற் ருமுமழு தாரமுத தம்ப நடிபா
னமமைத் தானுடைய நாயனெடு நன்னியருமே

சாயின

ஏக னேவுமொகி யெவ்வண்ண மிதங்குந், நபிபான்
மாக மேவுநி யேயும் கும்ப தவர்கடா
ஞக மேவுநி னற்றொழுகை தன்னை வலியப்
போக விட்டவர்க டன்னைநா கப்புவி யுளே,

சா 2 ரு

ஓத மாலாதி லுள்ளவர்க ளிறசொழிய தோர்
திது றும்பெரும தாபுசெய்து விற்பன் மதுவை
மேதை யாலுண வுறமக்கொடு சிலககினவ தற்பின்
கோத ித்தமது வுண்டவரைக் குட்பி தனிலே.

சா 3 சு

தாழிசை விருத்தம்.

முன்னீரென வொடுகைப் பொடு முழுதுமமுடி உறக்காய்
வெநீ ரையு முண வித்துற மிகநோவுகள செய்தே
வன்னீ சொரி யுநதேனொடு மலைநாகம துடனே
யெந்நே வவசெய் யானாக் கொதி மிவ்வேதனை செய்வேன்.

சா 2 ள

புகையாகிப் நரகே யுடல் பெட்டியாய்ப் பத்தி லக்கம்
வகையானவ தாபே செய்வன் வகைகேண் முகம் மதுவே
மிகையா னஸ னுமா னதை விட்கின் றதின் பின்னே
பகையா னஸனவே செ ிற்படி சந்தது மும்மதரை.

சா 2 ளு

சீராய் வரு நரசுத் துள திரட்டெனெதி பத்து
தூருயிர பேதக் கொடு நோவா னை தாபு
மாரு வகை செய்வே னென கல்லிலா டெருந் வரலால்
வீருகிப் நயினார் வரும் ஈண்ணோ ருடன் கேட்பார்.

சா 2 சு

இந்தப் பிழை செய்தோர் பிணு மிடல்பாசிய தவுபாச்
சித்தித் துவாசெயி லோவெனச் சிபுரீலுரை செய்வா
வெநதிற் றிடு நரசுக்குழி மீசே யிலரை ஆல்லா
வந்தித் தவ தாபே செயவுற வெட்குங் கென்றார்.

சா 3 டு

மீண்டும் மவர் பட்டோ லைப விரியெ னென சிறைபோன்
ரூண்டும் மும்மது பாடொகி தான்விட் டபி னமின
மாண்டோன் ஜிபு ரீலெநிக ான்றாதிம தாபு
மீண்டுங் கன ராகத்தனை யான்காணு ம தற்கே,

சா 3 டு

மாலைத் கொடு சொலுமென் றபின் வாலைநர் சொல மாலைக்
காலைந் றிடு நர்கப்பெரு மறை பூட்டிய பூட்டிற்
சிலக கொதி கலிமா மொழி செப்பித் தமதுகையா
னிலப் பெரும பூட்டைத் தொட நெகம்பூட்டகன் றிதிமே,

சா 3 டு

கவிஞர்தம்,

அங்கிசொரியுங்கக வகன்றபொழுது கவகண
பொருகிநா கங்கமுதை போலவழல் கண்டே
யிங்கக தென்க்கருகி யெவருக கோலென்
தெங்கள் ஜிபு ரீல்கிமகி லேபொதுங்கி தின்றேன்.

சாருந்

தின்றுபி ரீலொதி நிழ்க்கினன் விண்ணோ
துன்றுநக கவகைசொ ரிந்தெதிர் டாமல்
வென்றி கொண்மா லீக்கொடுவி ளம்பியமர்த் திரென்
தன்றுநகி சொல்லவி ணு ரங்கவர்க்க ஹந்தார்.

சாருந்

வெந்தாகு முன்னியெதிர் வெம்புகா சுத்தை
யெந்தாக மேயாயையு மென்றவாமர்க்க
தன்னாகு சன்னையுயர் வள்ளனடியில்லா
வுன்னுடைய மால மென னுநாகுட் புக்கார்,

அங்குநக கிற்சிலரை யாங்குநி கண்டார்
தங்குமுந் டொட்டைநக நடிந்தவு தட்டைப்போற்
பொங்குதழல் கட்டியுயப்பொ சிப்பார்களபொ சித்தால்
வெங்கனல் டவன்வழி ளீசியிற்று வீழும்.

சாருந்

இங்கொர்க ளார்கொலுமெ னச்சுபுற யீலோ
டங்குநகி னொருகமம துன்பினொடு கேட்கக்
சங்ககொடுநெ திந்கண்முந் தன்னையிச ளம்பாய்ச்
கொகைவலி யாற நதி ந்துந் தின்றவாசனென்றார்.

சாருந்

பின்னுநக கிற்சிலாபெ ருத்திடுமவ யிற்றோர்
வன்னிமுநக கிற்படவ் ருநதியிந்நப் புண்பா
தன்னவர்க ளாடுனப்பி னண்டர்பதி சொல்வார்
தின்னநி னையாபலிசை தின்றவர்க ளென்றார்.

சாருந்

வேறுசில பேரெரியுந் வெந்தாகு தன்னி
னாமுநகை தின்றிவொர் நற்றசையை விட்டே
நீறுமிவராரெனததன் னேனரிழையை யன்றிச்
சேறிய ஸனாக்களபல செய்தவர்க ளென்றார்.

சாருந்

பேசுநக கிற்சிலர்பெ ருக்கதலை யைத்தி
யாசரிடில் வைத்துறவ ரைக்குமது கண்டே
மாசினைப குததயிம்ம னித்தொ வொண்ணத்
தேசமிற்கைக் கூலிபற்றித் தின்றவர்க ளென்றார்.

சாருந்

எண்ணுநக கிற்சில ரிடுக்கமுட னேதிக்
கண்ணமதி லேதழற்கி ளாந்தெழும் வெந்நீரை

யுண்ணுவர்க ளங்கதனை யூட்டினக டததாற்
கண்ணொடுமு கததனைசக முகததனில் வீழ்ந.

சுருநக

வள்ளமின்மு கச்சுசவ டிந்து விழுசுவாரா
விள்ளுடென வேகடுக்கு விண் ணவரு ணர்யா
கள்ளமன சரவிவர்க டற்பு சிவி டததே
யுள்ளமழியக்களதை யுண்டவர்க ளென்றார்.

சுருசஉ

பொருகுகன்ன மி டபிடை பெயிநவரு வேடா
ரிங்குவல லாவநுநு கொலெடு யு டென்பா
மங்குயில கதறவித் தமானிடகே பென்பா
சவையு - னெயிதகப டபபபபதச் பெயார்.

சுருசந

* வேறுசில மங்கையரை வெந்தரு கள்ளின
மாரியிரு கைகளை வ ணநது நுகக கட்டிச
சிறிபெரி கின்றகருந் தி டென் டை னூன்று
நீறுபடு மங்கையரை நீசொலுமி னென்றார்.

சுருசச

இத்தமட வார்த்து னிளமனையது குன்றி
விந்தைசெறி மேலெயழில் வேறுபடு மெலதே
சந்திசு நகதிருந வர முதி யாத
வந்தமட மங்கையாக ளாமெனவ னைந்தார்.

சுருசரு

வன்னிகா கிரகிடை டநகையாக டெல னீள
சென்னிமுடி லபசகரசு ளததிலைத் தாகுக
கன்னியைய துடிசெயக கணகழி, நீலை
பென்னபுலு செபதுபிணி நந்தவாக ளென்றார்

சுருசக

தத்தலைவ ரன்றிகெறி காணசலஹ றுமா
குந்தலைவா கன்னிலகு கூடியிழிகள் காண
* மென்மலை ரிச்சமற மின்னரிவனென் னுடபா
மனறலைவ மெனகண்ண முகம்மதொடு சொன்றார்

சுருசஎ

வேறுசில மங்கையாகள வேதனைமி குத்த
நாமுதனி லேயவர்க ணுவதனைத் துகதி
நீறுபட வேதுருகி நீண்டகடைக் கண்ட
ளாறுபடு மிகதலலி யார்சொலுமி னென்றார்.

சுருசஅ

* வேறுசிலமங்கையரை - மதலைச்சுமு தூட்டா மங்கையாரு ம
தைவிதபலகேது வாலுமுள்ளனவா இவ்வனநாயகர் - நரகத்திற்கண்
ட மங்கையாது, எண்ணத்தினால் வேதனைப பட்டதென்றுகொள்க.

* மென்மலை - இவ்வெதுநாயின வெதுகை.

வவுநாபி யேயிலு மொழிற்கணவ னீனந்தா
 னுவுகொடு பேயியுந ளந்திசமு முன்ன
 கோவுசெயும் வள்ளியென னுதமிழு விண்ணோர்
 மூவுலகு மெண்ணியமு கமமதுக்குறாந்தார்.

(சுரு.)

நீலநர கிற்சிவ நெடுங்கண்மட வார்கள்
 மேல்சைகள் கீழினுற வேதனைப டங்கண்
 டாலநயி வரணிமம ரர்க்கிறைவ ளின்னாள்
 ஞாலமதிற் செய்பிழைந மக்குறாசெய்விரே.

(சுரு.)

மண்ணுலகி விர்தமட வார்கள்புரு டன்சொ
 னண்ணியவ னேவலி னடந்திவ தின்றி
 பெண்ணியவ னேவலை யிகழ்குறுகிரி கின்ற
 புண்ணியம நகஆவிதி பூவைவர்க னென்றார்

(சுரு.)

அங்கிர கிற்சிவ நங்கண்மட வர்கள்
 டங்கடனச யைக்கூடித்துந் தானருந்தல் கண்டே
 மங்கையிவ ராபிரணம னுளைண்ணி மற்றோர்
 தங்கள்புந டற்கழகு காட்டினவர் தானே.

(சுரு.)

சந்த விருத்தம்.

முன்னெத்தியின் முடினயக்கொடு முதுகால்கா மொடியப்
 பின்னற்கொடு காட்டிந் முன் பெருகவேளா வுடனே
 ழான்னக்கிட கொண்கேயுடன் சிட்டுவதனை படலால்
 வன்னிகுளு முன்னுயெனு மடவா சென்றென்றார்.

(சுரு.)

கவி விருத்தம்.

வள்ளாபி யேயிலு மகப்பெறுமு முக்கு
 முள்ளகாபி லுக்குமுழுசு கொணறுகிதிக தாலும்
 வெள்ளமதின முழுவதை விட்டுறவி ருந்து
 வெள்ளஸ்படு மகையிவ ராமெனவி சைத்தார்.

(சுரு.)

கவிச் சந்த விருத்தம்.

வட்ட மானநர கிற்சிவம டங்கையர்கள் கண்
 கொட்டு லுமைசெவி டாயமுல்பி ழிற்கெரியு நீள்
 பெட்ட கத்திடையு முன்றுபெரு கக்கணாதல் கண்
 டிட்ட மாகவீவ ரேதுபிழை செய்வவ ரென்றார்

(சுரு.)

கள்ள மாகிய ஸனுவிடைச விரித தொடிய
 பிள்ளை யைந்தனது கேழ்வாபெறு பிள்ளை பெனவே
 ளின்னா கின்றமட வாகவீவ ராகுமெனவே
 வள்ள லாகியமு கங்கிதாதி.வானவர் சொல்வார்

(சுரு.)

எக்கணலி னூரிறகு ஸெழிலார்மு^௩கம்மதுவர்
நங்குபுது கைம்பொலிவைத் தானோக்கிப் பங்கத்
சுருமாவு தேட்கன்பொல்லா தாரு - லே யுண்ணும்
பெருநானைக் கண்டார் பின்.

(சுரு௭)

சுந்த விசுவத்தம்.

ஓடைநா கிற்சில வுடற்பெரு விடெக்கென வுமித்துவிட நாழம
துகண், டேடுலவு மாலைகலி ஓர்ஜிபுற யிலுடனெ தீர்த் திவாயார் சொ
லுமெனச், காழுவவ மாஸிவடவை ய ளிவிடு கிளறகறை காகவழி வி
சுருமியே. யிதிபட கிளறவிவர் கோழிவெட்டு மூண்டினியி யம்பினைவ ரெ
ன்றுரைசெய்தார்

(சுரு௮)

மாசுகண்மி ருந்தவர்க ளிற்சிலை னி தீதர்கண்ம லேத்தலைப ணை
த்த விருகால். விகளைபு டற்செ . யு டுப்பனைவக லோக்கனலில் வெந்
தெரிதல் கண்டி கலினு ராசினியி னுற்றவம ஈர்க்கிறைவ ரேயிவர்களா
ர்சொலுமி வென்ன^௩வுலுவோ டேசெயும்வ ணக்கமதை விட்டுவலு
வானதையி கழ்த்திமெம்மானிட சென்றார்

(சுரு௯)

விண்ணவர்க ளித்தகநா கிற்சிலம னித்தீர்தம்மி ருத்தமுடி யிற்கரி
யதோர், கண்ணினி^௩னெ ருப்பதுக ண்ககணைன நின்றெரிதல் கண்டி
வர்க ளார்சொலுமென, மண்ணி^௩டப டித்தெரிவ தின் திசைடைசெய்தி
டுமு கம்மதெனும் வள்ளனயியே. திண்ணமுட யையளவி லேநிறையி
லேசதிகள் செய்வுபேரும் பாவிக்கொன்றார்

(சுரு௧௦)

நீணிபக னுத்தகநா கிற்சிலம னித்தீர்தமி மி^௩ர்தரு ளகிற்பெரு நெ
ருப்பாணிகள றைந்தெழும் தாபுபடற கண்டுவிசி யம்புவிபிலேயிவர்
கள் செய் வீண்வைக லோதென விளம்புமென வேவெளியில் விண்ண
வர்க ளிகுருகாசெய்வார் பேணு^௩லை மட்டவரமு கம்பெறப் பொய்ச்
சாட்சிசொன்ன பித்தரின ரெனறுரை செய்தார்

(சுரு௧௧)

வெண்பர.

சேர்ந்தவெந்த னு^௩ம்மத்திற் றிரிமினக்க டங்களைபு
மாந்தர்கலி லேபெருஞ்சு^௩ மாங்களைபு^௩ - காந்து
நரகுதனி லேமிகுதி நான்கண்டே வென்று
விரகபி சொன்னார் விழித்து.

(சுரு௧௨)

அந்நாகி லுள்ளா சதாபைபெல்லா^௩ கண்டித்தப்பின்
மன்னுநயி னுர்மு கம்மதுதா - முன்னின்
மெழில்மிக்க வேழா மியற்ககனோர் தம்மைத்
தொழுவித்தார் பின்னே தொழ.

(சுரு௧௩)

வள்ளறொழி வித்ததற்பின் வானவர் கோன் வள்ளலேக்கொண்
மள்ளக் களிகொண் பெயரே - மெள்ளவெழுந்
தாரங்கே நின்றெழுப தாவிமா நல்வருடத்
தூங்கொண் டேபறந்தார் குழந்தை. (சகச)

நகரத்தியல்பு - முற்றிற் ற,

———(*)———

சொ ர் க் க ச் சி ற ப் பு.

—————

கார்மேவு நீழல் வாய்ப்புணைந் கொண்கிலென்றோ
சேர்மே மொன்றருகே சொன்னிற - ஞாமக
மொன்றான் வாய்ப்பு மீரே நூலகடைப்ப
நன்றாயுண் டெனமுந் தமி, (சகசு)

அத்தவென்னை மேநகரத் தாண்டுகே நிகழ்
சின்னவெள்ளை மான பிழிவும் - புந்
மருளநனை நீக்கு முகம்மதுவை மக கொண்டோ
மிருளருகு சென்றோ. (சகசு)

அத்தவிரு னிற்குந் தாநல நீ
முந் தி மொழிந்த முதிலைவாம் - வந்த
விரைதனைக் கண்டே யிவன் புதுமை தானென்
தருணையுள் ளேகினைத்தா ரங்கு. (சகசு)

வானோ - உறுசமலை வன்னரகு பொற்பதிமண்
னீனமறும் வாரி பெரினாரின் - தான
மிடங்கேற்ற பல்படைப்பு மின்னிருனிற் குள்ளே
படங்கிறோ வென்றுகினைத்தார். (சகசு)

தானமதி னின்று தனித்தோ னருட்படிபே
தீனவர்கள் போற்றுஞ் சிபுரீனும் - ஞானபான்
மக்கத்திற் செட்டிசைக்கு மன்னமு கம்மதுவைச்
சொர்க்கத்திற் கொண்கிசென்றா குழந்து (சகசு)

சொர்க்கப் பதிபுஞ்ஞ சுற்றித் திசைநோக்கி
மொந்நகர வாழமந்த வின்னுலகம் - வந்தமுறு
மேழுமா னேழுபுளி யிப்பரப்புண் டென்றதிலே
வாழுவார் சொன்னார் மகிழ்ந்து. (சகசு)

கனிவிசும் பொற்பதிக்குக் கால்கினர்ந்த திக்கி
லொளிவிசுங் கடங்குணா னுள்ளகே - வெளிவிசு
மொவ்வொருகட் டிண்டொலைதா னேகினைத்தா றுட்கைச்
செவ்வியழித் தூரமென்றார் சேர்ந்து. (சகசு)

பொற்பதிமேற் றட்டிற் புகுநரிப மாளிகையு
மற்பயிலு இன்மணி வாசல்களும் - பற்பலவு
மொன்விதா யோங்கி யொளிவுநிகழ்மாய்க்கும்
வெள்ளியா லேபடைத்தாள் வெர்து.

(சௌ)

தாமமுறும் ரண்டாக் கிட்டவக னுள்ளதிலே
மா மணியான் முத்தான் மாகதகதாற் - சோமன்
சுதிர்போலே லேயிலங்கக் கண்டருஞ்ச் செரர்க்கம்
அதினென் றுரைத்தா ரறிந்து.

(சௌ)

ஆங்கிற் சிறந்த அதினென்னுஞ் சொர்க்கமதி
லோங்கு மொருவருநீ யுள்ளதே - தீங்கே
யுரையா மறுவவர்க்கத் தோடருவி யந்தக்
கரையாற்றி லேபருந்த கால்.

(சௌ)

ஆங்காரஞ் செய்யும் அதினென்னுஞ் சொர்க்கத்தைநட்
பாங்கான வெள்ளைப் பளிங்கியா - லீங்காம
னாகிணற் ளஸ்துரி நல்ல ப ராமதனுட்
பூண்டுதறுங் குங்குமப் பூ.

(சௌ)

பூமணஞ்சேர் சொர்க்கப் பொருப்பதுகல்-தாரியா
மா மலையிற் கற்கண்டித் து ம மணியான் - மேமனையிற்
கட்டின்னணி முத்தினிணற் கால்கணவ ரத்தினத்தால்
விட்டிலகு மேயொளிவுமேல்.

(சௌ)

மின்னாருங் கட்டில்களின் மேல்விசித்த மெத்தைபசும்
பொன்னு விரத்தினத்தாற் பூவாடை - பன்னாருங்
விசுகின்ற பல்வணியின் மேற்படியின் மிக்கதெல்லா
மாசகன்ற முத்து மணி,

(சௌ)

மாறுமலோடும் வரிசையரற் றின்புனலே
வீரூம் பனித்துளியின் வெண்மையா - நூறு
மடிக்கரும்பின் தேனி லறவினித்து நானக்
கடிக்கமழு மென்றார் களித்து.

(சௌ)

முருகுநீரும் பூப்பொழில்கண் மோதுகனா யோரத்
தருகுநீருஞ் சொர்க்கபதியாறெல்லாம் - பெருகிநீத்த
மோய்த்தோட லன்றியே யொளிருமுத்து மாணிமேற்
பாய்த்தோடு மெங்கும் பறந்து.

(சௌ)

மென்மல்கெ றித்து மங்காப் பசுமலகைத்

தென்ற வுதிர்ந்துஞ் செழுஞ்சோலை - துன்றுமொளி

பைம்பொன்னி னாலே சாழலெங்குஞ் சுற்றுமதிற்
பெம்பொன்னி வென்றார் தெரிந்து.

(அ)

பூமணங்கள் விசப் பொலிநிலங்கு முந்நிலை
பாமரங்க னெல்லா மரகதக்கேற் - மேயிணங்குஞ்
செககணிகள் வெண்ணையாற் சோதக வதனிலைத்
வந்தமிருஞ் செத்துநிலையாம்.

(அ)

சந்தக் கவினிருத்தம்.

அகநா னிங்கனி தேனிலி னிக்துமி ரும்பனி வெண்ணையதாய்ச்
சங்கைபெ ருந்திடு வெண்ணையி னுட்பட தானம் துத்தனியுட்
டஞ்ஞப ருப்பின நோலில் நின்றது முங்கிலி நீளமே,
வெண்ணையு முட்பனி ரன்மே தென்றுதி ருத்தவு னைத்தனசே,

சுக்கர முத்தி யந்தரு வேருதொ டங்கிண னிப்பணர்மட்
தெது மழங்கை வித்தற நிற்குமு துங்கனி தேம யனர்க்
சக்கர வெலி கொடியு வணைஞவ ருங்கனி பைத்தரவே
வந்துவ னைத்த பழங்கில வந்தம் னைப்பழ மென்றெழுமே

அங்குள பண்டல யின்கனி நானொரு வாயிப சாழுகள்பேரற்
கொங்கையி னின்று மாதுள மென்கனி கறிப முந்திதுற்
சங்கையி னுத்தசு வர்க்கை தர்ப்பவர் காணனி யுத்தகிறுன்
வெங்கதி சிந்தசி யிதகிம னம்பல லீசிய மாமணியால்.

(அ)

வேறு அவிச்சந்த விருத்தம்.

அண்டர்ப்பதி யின்றகிணை யின்கணை செம்பொனொட ருந்தான
மாமணியிதும், கண்டணை தேனருவி பாஸருவி நீரருவி கள்ளருவிநா
லருவிபு. தண்டலை ளர்த்துயரு மானினை கை மேடாதுமவை சாடல்
கொதி மேடிவருமென், மெண்டிணையி லங்குபுத்த யார்கணி விண்ண
நிலை செங்கணையினுரை செய்தார்.

(அ)

மாமணியு யர்த்தல முப்புரிசை யும்பெருகு வானிலொளி ரத்
தினமகா, லீனியவ ருங்கணை மாவிசை தங்கொடுகி றத்துடன னைந்
தனனல்லா, லீழியிதழ் மங்கையரை யெம்மிதறப னைத்தனன்ம் குத்
தவழகா லவர்கள்வெய்த் தோழியரு டன்றள மாடிபப டங்கிழிழல்
குழ்காவி ருப்பர்தினமே

(அ)

சந்த விருத்தம்.

இலகிப மடமயி லிவர்கொவ் வொருகித னெழுபது வகை னைசேர்
நலதுலெணியவர்க்கப்பலவகைநிறமெழுகைகொளொவ்வொருவகைசேர்
கலையி. தெழுபதொ டுருபது வகைபல கதிர்விடு மிகவருகே
பலகலை தனிலொரு கல்புவி வரின்றா பதியன வெழுமணமே.

வேறு கவிச்சந்த விருத்தம்.

வாசமிரு சொர்க்கப்பதி மாசர்பணி முன்கை முனின் வானிடைமெ
ளிப்படுகிலோ காளினியி லுற்றசரி யாகவென னிப்போரை தாரிருளி
லித்தகரியதாம். பேசியம ணத்தகனி வாயினி ளிரிந்திவலை பேர்செறி
யு னர்க்கடலிலே, யாசினிச நிரதுவிழ. வேறுபொழுது வாங்க ணினை
யாழ்கடலி னித்தனினிடே. (சஅக)

வாரணித னத்தியரி லோர்மகளிர் மிக்கமுனின் வாகரி நடரு ரித்
துமெழிற்சேர், போரணிவு முிக்கடைகொ டேந்தலைபை மெட்டிவிநிபூ
மிகயவிழித் திருகிலோ சீரணிமு கத்தோளிவி னுலையுல கத்தினைசக
ன் சேரமதி கெட்டுமுதுவார் காரணிசு முற்பெண்ணமு தாலவணி யுற்
தரார் காதல்கள்பெருத் தழிவரே. (சஅக)

வெண்பா.

மின்னிலங்கும் பொற்பதியின் மீதும்பல் வாழ்வுநகு
கன்னலெழும் கண்டதற்சி னுடியே பெர் ன்னிலங்கும்
பூவிலேசேர்நபியைப் போற்றவென நத்தலுமூற்ற
ஹானிலே கொண்டுசென்றார் காண் (சஅக)

வேறு-சந்த விருத்தம்.

அந்தவி லங்கைம ரம்பொன தின்பண றத்திலிலிந்தொளிபோன்
முத்தியி லங்கை தண்டா ளங்கடன் முத்துசெ முத்துகொ
லுத்தி ளார்ந்திடு கொம்பதி லொன்றிலு யார்க்கு மலவிலையென்
ணத்தளி லொன்பதொ டைந்தின தினைகயி கழந்திட னின்றதுவே. (.)
எழுபக் திலிலுள கெனவுற மொழிபவ நிறைபநுள் பெறுமிறகுல்
பழுதற கொருகிலை யிடையுள வெளியது பகரிலெல் லளவுளது
மெழிடை னிருபதொ டிருபது வருடம தியலெடு செலுதொலையா
முழுமர மதிதுள விலைதரு மொளிமயின் முதுகுள வெளி நிறமே. (.)

வெண்பா.

கோமே தசத்தாற் குதாயமைக்க கொப்பினிலை
மாமேவு பச்சை மாகதத்தாற்-பூயிடு
லூடலா ருமூலாயா கோரினிகொண் டுப்புயிலை
மூடலா மென்றார் முயன்று, (சஅக)

ஒங்கி பெழுங்கிலைக் கொவ்வொன்றுக் கோர்மலக்கு
நீங்கிலென வெண்பணிபேர் ளிறப்போ-பாங்கே ;
கொழுமதிசேர் வானர்சிதை தோன்றியலும் பச்சை
முழுமதிபோல் விசுழுகம், (சஅக)

பெருகலொளி வீசும் பெருத்தமுடி வாணோர்க்
கிருபுபமு நின்றங் கிலங்குமே-வொருபுபத்தக்
கோர்புபமோ ராட்டைவழி புள்ளதென னேயுரைத்தார்
தார்புபத்தின் மேவுநபி தாம் (சகநி)

துணியாவை முடுந் துளிர்த்துடிலை மீதே
பனியாற் படைபுணுமும் பற்கெல்லா-கனியாக
வொண்ணலா யுக்காத்தி லோர் தடிபுண் டத்தடிதான்
வெண்ணிலா வீசும் விரிந்து, (சகக)

திக்கண்முடி வானர் திருசெற்றி சின்மீதே
தங்கமுற வேயெழுத்துத் தோற்றமே-தங்கச்
சிறுதத்துல் முத்தறாச் சேர்ந்தவர்க ளென்றே
குதறத்தி னாலே குறித்து, (சகக)

ஒங்கு மிலந்தை புயர்க்கார் கனிபசந்து
தாங்குமொரு மாமலைபோற் றோன்றவே-பூங்குடம்பின்
மேலுலா யுருகனிக்குச் சேர்ந்தகொட்டை தானிலையேழ்
வாடெனலாம் ஸீசு மனம் (சகஅ)

மண்டலிகர் பெற்றுநபி வாழ்மரத்தண் டாம்புதலை
கண்டதினா யிர்த்தங் ககைக்கொள்-பண்ணெய்வி
பாலேமறி யுண்ணப் பன்னாக்கு நம்மிறகு
லாலநபி யைப்பிரிந்தா தங்கு, (சகக)

மக்குறடை வெண்பா.

எம்மைப் பிரியா வெழில்சிபுரீ செங்கெனவே
நம்மைப் பிரியா நபியிறகு-நம்மிருகண்

கொண்டோர் ஐசைகோகவித் கூர்க்கவே பார்த்தவங்வே
கண்டார் சிபுரீலைக் காக்காங்க-ஞாண்டா

முறுப்பெலாந் தானொடுக்கி,யுள்ளம் புழுங்கி
மறுப்படாந் தசுபீது வாழ்த்தி-புறப்பில்லா

அல்லவுக் கஞ்சியல ரங்கத் தெழும் வியர்வு
நில்லாமற் குங்குமசுதை நீரிலே-மெல்லத்

கரைத்துவி மெப்புணல்போற் கான்றொழுது மென்றே
புரைத்தனசெவ கோமா னுவந்து (கா)

சந்தக் கவிவிருத்தம்.

வியல்வாறுகொள் றிபுரீலுடன் வினாபெய்திற் கபிடு
வியல்பாஞ்சிபுரீலேயில னெம்மைப்பிரி வதெனே
முயன்மாறிபு மதியானன முடையீசெமை யுடையோ
அயர்வாழ்மா மிதினமேல்லா வெண்ணுதென மொழிந்தார். ()

இங்ங்ங்ஙிடம் விட்டந்தரீமேகினைற பொளியாற்
பங்கம்பட செந்தேகரி படுகெண்ணை மொழியு
மங்கத்தனை நடுகெட்டுள மறவுப்பய முறலாற்
ளிப்பங்கஞ்செறி சிபுரீலிற குறன்மனந் தேற. (௩௮௨)

அதசீர்ந்தழிவிடி யாசிரியவிரூத்தம்,

தண்ணை முங்குணை செஞ்சினைச் சிறுகொடு தடவிக்
கண்ணி ண்டிடை முத்திரல் லுருமதே கண்பதவி
பெண்ண திள்நியிங் கெய்தின விருகயத் தச்ச
கண்ண வில்லையென் தமரர்கோ னவின்மனந் கயந்தே; (௩௮௩)

வரிசை யாயுமை யுயர்ந்திகற் தகுதிகள் வருத்திப்
கிரிய மாகவே யும்மையிங் கழைத்தனன் பெரியோ
னரிய நற்பனைச் சபுதயீ லுணைத்தபி னுதி
யுரிய நந்திகி குளம்பயந் திவ்வதை பொழிந்தார் (௩௮௪)

அன்ன காலையி லதிருமோர் சத்தமால் காரர்
மன்ன னேயென துபர்ஹயி பெணுமுகம் மதுவை
மின்னு மிவ்வொளி தனுலுற முழ்ச்சிவித் திடுமென்
துன்னு முன்னுண ருயிறை யோன்மொழி யோசை; (௩௮௫)

ஓவியின் முழ்கதிடு நடுகையென் துடையவ னேவற்
தெளிவு பெற்றிடுஞ் சபுதயி நிருயிற குறன்
அளிக ருந்தொடை யணிகழுந் திதா கிகையும் பிடித்தே
வெளியில் வாதவல் வெளிதனின் முழ்த்தினர் வேகதை. (௩௮௬)

வேறு-விருத்தம்.

முங்கிய நடுமுன் னேவன் முயன்றிடும் வாள் ராவ்
நிகித மாக வந்தே யெற்றதோர் கேந்த னுயந்
தங்கிய பசந்த சிங்கா சனமதைச் சுமந்து வந்தா
தங்கதி லேற செய்யு மப்பினி விராகதுசெல்லும் (௩௮௭)

வெண்பா.

அம்பிலே மிகவினைந்தே யாசனமங் கேயெவர்க்குந்
தம்பகயி னாவதைத் தான்கொண்டே-நம்பவல்லோன்
லெள்ளொளிபா லேயமைத்த மிக்ககட லொன்றருகே
புள்ளெனக்கொண் டேகும் புரிந்து; (௩௮௮)

விரிவான் கடலினிற்கும் விண்ணோ ருடைய
விருதோ ளுக்குண்டோ மிடைதான் பெரிதா
யதைந்தா ரவாபெரும்புன் ளாயிரமாண் டாகப்
பறந்தா ளுங் காண்ப் பாப்பு. (௩௮௯)

அலைதங்கும் வாரியைவிட் டப்புறத்தி லேக
வினாங் கடலொன் றெதிர்த்தகே-யுலகமைத்தோ
னோகையுள நீள்கடலை யுண்டாக்கி நான் பெருத்த
பாகவொளி யாலே படைத்து.

(இராம)

அச்சக் கடலினிற்கு மந்தாமர் தன்னைகயிலே
யிங்கப் பளியு மெழுவானு-முந்நாமதி
லுண்டாம் படைபடைபடைவததா லுங்குகையி லோர்க்கிரு
கண்டாற்போற் றேன் லுங் கணக்கு.

(இராமக)

அச்சக் கடல்கடல்கே யப்பாற்சிங் காசனமேற்
சிந்தித் துறவெழுந்து செலலலை - முந்கப்
பெருங்கடலின் மூழ்கும் பேரிறநு லங்கோர்
கருங்கடலைக் கண்டார் கனிதது.

(இராமஉ)

அக்கடலின் மூழ்கி யறின்புனைமை கண்டஜபாய்
மக்கநபிராழ்நா கமமதுதா-மிக்குடனே
வான்மைகதேன் றன்னையத வாசனத்தின் மீதிருந்தே
யானககு தாயிர காசனகு.

(இராமக)

பட்டுறொடைவெண்பா.

அன்றாடு முள்ள வடியா நிரப்பை யெல்லாங்
குன்றாம வேகொடுகருங் கோலே - யொன்றானே
யெந்தனிமை யுற்பவமு மெல்லா மகற்றியரு
ளிந்தவி ரைவதெளிவாக்கி புந்தவெடு.
நின் லுலக னித்தே நெருங்கியெழி லாய்மருவும்
வென்றியடி யானாகு வேகதே - யென்றிரந்தே
யந்தந்தடற்களையி லாகவொரு சத்தம்வரு
முந்தம் ஓழ்ப்பே முகம்மதே சிந்தையுற.
வெண்ணப்பா நீ மொனலா வெங்கணபி பார்க்கவொரு
பென்னம் பெருமலகருப் பேர்கடலி-ன்னகளைப்
பாவினின லுநீரைப் படியா விறுத்தனந்து
மேகததின் கைக் கொடுத்து விட்டிவார்-மாகத்தோர்
காதுபுகழ்வள்ளல் கவலுதலாத் துக்கெதிர்த் சொல
லோ லுயகின னும்பெரிய வும்பர்கான்-தோதி
யகுமதே யென்னுமுள்ள வாதிநிருத் துதே
முசுமதே பென்றழைக்க வளளன் - முசுமெதிர்த்து
நம்முடைய நாமநிலவீ ரேனமலககுத்
தம்முடைய நாமத்தை சாற்றுவார் - செம்மதிபோல்

வாக்கா முகம்மதேனும் வள்ளலே யென்பேரு
மீக்காயி லென்றார் விரித்து.

(நூயசு)

கட்டளைக்களித்துறை.

மீக்காயி றன்னைத் தெரிசித்தல் லாவை மிகப்புழந்து
வாக்கா முகம்ம தப்பாற்செல வேசில வானவர்க
டாககாக நினை தசியீகு மங்மனிற் சப்புசப்பாய்
நாக்கான் மொழிவது கண்டிமப் பாற்செலவர் நன்னபியே.)

அப்பாலு மப்படிப் போலிமையோர் சப்ப தாககின்று
செப்பாந் தசியீகு செய்திடுவா ரங்ஙன் சேர்ந்துபின்னுந்
தப்பாம லப்புறத் தேசெனுங் காலந் தனித்ததுப்போ
னெப்பாலு முள்ளவன் தன்னிசு ருபிலெதிர்த்தனோ. (நூயசு)

நாடிநிற் கின்ற விசு ருபி னாகச் சிறகிரண்டு
மூடிநிற்கும் மெழு வான பரிவா னோக்க மூதண்டர்தோ
ணீடிநிற் கும்மறுவைத் தொடுந்தா னெழு நேமியுள்ளே
தாடிநிற் கும்பத்து நூராயி ரஞ்சிறை தானுமுண்டே. (நூயசு)

சினையொன்றுக் குப்பத்து நூறு சிரமுகந்த் சேர்முகமொன்
றுறைகின்ற வாய்பதது நூறு யிரவொவ் வொருமணிவாயக்
கிரைநத நாட்பது நூறு யிரமிய னுவொன்றுக்குப்
பறைகின்ற பாலைச்சுண மேற்படியா மென்பர் பாரில்வந்தே ()

நாவொன் றுறாத்த புகழ்ச்சியைக் தான்மற்ற நாவறியா
ஐவென் றடங்கலை யும்படைந் தோனையந் நாவுகொண்டே
பாவொன் றுகின்ற தசியீகு செய்வர் பலவிதமாய்க்
கோவண்டர் தன்மணி வாயிடைச் சூழ்ந்நுங் கொம்புமுண்டே.

குறெனுங் கொம்பி னுளகாத்து மாவத் துளையுளதாம்
விறனு கும்பி லெளகுல் மகுபூறு விரிப்பலகை
யிறனு காணி யெனிகுறு பிற் கககே திரிலககு
மூறனு காவெழு கான்படுவா னோக்க முட்டிகின்றே. (நூயசு)

இரப்பாந் கிரக்கின் றோனேவ லென்றையெழு வானபடுவான்
பரப்பாம் பலகையைப்பார்த்தான் வாக்கிலா பாரவிண்ணோர்க்
கூப்பாக வேகபி யோதுசலா முக்கங் குத்தாரமும்
விடைப்பாய் மொழிந்தனர் நம்மிறகுல்பின்னும விள்ளுவோ. ()

இந்தத் தலத்திடை யோரீ ரிருக்கின்ற தென்னவிண்ணோர்
சந்தித்த வள்ள னபியுடன் சாற்றுவர் தார்நபியே
சந்தித்த நாய விக்ஞு நீரென்று செப்பினதால்
செந்தித்த வாகிற் மாட்டாக வித்தல மேவுவனே. (நூயசு)

இந்தத் தலத்து விருந்தேது கேட்டி ரியம்புமென
வெந்தத் தலமு நிறைந்தவல் லானெனே பேயுயின்ற
வந்தப் பணியிடை செய்தே நெனச்செவி யங்குவைத்துச்
சிறதைக் குணடி யிருப்பனின் கையெனச் செப்பினரே. (௫௨௩)
பங்கே ருகப்பய னீனிசு ருபிலைப் பார்த்துச் சொலவா
நிங்கே யிருக்கயி லேகன்ற னேவ லினாச்சலல்
தங் கேகினை நேதொனி யாய்வரக் கேட்டி ரறியியுமென்
மெங்கோன் றிருநகி கேட்ககிண் ணோர்சின் றியம்புவரே. (௫௪)

அறுசீர்க் சுழிலடி யாசிரியவிரு தகம்.

இடிமு முக்கினின் பிணினி லெழுநு சுழற் றாற்றிற்
கடிமு முக்கமு மிரைச்சலும பிரையயுங் கடி காந்
திடமி குத்தவன வசனமே செனவருந் தபடி
ரடன் மிகுத்தசொல் ஆவெனத் தொனித்திடு மறிவேன்

————— (௦) —————

அறு விச் சிறப்பு.

வெண்பா,

ஆவென்ற ரொல்லா லடங்கலுமாயச் சொல்லுமென்ற
கோவண்ட ரோடுநகி கூறுவார் - மாவெனறுங்
கத்தனரு ளாலிபான் டடந்துவந்த வித்தலத்தை
பெத்தலமென் டெழுதி ரொமரு. (௫௨௬)

நண்ணுந் தோற்ற நபியே தலையெடுத்திங்
கண்ணுந்து பாருமென வேவலறைபக - கண்ணுல்
வரிசைதனைக் கண்டமு கமமநிறகுலங்
கறுவுதனைக் கண்டா ரமாந்து. (௫௨௭)

விண்ணுட ருங்கறையின் மிக்கவரும் போற்றுகநி
கண்ணுர வேயருவுந் கண்டதற்பி - மெண்ணுநி
மிங்கொருசொல் லெந்நபியே யென்னறுவி லேறிடுமென்
றங்கொருசொல் லுண்டா மதிர்ந்து. (௫௨௮)

மேலிற் றெரிந்த விளங்கறுவி லேறுதற்குக்
காலிற் கபுசைக் கழற்றவே - கோலி
யுளத்தா னினைத்திடலங் கோர்சொற் கபுசைக்
கழற்றுதே மென்னுருங் காண். (௫௨௯)

எந்தனறுவிந் செவுமல்லியா மத்தனாண்
முந்தும் கபுசுபட்ட முக்கியத்தாற் - சிந்தையுறப்
பேறுடனே வீறுபல பேசுங் கபுசுடனே
யேறுநீ ரென்று னிறை. (௫௩௦)

எம்முடைய வல்லவா பிமுறான் மகன்மூசா
தம்முடனே நீவசனஞ் சாற்றுவே-செம்மைத்
தொடுதோல் சுழற்றியுயர் தூரிசினு வெற்பி
லடிதோய வேறென்ற யனறு.

(ரு௩௪)

பொல்லாத் துணியாப் பொறுப்பதுவா மிவ்வாஷ்டு
அல்லாலே யுண்ணேரிபதல - மெல்லாங்
கபுசான் மிதிக்கவெநதன் கல்புவெட்கு தென்றே
கபிஜவாப் சொன்னார் நயந்து.

(ரு௩௨)

ஓயாக் கிருபை யுளநடியே நன்மூசா
வாயா லென்கூட வசனிப்பார் - நீயாரு
மெந்தேழு னின்கமுலி லிட்டகப சுடனே
வநதேறு மென்றுரைத்தான் மன.

(ரு௩௩)

வேதவல்லோர் போற்றநடி விரும்புங் கபுகூடனே
யேதமில்லான் நன்னறுஷி லேறியே - சோழிய
ரறுஷதனைப் பார்த்தே யதினம்பருப்பந் தன்னே
வரிசைநடி சொல்வார் வடித்து.

(ரு௩௪)

மண்ணுலக மேழுமயர் வானேழுமங்குனி
லெண்ணும் படைப் புளதுமெல்லா - நண்ணு
மருஷதனக் கோவெனியி லாழிவைத்தாற் போலத்
தெரிவதுள கென்றார் திரித்து.

(ரு௩௫)

கலிவிருத்தம்.

சங்கைநெறி யோரமரர் தானரிய சேவ
ங்குவடி வாயறுஷின் கீழவர்க முகதாச்
செவகதமி ரண்டுமெழு திண்புவிநு ள்ளே
ங்குருவி நிற்குமவ் வானர்தலை வெள்ளே.

(ரு௩௬)

அறுசீர்க்கழிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வெண்டலைச் சூட்டுத் துப்பின் மிகப்பெரு வனப்ப தாகு
மண்டரு சிரகிரண்டைசிராநடிச் சாமந்தனனி
லொண்டற வுதிர்ந்து வீசியொளிர்கிறை படிக்கொண்டார்ப்ப
வண்டரு சிரகி ரண்டு மசுரிசு மகுரிபெட்டும்.

(ரு௩௭)

சிறையடிக் கொண்டு சேவல் ரெழுங்குரன் முழக்கமென்றோ
மறையொளி ஜபுற யிலே வரவையுடைய வேந்த
னிறையவன் பழுதொன் றில்லா னெனுள துய்யோனென்று
நறைதருந் தசுபீ கோதி நன்னடுச்சாமங்கூவும்

(ரு௩௮)

விடிந்திடுங் காலந் தன்னில் வெண்டலை வளைத்து மீளத் [ன்
தொடர்ந்தெமையுடையோன் மேலானதுய்யவன்பழுதற்றோனே

நடர்ந்ததி கூவுமப்போ தவனியிற் சேவலெல்லாந்
திடந்தரத் தகபி கோதிச் சிறையடிந் கொண்டுகூவும். (ருகக)

சந்த விருத்தம்.

இமையோர் சிலர் சுனையங்குற விறகுல்முடும் மதுபின்
செமைமார் விழி சொடுகண்டனா துழுவாநெழு கடலேழ்
கமராகிய புனி மேழவா காலிற்பாண் டையின்கீ
முமையா தவர் பெருகைச்சட மாதிந்நறி வதுவே. (ருசுமி)

இவ்வானவ ரொரோவென விசுரூபிலொ டிறகுல
செவ்வாயுரை செயு மென்றபின் சிறைவானவர் மொழிவார்
புவ்வாழிநறையறுசைச்சுமை புரிவா னரு மொருமைத
கௌபா மொழி டட்டேயிக டாணுமறிவர் தாமே. (ருசுக)

இறையானவிடு நபியேயிவர் சுனையீர்முடு கிசலா
மறையீ ரென வசனுவக புடனேசலா மொழியத்
தறையுடுது விறகுளினர் சாறறும்கரைகதிண்குரு
மறையேசெயு மொழியுஞ் செவி மாராயமு மொழிந்தார். (ருசுக)

வெண்பா.

எங்கணயினு நிறகுல் முடும்மதுதஞ்
செங்குவனை போனற திருக்கண்ணு - லங்குநின்று
மேலாங் கிருபை விளங்குதுவின் கீழ்பார்க்க
நாலாறு கண்டார் நயநது. (ருசுக)

வல்லான் வரிசையினுன் மாறாம லோடிநீற்கும்
அல்லா அறுவின்னீ ழாற்றினது - நல்ல
கலையோர மெங்குநறுங் கஸ்தூரிககுள்ள
வ்னையோங்கி வீச மிக. (ருசுக)

ஏனாக ரூபிலே யிவ்வாறெவ் வாறெனவே
வாகர் நபிகேட்க மகிழ்நதுரைப்பா - லோதுய்யோன்
மேலாங்கவு லற்கவுதர் மெய்பாரொன ருமிசறி
வீலாரொன் நென்றார் நின்னு. (ருசுரு)

ஒங்குமிய் வாற்றி னுறுபேர் ஷஹானென்னுந்
தேங்கமழிவ் வாறிரண்டுந தீனபியே-யிங்கே
யுகமுடிவு காலமோருருளத்வ் ஐரிந்
செகமதினவ் வாறோடுகு சென்னு. (ருசுக)

வள்ளல் நபியேவன்மிசுறா ராமதிலே
தென்னுயிந்த வாறோடிச் செல்லுமென-வின்னுகின்ற
நோத்தே நந்நபித னீட்டைக்கு மேலொருசொல்
லாரத் தானுண்டான தன்னு. (ருசுக)

அங்கோர் பெருமலக்கு மாலநபி யேயுமக்குத்
தங்காம வெநதன் சலாமென்றா - அங்கவரை
யணனாநது பார்க்க வவர்பனியின் வெண்மையுடைத்
தொண்ணா ரிருப்பா ருவந்து. (௫௪அ)

அங்கனர்தன முன்னே யடர்ந்தொழுப தாமிரம்பேர்
சுவசையவர் தனவடிவாய்த் தான்வந்தே-செங்கைகொடு
வெண்ணைத் தமிழியிருகண னேரிடையின் முதநிப
பின்னைப் புகலவார் பிரிதது. (௫௪சு)

மண்ணோர் பலரின் வரிசைபெறு நன்னபியே
விண்ணோர் புகழவரும் வேந்தே-கண்ணே
நடவீ ரெனகடக்க நல்லமரர் கூட
வடமாக வேநடநதா ரமாநது. (௫௫மி)

பஃரெழுடை வெண்பா.

அன்ப நிறகு லறுவிற செலவமார்
முன்பின னிடம்பலமு மொயததே-யன்பாய
நபியைப் பலவிதமாய நானினுற் போற்றிக
குலியப் பனிமலகின் கூட்டஞ-செவிராய
விநிதிலங்கும் வெண்டரள மின்னெழுப தினனா
மிரந்தினாமட் டண்ணலெக்கொண்டெய்தினார்-பரிந்திலங்கு
முடிநினை நிரையினின்று முஸ்தபா நநபியை
பெத்தினாயிற் கொண்டெனெழுநே. (௫௫க)

கவித தாழிசை விருத்தம்

செம்மைப்பெரு மணியாலெழு பதினாயிர ந திரைமே
னம்மைப்பெரு கத்தேடிய நபியைக்கொடு சென்றா
ரீம்மததுள நபியைத்தினா யெழின்நவனா யெல்லா
மம்மொய்த்திடு பச்சைமர கதவத்தினா யானார் (௫௫உ)

செல்லுமமா கதத்தாலெழு பதினாயிர ந தினாசின்
நெல்லிற்கதி ரொழிபிற்பனீ யிதினமின்னிய தினாகள்
புல்லித்தெழு பதினாயிர முன்போதின்பே
யல்லத்தெழு பதினாயிர மபினநிரா சென்றார். (௫௫ங)

விதமாகிய லப்பினநிரா விட்டேசந்துகப் பட்
டதனாலெழு பதினாயிர மழகாநதினாசென்றே
பதமானவ னிமையோர்மொழி பதையாமுகம் மதுவை
யதபாயுய ரிருளின்றிரா யதனிற்கொடு சென்றார். (௫௫ச)

வெ ண் பா .

அங்ஙத் திரையடைப்ப மைந்துறு றுட்டைவழி
கங்குற் றிரைகடந்து உண்ணுண - வெங்க
ளகத்திருக்கும் பாத அகும்பிற சூலைப்
புரைத்தினையிற் கொண்டு சென்றார் போய். (நடுநடு)

தூமத் திரையினின்று தூன்றும் பனித்திரைமேற்
சேமமுற வேருடது சென்றதற்சின்-வாமமுற
மேலாக வேயுபர விண்ணவரு மண்ணலைக்கொண்
டாலாங்கட் டித்திரைகரு ளானார் (நடுநடு)

ஒங்குத் திரையிவைக ளொன்றுக்கொன்றின்னடுவே
நீக்கிலஞ்ஞா றுட்டை நெடுவழியா-மாங்கே
யடைப்பமுமத தூரமதே யாமென்றார்தீனி
னடப்புடைய ரெககோ னபி. (நடுநடு)

ஆலாங்கட் டிப்புனனின் றுனஜப தூற்றதெனு
மேலாத் திரையில் வினாந்ததற்பின-கோலமிரு
மன்னுமலக் கூத்ததெனும் வண்டிநாகண் டேஜலா
லென்னுந் திரைபுகுந்தாரோ, (நடுநடு)

ஏற்றுஜலா மென்றியம்பு மேகத்திரையினின்று
போற்றஜமா லென்றதிரை போய்நின்றே-தோற்றுகின்ற
தூய்ப்பறு தானிபென்னுஞ் சொற்றினாநின் நேசமதா
னியயவதிற் சென்றார் நினைந்து. (நடுநடு)

மாற்ற வள்ளலநபி வந்துசம துன்னினின்றே
யீசக தெனுந்திரையி லெயதிரையின-பேசங்
குதறக் தெனுந்திரையிற் கூடினார் வேத
மதூத்தாற் றீன்யிளகரு மன். (நடுநடு)

மின்னுகுத றத்ததெனு மேற்றினாயிற் சென்றுபக்கா
வென்னுந்திரையதனி லெயதினார்-பின்னு
முறைத்தகரு வென்றதிரை யுட்போய் விபாவென்னுந்
திரைத்தனி லை சென்றார் தெளிந்து. (நடுநடு)

சென்றலிபா வானதிரையதனி னின்துகும்மத்
தென்றபெருந் திரையி லெயதினார்-வென்றி
வலுததான் கிபுரியர் வண்டிநாடி னின்று
சுலுத்தானி யெய்தினார் சூழ்ந்து. (நடுநடு)

தூய்ப்பெரி யோன்கிருபை தூன்றிவருஞ் சுலுத்தா
னிய்யவென வோது நெடுந்திரை மட்டுய்யவே
யண்ணலிற சூலை யடிபணிந்து கூட்டிவந்த
விண்ணவொல் லாம்பிரிந்தார் மீண்டு. (நடுநடு)

கலித்துறை,

அடுக்கார் துறையினை யெல்லாங் கடந்தா னப்புறத்தி
னடுக்காமற் சென்றுக தானியமத்தென்னு நன்றிபல
மொடுக்கா ணுகின்ற துணைபக்கண் டாரதுமுனபிணுள்ள
முடுக்கான நாயன்னை வென்றிள் ளோர் பெரு மைத்தீரையே ()

அங்கப் பெருந்திறா மோலாக நின்னுமல லாபொருத்த
மெகதப் பழிசிக் கிறங்குவேநோவென நிற்குகையிலே
சித்தித்து மென்றோப் பாருமென றுனதின் நிற்கின்றியே
முதகத் துவாக முடிவுநில ஸான்மொழி முங்கியித்த. (ருசுரு)

நறைமொய்த்த வென்றன நிற்குகோழ னுன நடுக்குமெந்த
னிறைறகு மத்தகக்கு முனைநி ளாக நிற்குகுமுயர்
பொறைமொய்குந் திலொருமைப்பாடதெனனும் புரங்கிரையின்
மறைவத்தை நீக்கிடு மென்மொழி மென்முன வருவதற்கே. ()

பெருமைக்குரியவன றானேவ றன்னைப் பெருந்தலைக்கொண்
டொருமைப் பெருந்திறா நீக்கிய போ துவயர்வணக்கந்
தருமொய்த்த லாசரொழுபதி ளுமிறுத் தப்புசப்பா
யருண்மொய்த்த லாகித் தட்டாய் துக்கவீனியி லாய்கிற்பரே. ()

உகமட்டதாக முதுகுயர் த காமல்துக் கூனினிலே
செகமட் டுனிற் ப ரொழுபதி னுபிரஞ் ளோர்க்குசப்பாய்
முசுமெட் டிவைதக சுருதிடை யாவர் முயன்றுகமட்
டகமெட் டிவைத்த தலைமுமெ டார்கில வண்டர்களே. (ருசுஅ)

பின்னு மெழுபதி ஓரிராம வானர்பெ ருத்தகாப்பின
முன்னிக ளாய்க்கி னிறையோனைப் போற்றிமுழங்கமுடன்
மன்னெறி யான ககபி கு செய்வர் மறுமைமட்டி
முன்னிச் டயவலம பாராமருவது மொய்வின்றியே. (ருசுசு)

ஒங்கும் பெருமொரு மைப்பா டெனுகதிறைக் குள்ளவொளி
யாகுகத் திறைக்குமல வா டோர்கண் மெய்சிலெறிக்குமதாற்
நீங்கற்ற நாயன் றனக்கேபயந து துடுககுறவே
யேகுகிப் பெரியவன் தன்னைவ லெங்கென நிருப்பர்களே. ()

வெண்பா.

பார நடுயொருமைப் பாடாந துறையினிற்
கோரியக முண்டோவென் றுன்னகவந்த
வுணவுறக்க மிலலானுக் குட்பயந்துமங்கோ
ரணுவுமயந காத்த யமர்ந்து. (ருஎக)

கலித்துறை.

அந்தப்பெருந்திறா நிற்கயி லோர்சொல் லகுமதுவே
யெந்தன் றகுமத் தினுக்கித் தேகொரு மியானலவோ

சத்தித்த வாலம்பத் தெண்ணு ரி ரத்தையுத் தானுடைபோ
 னுந்துற்ற பல்படைப் பெலலாம் வணங்க வுரியவனே. (௫௭௨)
 ஆல்லா வசன முறக்கேட்ட போதிலங் கோர்சுவடு
 வல்லான் மருவத திக்கவைத் தார்வைத்த வச்சவடி
 சொல்லா லென்னாறு வருடஞ்செல் தூரந் தொலைத்தென
 மெல்லாக நிற்கையின் மீண்டிமங் கோர்சொல் விளங்கியதே. ()
 எந்தன் றறபீபு முகம்மது வேயிங் செழுந்தருளி
 முந்து மெந்தன் மருமத்தை முன்னோக்கி முடிசிலிங்கே
 வந்திடு மென்றத னுலோர் சுவடெட்டி வைத்தபின்னு
 மந்தம ணிச்சும டஞ்ஞாறு வச்சிரத் தவ்வழியே. (௫௭௪)
 ஏடாரு மாலை நவிதாட் டசுடெட்டி வைத்தொருமைப்
 பாடாந் தினாயி னுெளிபத்தி பாயந்து பாந்ததினாற்
 கோடாத வள்ள னபிகண் பொழுமற் கொடைக்கரத்தான்
 வாடாத கண்பொற்றி நிற்கவங் கோர்சத்தம் வந்திடுமே. (௫௭௫)
 எந்தன் முகம்ம தருமத ரோயென் நெதிர்தொருசொ
 வந்தா மேனின் நதிர்துதிட வேநடி யச்சமெய்திச்
 சிந்தை மயங்கையிற் பின்னுமங் கோர்சொற் திருநதியே
 யுந்தம னங்கலங் காதி ருமக்கிலலை யுள்ளச்சமே. (௫௭௬)
 உள்ளர்ச் சிலலையென் நலலா வுவந்தங் குரைத்ததற்பின்
 வள்ளற் குணத்தி னபியிற சூறன் மனத்திடையே
 யெள்ளத் தனையுங் கலங்கா திருக்கையி லெம்மிறையோன்
 நெள்ளுத்த சத்தம் பிணுகடி பாலவருந் திக்கெனவே. (௫௭௭)
 என்னப்ப ரானமு கம்மதுவே யென்முன் வாருமென
 முன்வரு நாயக னுனவனு மென வேமொழியப்
 பின்னங்கு நின்னுட் புதுதவென் நெண்ணிய போதருள்சேர்
 மன்னுசிக காசனம் வள்ளலைக்கொண்டிமுன் வைத்ததுவே. ()
 ஆல்லா திருமுன்பு சிங்கா சனஞ்சென் மருமதுவை
 மெல்லாய் திறுத்திய பின்பெமை யாள்கின்ற வேந்தனெனும்
 வல்லான் மருமத் தெனுமொளி பானதை வன்னமின்ன
 தல்லாமற் கண்டனர் நமமிற குலுளத் தாசைவைத்தே. (௫௭௯)
 ஆக்காட்சி யின்பரி சாணதை நாக்கொண் டறைத்திடவு
 மிக்கா மிருதயத் தாற்பிரிப் பித்துவி ளங்கரிதாம்
 ஹக்கா னுெளியத னுளே பொறுதிரு கண்மருள
 மக்கா நபிகண் மறைத்தது வோவென்றுள் வாடியதே. (௫௮௦)
 வாடிப் பபத்திரு கண்முகி ஶிற்கவல் லோன்மனக்கண்
 னாகக் கண்ணைத் திறந் தானக்கண் னுலெமை யாளயவனை
 மேடிகை யாய்முகக் கட்பார்வை போல விழிள்ளன்றி
 நாடிக் கொடுதெரி சித்தா ரிருதய நற்கண்கொண்டே. (௫௮௧)
 ஆகக்கண் கொண் டாதிமைக் கண்டா ரதற்பி னருண்டிருக்கு
 முகக்கண் டுறக்க வொளிவுகண் டார்முது பாலைதனி

னகக்கண்ணதனி ஸுறஸ்ஸீகம் ஹபீபு நபியிறகுல்
வகைக்கொண்டிருத்தரித் தாரிலலை மாவொளி மட்டன்றியே. ()
மட்டுப் படாதிருக் காட்சிகண்டேபின் மகிழ்ந்துளத்தி
விட்டப்பட் டெம்மிற சூராவீந்தா மொமை யாள்பவனே
யொட்டுப் படாதவ னேரின்னைக் காண்கு முறுதிதனைத்
தட்டுப் படாம னிலைபடத் தாவென்பர் தாழ்ச்சிக்கொண்டே. ()
மருத்தா ரணிபுய நம்மிற சூலுக்கு வல்லவன்றன்
றிருக்காட்சி காண்கு மதைநிலை யாகத் திருட்டியன்றி
யுருக்கா ணலற்றவ னைக்காண்கு மப்பரி சூலுனத்திற்
பெருக் ாத லாய்மனக் கண்கொண்டு காண்பர் பிரிசமுற்றே. ()
ஆதிநபி சொல்வ ரல்லா தனதி னழகியல்பை
யோதியுங்கட் குரைத்திட வேயுரு பபங்கனெமக்
கேதம திலையன்தேதா லுருபமி லாதவனை
நீதிம னித்தர்பி ற்பித்திக் காண்கி னைப்பொன்றே. (ருஅரு)
முன்போ லகுமது வேயென்முன் வாருமுடுகு மென
வின்பா யிறையங் கழைத்திட வேராரடி யெட்டினைவத்தே
யன்பா யிருவிர லிற்றிடை மெய்தி யடுத்ததனான்
மின்பாயு மவ்விடத தேகொடுத் தானபி வேண்டியதே (ருஅசு)
வேண்டு நலவுக னும்பெரும் வாழ்வும் விருப்பமுட
னாண்டவ னீந்ததற் கத்தமுண் டோவிலை யவ்விடத்தி
னீண்ட நபியிரு கண்பாராவைக் காமொளி நீதியைத்தான்
றாண்டு மிருதயக் கண்கொண்டு கண்டனர் சக்கன்றியே. (ருஅஎ)
சக்கன்றி யுள்ளவ னைக்கண்டு பூரித்துத் தான்குளிர்ந்து
மைக்கொண்ட லான்புவி யுண்டாகு முன்பின மறுமைமட்டு
மிக்கென் றுரைக்கு மறிவுகள் யாவும் விதம்விதமா
யிக்கென்று சொல்நபி சிந்தையுள் ளேசென் றிடங்கொண்டதே
மக்க நபிக்கு மனப்புத்தி பூரண மான தற்பின்
றக்கவ னீயுன் னுடன்கேட டதற்குத் தனித்தனியே
மிக்குட னுத்தரம் பேசுமதற்கு விரகுதந்தாய்
ஹக்கவ னேயென் னுடர்க்களி கூர்வர் கருணைகொண்டே. ()
உள்ளங் களிகொண் டிருக்கையிற் றாக்க முயர்ந்தபுகழ்த்
தெள்ளு நபிகுருவந் தெய்திட வேயத திருத்தலத்தில்
விள்ளு மனுவொன் றியங்காம லாரும் விசாரிப்பரோ
வள்ளலை யன்றிமற் றெல்லா மடிந்தன லோவென்னவே. ()

கொச்சகக் கவிப்பா.

துண்கந் தெளிந்ததற்பின் றுய்போ னுடன் கேட்பா
ராரக்கு மனதி லடங்கா யெமையுடையாய்
காக்கு மெமையுயர்த்த கத்தனை கலக்கெவைக்குக்
தாக்கமுள்ளாய் நீயே சலமா ன நாயனென்றே. (ருஅஉ)

நானே சர்வமான நாயனென்று நந்தபியோ
டாறே னுனாததற்பி னத்தகிய யாத்தெனவே
தாறே னுயர்பரிமான் றன்னு லொருநினைவு
தினோர் புகழ்நபிதஞ் சிந்தையுள்ளே தோன்றியதே. (௫௬௨)

அகவல்

அத்தகிய யாத்தென் றருணபி மொழிந்தா
ொத்து மதின்பொரு ளென்றுமுள் ளமையு
முத்தி செறிநுல் முபாறக் காத்தின்
புத்திகொளும்பொருட் பொலிவுகள் பலவு
மழகிய நன்மொழி யஸ்ஸல வாத்தி
னெழில்செறி பொருளுள தெவலாத் தொழுகையும்
அத்தகிய யாத்தி னருண்மொழிப் பயன்கேள்
சுத்தம தாகிய ஹயநம் செயல்களும்
லில்லாகி யென்ன டிகழ்த்துவை யெல்லாம்
அல்லா வுனக்கென் றழகிய கதியா
வல்லான் றிருமுன் வடித்துணாத் தனரே
கதியா வைத்திடுங் சபீபை நோக்கி
யதபா யஸஸலாமு அலைக்க ஐயுகன்னபிய்யு
வறகுமத் துல்லாகி வபறக காததுகு
துரிசா மிமமொழி சொல்லிய பொருள்கேள்
அல்லா மொழிவா னகுமது வேயான்
சொல்லிய சலாமுக் தூய்றகு மத்தும்
நல்ல கிருபையு நபியே யுமக்கென
வல்லான் மொழிப் முகமமது சொல்லா
ரிம்மொளி போலெமக் கின்பமொன் றில்லை
யம்மொழி யஸ்ஸலாமு அலைனா
வஅலா யிபா துல்லாகிஸ் ஸாஸிகீன்
நன்மொழி மெய்வாய் நலங்கொண் டேதினர்
மென்மொழி யாக விரித்தனார் பயன்கே
ளிந்தச் சலாமெங் கட்டே யிறைவன்
சந்த வடியார் சாலீகு கட்டிம
என்றத னுலிறை யெம்முட னுரைப்பான்
றுன்றடி யார்களிற் றேவிக ளுளதோ
தோவிக ளாயினுந் துய்யவ ளேயுனை
வீசொரு பனென விசுபதிப் பாகளே
யுன்னேவிசு வதித்தோ ருவனென் கையினு
லன்ன சலாத்தி னவர்களைக் கூட்டினே
னப்போ தறுவைச் சுமாரிடு மலக்குக
டப்புற வுவந்து ஷஹாதத் துணாத்தா

ரமிய ஷஹாதத் தகப்பொரு ளெல்லா
மொருவ னிணைசரி யொப்பிலை யென்றதரம்
மீளவுஞ் சாட்சி வினம்பினர் முகம்மதும்
ஆளும்அல்லா வடியா ரென்றுந்
திடமுட னவன்றன் றிருத்தூதரென்று
மடவுடன் மொழிந்தா ரறுஷைச் சுமந்தோ
ராகையாற் றொழுநைந் கத்தியி யாதது
மோகமாம்பத்து முடிவு மாமே.

(இசுக்)

கொச்சகக் கலிப்பா.

வல்லானெலர்க்கும் வணங்கப் பரமான
அல்லா மொழிந்தா னகும்மே கேளுமியான்
சொல்லாங் கியாமமதிற் றேன்ற லெழுப்பியுங்க
எல்லா னையுங்கேட்ப தேதென் றறிவீரோ.

(இசுக்)

உன்னு மனதி லுதிபபுமெலலா ராசிமு
மின்னதென ரீயநீவா யானறிய வலவேனே
வென்னுமொழி சொன்னதற் றி னேகபெரி யோனுடனே
பின்னுநி சொல்லார் பெருத்தகியா மதததிலே.

(இசுக்)

அழசீர்க் கழிவடியாசிரிய னிருத்தம்.

எங்களை நாடிக் கேட்கு மெழிலபத னிகளுண் டாக்கும்
பொங்குகா ரணங்கள் கொண்டி புழநன்மை களி னு மென்னக்
கங்குலவா னுதை வன்னி கடற்றனா யமைதத வல்லான
பங்கய நபியை நோக்கிப் பதனியே தெனைக் கேட்டான்.

()

அனேத்தையு முணர்வின் றோனே யருமபனி கூதனோ
நினைத்து லு நிரம்பச்செய்து நண்ணியஜமாத்தி மாமோ
டினத்துடன் றொழுமென் றேவ லேற்றிய கருத்துத் தள்ளை
நினைத்தறத் தொழுது வார ரீனொகுத் தெப்போ தென்ன

()

எந்தநன் னடியே ரீரிக் கியம்புத லுளதா மென்று
பிந்தவு மிறைவன கேட்டான் பெருத்திடி நன்மை யேதென்
நந்தரப் பசிக ளாற்ற னனுதினம் சலாவாத தோதல
கந்தர விரவின் மாந்தர் னுயின்றக்காற் றொழுது மாமே.

(இசுக்)

வெண்பா.

வள்ளலா மெந்தன் முகம்மதியான் கேட்பதற்கே
புள்ளதே சொன்னான் றோதியே - விஸ்ருமிலை
கன்மை பதிமடங்காய் நாடோறு மேவனர்க்குந்
தின்மைகளை யோட்டிந் தினம்.

(இசுக்)

கலிவிருத்தம்.

நல்லார்புகழ் நபிதம்முட னுவானது மின்றி
வல்லான்றிரு வுளமாயினன மண்மீதிடை தொழுதாள்
அல்லாகும்ம பின்னீ அச அலுக்கென்றது ஆவைய
யெல்லாரு பிரந்தாலதை யான்கைக்கொள்வ னென்றே.

(சுரா)

அல்லாகும்ம யின்னீஅச அலுக்கென்றது ஆவின்
சொல்லாகிய மஹ்லுவது தொடர்நற்செயல் செயவு
பொல்லாநினை விடவுட்பலர் புழந்நசெய லுக்கு
மெல்லாவுட லுகையப்பட மிசுக்கீனையு வக்கல்.

(சுளந)

நிந்தன்முனி வதனுக்கேனை நீகாவல்செய் திடவு
மநதம்மிலை யானேயுனை யன்பாயுவந் திடவுந்
சந்தம்பலர் பெறநீமிசத் தானேயுவந் திடநீன்
நந்தும்பல வடியார்களை நானிக்குவந் திடவும்.

(சுளஉ)

உருவன்றியு ளானேயுன துயரும்ற்கு மத்தைத்
தருமென்றிடு நன்மைச்செய நலிலேமன னுறந்
அருள்கொண்டுமு யர்நதேயுன தழகானனை லுதவி
மருவுட்படி யேதேடுகி நேனென்றநினை மஹ்லு

(சுளங)

பெண்பா.

அல்லா வுயந்துபிசு லந்துணியா வுன்னைசார்க
ளெல்லோரும் போற்று மிறகுலை - சொல்லார
ஆமனற்ற சூலென்னு மாயாததை போதுமென
வேமநபி யோதுவா டே.

(சுளச)

பஃமொடை வெண்பா.

கோமா னபிக்குவந்த குறையாக் தீன்மஹ்லு
ஆமா நய்யு மவர்ப்பின் - மூமீனா ம
அல்லா வொருவனெனது மாண மனக்கவர்க்
ளெல்லா மவனபடைப்ப தெனதுமே - சொல்லா
லெவலசெய்யும போகனெனது மின்னாக் குறையுனா டேயா
ருவதனறிச் சொன்னதிரு நாமமொனதுமட்புலி உயர்
அருமநினுக் காயுவந்தே ஆதிவா விட்டாணை
துகமளவுந் தாண்டப்ப தென்கமலம் - மகன்மடத்தே
சுதமூட னேயிராகுகுஞ் சுருதியெலளை மாபு
முதகதிரு நல்வசன மொகருமெனதுங் - கருமூலது
மாதி படைப்பதென்று மாதந் தொடகுவெண்டாந்
துகமெல்லா மொக்குமென்றுக் தெனறகை - காதலமிநத்
தகுதிடவே விசுவதிததுத் தாலீமாந் கொண்டே
வந்துிடவே நல்லுதவி மாறாம - வந்தியும
வீமான் நனைக்கொண் டிருப்பதற்கு நன்றித்தாய்க்
கோமானெப் போதுங் குறைபாச் - மோ
னவின்றகரு னேவலசெய்து நாடா விசகந்
நவிரந்திடுக்கை என்னார தனித்து.

(சுளடு)

அறுசீர்க்கழிசை வாசிரியவிருத்தம்.

கோதினான் மொழிக்கே யீமான் கொண்டிறு மூமீனோர்க
ளோதினா ரிறைய வற்கு மொழிகியுட் பட்டோமெங்க
மதெல்லாம் பொறுததே காட்சி தெரியவே மீட்சி தானு
நாதனா னுன்பா ளாமென் றறைந்தன ரவர்கடாமே. (சூாசு)

படைத்தன னேவல் செய்யும் பணிவிடை பொழியப் பார்மே
செய்திதியே வருத்தமாக விடுசெய் தனனோ விலலை
வடித்தவர் நனமை செய்யில் வான்பதி புகுவார்தீமை
பிடித்தவர் கசிய சும்பிப் பெருந்தழல் பெறுவ ரென்றே (சூாசு)

பஹோடை வெண்பா.

முன்பே யுதித்த முகம்மதுளத் தேபெரியோன்
பின்போ ரிரப்பளித்தான் பேசிடவே - மன்புகல்வர்
வல்லா யியாக்கண் மறந்தறியாச் செய்பிழைக்குப்
பொல்லா வதாபிற் புகுத்தாம் - செல்லா
மிமைப்பொழுதி லேயமைத்தா யெங்கள் தலை மேலே
சுமக்கரிய பாரஞ் சுமத்தாதே - எமக்குமுன்ன
முன்னவடி யார்மே ஹர்ச்சுமத்து மாப்போ
ளெல்லல் படுமடியா ரெங்கண்மேல்-வின்றும்
வருத்தமுடி பத்தவைகள் வாராமற் காத்துப்
பெருத்தபிழைநீக்கிவெய் பேர்பெரியாய்-திருத்தியெங்கட்
குண்டாம் பழிப்பொழித்தே யுட்குருபை செய்விப்பா
யுண்டானே யுன்னுடைய தஞ்சமே - மண்டிவரும்
பற்றலாய் காபிர்களைப் பாய்ந்துபொரும் பொதெமக்கு
வெற்றிதா வென் டுணைத்தார் வீராக - வுற்ற
பெருமஹ னாவிதமாம் பெரியதுய் யோன் பின்னுமே
யருணபிக் கேதெரிய னறிவித்தா - னருளுமொழி
முத்ததனி னேயுதித்த முகம்மதுவே நீர்கேட்ட
தத்தனையுந் தந்தேனென் தேயறையச் - சுத்தநபி
வல்லானைப் போற்றி மகிழ்ந்தெமது சுத்தாவுக்
கெல்லாப் புகழ்ச்சியுமென் தேத்தியபி - னல்லாருங்
கொண்டன்மு சும்மதுவைக் கூறிநபி யேயெமைநீர்
கண்டுகொ டிதென்றான் கனி. (சூாஅ)

கலிவிருத்தம்.

இன்ன வன்னநிற மீதெனவி யம்ப வரிதாய்
நின்ன ஸங்கொளொளி மெந்தனிரு கண்ணி - னிறைந்தே

மின்னு கண்ணினை மறைத்திட விளங் கிருதயத்
துன்னு கண்கொடுனை யுண்மைகொடு கண்டன னென்றார். (

என்ன வன்னநிற மெப்பரிசு செப்பு மெனவே
மன்ன னோகிடமு கமமகிற சூலுரை செய்வா
ருன்னு வன்னமுட னெப்பிணையி னுட்பட விலாய்
மன்னு கண்களகொடு மட்டிட விலாத விதை. (கூயி)

கண்ணி லேயெவர்க ணிப்பவர்கி னைப்பமு திலா
வெண்ணி னுலமை படாதுமி குந்தரா சதநடப்
பண்ண லேயென வரும்மது புகழ்ந் திடுதலாற்
பெண்ணொ டாணில பிறப்பி லாதவனு னாததனன். (கூயிக)

கலியு வப்புளது வேயெனது காரியமிக
வலிது வென்னுயரி ராசத வளப்ப மதனின்
பொலிவை மட்டிவி ரார் புவன லோக விழிகள்
நலிவ கன்றவெமைக் கண்டிடவொணு தவனியான். (கூயிட)

என்னை யன்றியிறை வேறிலைபி றைஞ்ச வுரியோன்
பின்னை யாரொனை யொழிந்துபெரி யோனுள துலோ
சொன்ன வாசக நடந்தவாக ளன்புதொடர்வார்
பன்னியத ஸங்களை யழிக்குமவ னெனை பொழிந்தார். (கூயிட)

உகம தன்னிடை யுசிரப்பவை யனைத்தையு மியான்
மிகவெ முபபியொரு வீசமும் கிடாம லவாதன்
றுகைக ண்ககிஹி கேள்விக டிவக்க முதலாய்
வகைவ கைப்படியே கேட்குமொரு வலலை னியான். (கூயிசு)

கத்த னுற னுரைசெய் வானகும் தேகருணையா
லீத்தலத் துமையு யர்த்துவிச னித்தனனியான
முத்தி யாலுடையு யர்த்துபெரு முககியமெனக்
குத்தி மானகல தோழமைந் ருண்மை யதனா (கூயிடு)

கெண் பா.

சம்முடைய ஹககாணை யென்றன் நிருநபியே
யும்முடைய ஹககாணை யுண்மையாய் - இன்னுமெனக்
குமலமயன்றித் தோழருண்டோ வுந்தவைகே னுந் தரவே
யமமுடலென ஐதியுரைத் தான். (கூயிசு)

ஒப்பா நபியே யுமக்கு மெமக்கும் நடுவே
துப்பா கியுமொழியுந் துதுமுண்டோ - தப்பாமற்
சுநதாதுங் கலபிடையே தோற்றியதை யென்னுடனே
தநதி டென்று கேட்டிர் தா. (கூயிசு)

மி கு ரு சு மா லே.

அங்குசின்னேற வெங்க ளாகுமதிற் குலொருபாற்
பைங்குவளைக் கண்டி நதது பார்க்கவே-யெங்கு
நலமாக நனறிமெசய நாயனறு வின்னீழ்
வலமாகத் தூசுகுமொரு வான்.

(சுரமுகி)

அகிலா முனிவ தெனு மவ்வளி னுலுதிர
நிலைமல வீழு லெடுந துளியாய வல்லாயென
மெய்யா மு ம மத்தை யிதக மிககெழிலவா ளானோவு
செயவாதே வென்றா தெளிநது.

(சுரமுகி)

ஆதி பெர்யோ னழகுசெறி யெனவேத
மோது நயியே யுமை க கெண்டே - தீது
வளத்தி லீகோ சாபிரகளை வாகாய செறிநிற
நிருத்தி மிமவா ளெனறுரைததான நோநது

(சுரமுகி)

பஃரெடை வெண்பா.

பின்னுபி சொலவா பெரியவனை நினனுடனார
நின்னுரு சிலநிங் திரக்கவோ - மருணு
நயிபெ யுமதுபிந் நலவாகு சன்னைப
புவி மணவி னுலே பொருத்தி - செவிநா
யமைசெயப ருண்டாயி மததான ந காளின முன்னே
யெமதுடனே நீரகே.ப தெலலா - முமதடைய
கலபுமன முததான சளிகூர வேமிகுதி
நலகவென வேலுதி நானெய்நீத - நெலவெனநி
நேண்டியதெல லாவநேரு மெய்கநிபெ கருருவெனென்
ருண்டவன ருனசொல்லநி யங்குரைப்பார - நீண்டபுர
ழாத் தனைப்படைகதுன னுனவலல பங்கொடியி
போதமும வேபுருது வித வாலல - சோதி
மனக்குகளை நொண்டவாகு வண்டாற்சசி செயவித
தலக்கனறவ சாணைககலா லாகுகெய-நலகமிலாப
பொற்பதியி லாகுகவைதது புகலரிய வாழ்வளித் தாய்
மிக்கனிபு ருகெவே தாமபாதமை-முகுகெதத
ஹற்றேழு ராக்கிவிததா மேங்கியமு சாநகிரு
நின்றேடும பேசுகிறக நீகொடுகதாய - நனறி
இககீச கண்ணிகரு மீயததாய் சகாங்க
மதிரோசை தாலு தவருரு - மதாச்
சபுறென்னும் வேதம தன்னையளிததாய் நீபே
கபிசலையு மாணவர்க்கு நட்பாயப் - புனியிடத்திற்

மி கு ழ ஈ மா லை.

ரோற்றுசின்ற ஜூவினமுந் தொலபறவை வற்கமுரீன்
 காறறையுமே சொறகேட்கக கறபித்தாய்நாற்றிசைக்கு
 நலலபுக ழீரா நபியையுமுன் வலலவததால
 மெலனைமைத தாயதாய வேந்தனே - செந்நீலீவர்கள்
 கனபாற கொமிதக தடவரிசை யையபேரல
 வெனபாற கொமிதகனையோ வெனவிநகு-லனபாக
 வாதுயுடன கேடகவனனு எனமுதே யாதமையா
 னேதுமெநதன வலலமையா லுண்டாககிச்-சோழி
 உயிர்கொடுத்தேன வானனாக கொண டொண்டாழ்ச்சி செய்யி
 தியுட்புடனே சொர ரகு நுநுதினை நயமறந்தென
 னேவர மறுதலி நலிபாச சுவாகநமவிட்டுப
 பூவி லெறிநகவாடு உருளலலாயதை - மேவும
 மறுமம உயர் பொலலிவித்தேன மாதவததி லென்றுந
 நெருமையுட னலலி பர தோம யுறுதியுட
 னினபாழறு மொர் சபு னெனாதற்காய நினையென்
 னனபுயி டுருநிநேடு யாககினை - முயபுசொன்ன
 கோழா கனிகசீனே செலலிந பெரிதலவோ
 நூழி னபிபேயுளவேக மாநியதா
 தயாதவு ருநிநேடு ரோனமெலலாக குவசிருபை
 தெயு டொநா லேட்டுமன - மெயபா
 மெருநிசைத்தேன மாதவ பொலலாககுஞ் சொர்க்கப
 பழுதகல நாநாப ரொழி பரணி - முழுநாகி
 செலலமம லசை நினம்பூடடி மயயறிவு
 சொலல மன லயுமையான லாதாககி - நலல
 யாதுதியுள நமமுள உதை யுளமீமா னுலு
 மியுசொதி மடவ தாககினே - னெறியுமுமக
 குளளநபிப பட்டமதர கூறுமுன்பின் வாராமற்
 பெறாளிமையாற காததென நிருநபியே - விளருகின்ற
 விழமை நனிநு மெவுமலகியா மநதனிநு
 முமமுடைமகோததியினை போங்கவைத்தே - னும்முடைய
 வுமமததோர் தமமைமற்று முளளநபி மாருமததின்
 கிமமத துடனேறற மாககினை - னம்முற
 நிலங்குமனபி யாககனவ ரெலலார்க்கு முன்னே
 நலலகொண கிமைபபடைத்தே னுடிப - பலன்கொள்

மெல்லார்க்கும் பிந்த விலங்கியதோர் முத்திசைசேர்
 நல்லார் புகழுநபி யாக்கினே - நெல்லாருஞ்
 சோந்தகியா மததிற றிரண்டநபி மார்க்குமுமை
 யாயந்தபெருஞ் சீட-சி யாகுகினேன் வாயாதவுமக்
 குள்ளவும்மத் கோணாமர் று முள்ளவு ம்மத் தோர்க்குத்
 தென்னுபெருஞ் சாட்சி செபிவித்தேன-வள்ளலெனு
 மூசா தனைப்புவிடுன முனவானின கீழ்கிறுத்தி
 மாசான தின்றி வசனித்தேன - பேச
 அறுவின்மே லேற்றிறுமமோ டாவசனித்தேன
 பிரிசமாய் நீரொதிர்த்துப் பேசி-வரிசையாய்
 நின்ற பெருநகலததி னீனமுகநற பாமலக்குந
 னுன்றுபட்டம் பெறறவென்றன் றாதிரைஞ-கின்ற துண்டே
 மேவுமிதி ரீசை மிகவுயர்த்தி னேனதிலு
 மாவரிசை யோங்கி வளர்த்ததலங் - சரபந
 தபசையினி யவ்வகனாம கணனூந தலைமே
 னவமா யுயர்த்தினே னம்மைப-புவிபின் முன்னுள்
 தாலுது கன்னபிக்குத் தான்சபூ நென்னுமெந்தன
 மாலேதந் தனை வழுங்கினதான் - மேவுகின்ற
 பாத்திலுறாத் தன்னைப பயிலுங்குறு ஆனை மிச்ச
 கீர்த்தியாய்த் தநகேன் விருபையாயச் - சாதிராமா
 மெந்தன் குறுஆனி லிருநுநத் துண்டதனை
 யுந்தமும்மத் தோர் தெளிந்தே யோதிகிலோ-விந்தத
 துனியாவின் காரியமுஞ் சொன்முறுமை தன்னி
 லினிதான காரியங்க ளெல்லாங் - கனியாக
 லோதுமவன் சிந்தைதனக குற்றதையீடு தேகேள்வி
 யேதுமன்றிப் பொற்பதியி லேற்றுவனென் - ருதிமொழி
 யோதுவதால் வள்ளலநபி யுண்மைப் பெரும்பொருளே
 யேதயிலலா சூறத்த தேதெனவே - சோதிசெறி
 பக்குற வென்னும் வரிசையுள்ள சூறத்து
 மிக்குற ஆலம் இமரூண-மிக்கவிரு
 சூறத் திரித்தெனவே சொல்லியபின் ரோனறலுட
 னீதற்-றவன்றிருநத மிகுத்துவான் - வீறுற்ற
 செங்குருமஞ் செயயும் கலையுமா னன்னபிக்குக்
 கைதருமஞ் செயயவெனக் காற்றுடனே-வைபக்த்தி

ஹார்வை பறவையவை யொக்கவிதி தேனதற்காய்க்
கோர்வைத் தயமம் குறிசுதகஜி-தோமையுடன்
செய்யு மும்க்குமுமைச் சோந்தவுமமக தீதாரவர்க்கும்
லையகங்க ளொக்கவிட மாக்கினேன-றுய்யவெந்த
க்'சா தனைபிதா வினறியமைத தாவிவிட்டேன்
மாசான தற்றமுகம் மதுவே-பேசுமதம்
கென்போ தனிலொருபே ரியானிவகும்க்கரிததேன
முன்பே யெனபோமகு மூக்-மனபாய்த்
தகமையுடனேபுகழுக தானபட்டேன போத
வகமகி மூமபுழ்ச்சி யாங்குளனோர் - செகமிலும
துமமததோ ருககாமி தென்னவே யுண்மையுட
னெமமைப் புகழுமிங் னொறுதநதேன - செமமைசெறி
யெமமுடைய நாமமொடு மேர்றாதிருகபிய
யும்முடைய நாமததை யொட்டிவைத்தே - னமமுடைய
வானபுகி டோறுமெந்தன வானபேரைக் கூறிடதது
தேன்பயிலு துமபேரைச் செபபுகித்தேன - நீபபயிலு
மோதினகன வாங்கு முயனறுசொலு கினறதைபுந
சோதிபெற வெமமைத தொழுவதையும் - நீதியுடன்
கைக்கொளளு கென்றுயயக் கவிமா விரண்டிமங்கே
யெக்கிஞ்சுச் சொல்வா செனில. (௬௨௧)

கவித்துறை.

இந்தப் படியிறை யோனபிக் கியந்தந் கியம்பிநடி
கிந்தைப் பிரிசங்கொண் டல்லாதனைப்பெருந திக்கன்றியே
யெந்தத் தலமு கின்றதவ னேயென் மெழப்புகழ்ந்து
பிந்தப் புகல்வர்தம் மும்மததி னோர்செய பிழைதனக்கே(௬௨௨)
மற்றுள வுமமததி னைப்போல வேஷததைமாற்றியெமக்
குற்றிடு மும்மத தினையிகழ்ந தேபனறி யோடுமுனி
பெற்றிடு வானர மாக்குவ தினறியும் போபுகியா
லுற்றுச் சுருங்குவ தின்றியுங் காடும முடையவனே (௬௨௩)
எந்தன் ஹபிபுமு கமமது வேயிவ் விரப்பதனை
கிந்த னினையின் படியளித தேனென்று நிரணயச்சொல்
வந்தந் கிறக்கிய தானயி னுருண மகிழ்ச்சிகொடு
பிந்தச் சிலவிரப் பாரும்த தோர்கள் பிழைக்கவென்றே.
பொல்லாப் பிழைசெயு மென்னும்மத்தோர்கனல் புக்கலன்றி
வல்லா யெமக்கு வழங்கிடென ரோத வகுத்ததுய்ய
அல்லா மொழிவா னபியே யெழுபதி னுயிராசு
சொல்லா லளித்தனை மளராடிக் கேளுஞ் சுகம்பெ

அறுசீர்க் கழிசை யாசிரிய விருத்தம்.

எழுபதி னாயிரம்பே மெக்கவர் போதா தென்ன
வெழுபதி னாயிரத்திற் கெழுபதி னாயிரம் மாங்
குழுவெனும் பெருங்கப் பேரைக் கொற்றவன் றந்தேனென்ன
வெழுதரி தான அல்லா வின்னுமே வீரா யென்றார் (கூஉசு)

கவித்துறை.

எங்கள் மூகம்மது கேட்பதற் கேயின்று மூன்றுகூப்பஞ்
சங்கை மூகம்மது வேகைக்கொள் வீரொனத் தானவிந்தா
னீங்கிதன் கைக்கொள்ளு மென்றோதி யேயிறை யீசுதகூப்ப
மங்கதி னெண்க ளிறைக்கன்றியார்க்கு மறியரிதே. (கூஉஎ)

தேமி மிரப்பவை யாவந்தந் தானென்று சிந்தையுள்ளே
நாடி யிறையைப் புழந்திற சூலீந்த நானிலத்தைத்
தேடி வாரிணு வெட்டிய தாலுமிச் சிந்தைகண்கி
வேடி லடங்கரி யோனடி யேயிலு மென்றனனே. (கூஉஅ)

உமக்கு மூமதுய நும்மகதி னோருக்கு மூள்ளபடி
சுமக்கும் படிக்கடிச் சிலபது லேவினன் சொற்செய்பது
நமக்கு விதியென்று சுக்குறுசெய் தேநல்ல நற்செயலா
லமைக்குந் திருநடி கைக்கொளு வீரொன் றறைநதனீனே. (கூஉஅ)

வல்லான் பதுலை விதிப்பாயென் றோத வகுத்ததுய்ய
அலவா மொழிவான் மூகம்மது வேதின மன்புவைத்துச்
சொல்லா வைம்பது நோத் தொழுக்கையைத் தொல்புனியின்
மெல்லாய்த் தொழுமென நந்நடி யோம்பட்டு மீண்டனாரே. (கூஉஅ)

மீண்டுகிங் காலமிறையோ னபிக்கு விரும்பினலம்
பூண்டுகி மிக்கச் சலவாத்துச் சொன்னபின் போதநடி
யாண்டவன் சொன்ன சலவாத்தைக் கேட்டக மேமகிழ்ந்து
சேண்டுக முந்திரு மூசா நடிபக்கற் சென்றனாரே. (கூஉக)

சேன்றத னானபி மூசாவுங் கேட்பர் திருநடியே
மன்றன் மிகுத்த புழக்கி யாவில வரிசைபெற்று
சின்றவ றோயும்கு மூமத் தோருக்கு கித்தமுள்ளோ
னென்னுஞ் செயப்பது லுண்டோ விதித்ததி யம்புகவே (கூஉஉ)

துய்யோன் நினந்தின மைம்பது நோந் தொழவிதித்தான்
கையேத் துவந்தன னியானென்ற போது கனகபதி
செய்யார் புகழ்நடி யேயும்மும்மத் தோரிது செய்யப்பத்தார்
மெய்யா னுடனினு மன்றுகி மென்றபின் மீண்டுஞ்சென்றே. (கூஉஉ)
வெகுந் தஞ்சமான பெரியவ னெயெனே மேவும்மத்தோ, ரொரு
அதிகத் தொழப்பத்தானோன்றேத வெருவன்சொல்வான்

பகுதிதாந்திற பத்துவிட் டையெட் டொகுத்துப் பணியுமென்
மிகத் தஞ்ச மானபி ழுசா நடுபங்கன் மீண்டனனே. (கூநூ)

மீண்டழு கம்மது மூசா நதியை வினவினென்னை
பாண்டவன் பத்தொருத் துக்குறைத தானென வாஸமெல்லா
மீண்டிப் புழங்கி மேயும்மும்மத் தோர்க ளினை நனையும்
பூண்டிஞ்செய் தேநிறை வேற்றப்பத் தார்கள் புவிபிடததே. (1)

ஆகத் தமையங் சுமைக்கரண் டாயிர மாண்டி ன்முன்னே
நீதி பெரிபவ லீர் கெட்டப தைத்தர ரிட்சயித்தான்
சோதி பிரிசங் கொண்டல் லாதிருமுன் றுடருடனே
போதுமென் றுணர்நுமட்டம ன்ருடினர் போர்மைகொண்டே
நாலா வதிவிதை பங்கற்பத் தாகவு நாற்பதொருத்
தேவா குறைதனை னைந்தாம் விடுங்க மிரக்கமுற்றே
பாலா மொருக்கைந்து விட்டைட் தொருத்துப் பணியுமென
மேலான விடுத்தும் றமலானி தேவையும்விதித்தனனே (சு.ந. ௭)

ஐயாறு மூப்பாய் நோன்பைப் தொகுதனைடி மாதிடுன
மெய்யாய் விதித்திடக கைக்கொண்ட மீதுதல் கிஷோடமதைது
தயிலோன் நிருகபி மூசா வுந்நோதிடச சொல்பவ லு
கைநெய்து வந்ததுன் செய்தி - வேவன்படி மாணென்பமீ, (

ஏன் நிகழமுன்பின் பான்ரெலயேவெய்த தெர்ப்பதில்
காகப் பயந்துவந்தேனடி வேலெழு நாயகிவழி
மேகங் கவிந்த முடையா நிகழுகென்கிவகிவந்தே
மாடங் தனைப்படைத் தோன்றப் படுகென்கிவந்தே

ஆசாரமும் பேரறிவு முகமும் துன்பமும்தான் நான் எனவென்ற
மாராய முந்தன் கெடவடிவங் கண்டது மால்வன்க்கு
சீரான வையபு தெரவுதான் நிகழ்வுகள் செழுமையினை
கேராயினவென்றவாருள் உயர்ந்தவர்க்குள் உயர்ந்தவர்க்குள்
துன்பம் துன்பம் உயர்ந்தவர்க்குள் உயர்ந்தவர்க்குள்
நன்மைவொன் றேனென்றவர்க்குள் உயர்ந்தவர்க்குள்
நிமையென்றவர்க்குள் உயர்ந்தவர்க்குள் உயர்ந்தவர்க்குள்
செழுமையென்றவர்க்குள் உயர்ந்தவர்க்குள் உயர்ந்தவர்க்குள்
என்றேன், (பாசகம்)

எங்கள் வலுவ்ப்பப் பெருப்பதற்கு ஸ்ரீமதேவப் போதுங் குன்றாக்
சந்த மிகுவென துள்ளவை யான தவநயிசீய
யந்த வடிவழி னுயர்த்திழி ஸ்ரீமே யளித்தனன்யா
னுந்த முகையததுக் கெல்லாந் திருவுளந்தந் தேனுமக்நே. (1)

இந்தப் படிநிலை யின்போல் இருபையோ டேத்துகையாற்
சந்தித் துச்செய்தி சொல்லு சாவிருந்த தலத்தினகி

இந்நூற் றவானத் தான்முன்னின் வானி விமங்கையிடே
கொந்துற் றுவீசும் ஜிபுரீலாபியுடனகூடினோ, (கூசுந)
மன்றன் மிகுத்த நபிசிற குலமுன்னின் வானகத்தே
கின்றிவ் விராவிற் செலுநேரம பார்க்கையி னீனிதனலச்
சென்றிடு நோஞ் சிறிதெனகை யாலென்னைச்சிநதைகொண்டே
வென்றியுள் ளொன்றனைப் போற்றவவ்வான கடைவிட்டனோ
சந்த விருத்தம்.

வாசநி நந்திட வள்ளல்மு கம்மது வானவர் கோனுடனே
யாசினிசிற்புற மாசின போதில டற்சிபு ளீனுடனே
நேசமி குத்தவ ரோவிர வின்றுநெ ருங்கிரு ளாகுமென
தேசமி ஸங்கிட வானவர் தமமுயா சிமகைவி ரிததனோ. (கூசுரு)
சிறைவிரி யப்படி வானெழு வானிவை சேரவெ ளிப்படவே
நறைவிரி யும்பொழில் ரண்டிருள ரண்டிந பிக்குமி கதவெரியு
மிறையரு டங்கிய வானவ ரோசிரு ஞமபொழி லேதெனவே
மறைமொழியுநதருவாய்கொடெமக்குவடித்துளாயும்மெனலால
வெண்பா.

வென்றி யமர்ப்பதி வின்றாவார் வள்ளலுடன்
நென்றலு லாவுஞ் செழுஞ்சோலை - மன்றற்
நிறமதாய் வீசந துமிசுககு நாடொன்
றறமிகுமெமனா டொன்றென்றார் (கூசுஎ)

கண்டவிருளிரண்டிவ கத்தா வுடன்பேசி
மண்ட லததிலவநத முகம்மதுமே - தண்டி
மருமனிய நாடொன்ற மாமவிரி ஷாமென்
றுரமொழிநாடொன்டென்ற ருற்று. (கூசுஅ)

முன்வான கத்தினின்று முஸ்தபா நன்னபியை
யன்பாக வேந்தி யமரர்கோன-பொன்போற்
றையருகுகே வந்து சகுலாவா மாறநின்
கரையருகே வைத்தார் களித்து. (கூசுசு)

அருஷிச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

நபிநாயகம்பனிசுராயில் கூட்டத்தானைக்கண்டசிறப்பு.

அறுசீர்க்கழிகெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தல மதிற்சில நாரகடா னங்குளமு சாகவும தாகினோர்
முத்திகொள்வ தற்குநல் வழிவந்தோர் முன்னொடி சொல வராழி
வற்றதோர், கத்தனவ னுக்கு மெமக்குநீர் கம்பினி லீமான் கொ
ளுமென நோதவே, தத்துவந ஸச்சபுராயில்கவுமு தம்முடனு ரா
ப்பாவிடத்துனே. (கூரு)

உங்களிலு சாவியில ரானவோதியிவர் பேரையுணர்வீர்களோ
திங்களிலி லங்குமுக வானோ செப்புமிவர் நாமமறி யோமெனக்
கும்கும வலங்கணி தோளிநோர் கொற்றவர்மு கம்மதிவ ரென்
கையாற், பங்கயபத்திவர் தமக்கல் லாநபிப் பட்டமு மளித் த
னனரோ. (கூடுக)

ஆமெனவிண்ணோரவரோ டோதலாலங்குளமூசாவுமதாகிநீ
ரோமநபி யாதிவிதோதனா நென்றவரி மான்கொடுவத் தென்சொ
ல்வார், பூமியிலி ருககையின் மூசாநபிசொன் னொப் போகுமு
கம் மதைக்கண்டிர்களாய் - நாமமுற வென்றன்ச லாமதை நண்
ணியவ ருக்குரைசெய்நீ ரென்றார்.

வெண்பா.

மூசா நபிமொழிந்த முன்சலாத் தின்பிரத்தி
வாசாம வள்ளல் வடித்துதைத்தே - பேசுவா
ருங்கண்மனை யெல்லா மொழுங்கொத் திருப்பதென்னோ
வெங்கண்மன மொற்றதினா லே. (கூடுங)

ஒங்கு மனைகளெல்லா மொத்திருப்ப தஞ்சரியே
நீங்க ளிருப்பதென்ன நீதிதான் - ழாங்குங்
கனிபாந் திருநபியே காய்ந்தொருவர் தம்மை
யனியாயஞ் செய்யோ மதால். (கூடுச)

வாசன்முன்றி ரோறு மரித்தவரை நீங்கன்கல்வி
நேச முடனடக்கு நீதியென்னோ-பேசும்
பவுத்தான தங்குலைந்து பாரிவிவர் போளும்
மவுத்தாவோ மென்றகினை வால். (கூடுரு)

அறந்தாவு மாநகர்களே யம்புனியி னீங்க
ளிற்றந்தா லமுனீரோ வென்னத்-திற்றந்தாவி
யிட்டமுனை தன்னை யிறையறுத்தா னென்றுகையப்
பட்டியிருப்போ மென்றார் பணிந்து. (கூடுசு)

ஆல நபியவர்கட் காயாச முண்டோவென்
நேவலங் கண்கேட்க வெதிர்ந்துரைப்பார்- ஞாலமெங்கு
மாவிக்க குறுந்துணையே யாயாசத்தில்லுழல்வோர்
பாவிக்கா னென்றார் பரிந்து. (கூடுரு)

தோவத்தைச் செய்து தொழுவோ மிவைகளன்றிப்
பாவத்தி லென்றும பயின்றறியோஞ் - சாவற்றோ
னையாக் கிருபைய யுளநபியே யாங்க
ளாயாசப் பட்டு மறியோம். (கூடுஅ)

ஆபாச மன்றியுங்கட் காவிபோம் வாறதென்னோ
வோயா வணக்க முடையீரோ - வாயவெங்கட்

குண்டா மிரண மொழிததால் மலக்காவி
கொண்டகலவா ரென்றார் கூண்டு,

(ॐ नमः)

சந்த விநாதுதம்.

உங்கட்குள் வுபாபிழைகை யொன்றுமவழங்காதே
 னெங்கட்குறு நசுபேயிஃ தே தென்றறி வீரோ
 துய்க்கட்குது சூழலாவெளி துவசாமிவை யுடைரோன்
 வங்ககட வறவெகெடு மழையைச்சொரி வித்தால
 செய் தெப்பொ லெனும்மைள தெய்வம்வினே வெயதுவ
 கொங்குபனை மணிநகைகரை சூழிழைந்நளஞ்செய்தே
 னைப்பெண்ணெவரொழுந் பநநுமள வதன்
 ம பதிலினை பெரிதும்செய்யு னைப்பா முகம மதுவே. (சாசுக)

6 மணி-சரத் விருதுதம்.

உதக நகரத்திலுள்ள லீயு மான்னு முலனது வேடுவனலா
லாடகா கருவாறு அடிநிலை யாறுமொழி கழியாந
துறு மனா கருவாறு கருவாறு கருவாறு கருவாறு கருவாறு
கருவாறு கருவாறு கருவாறு கருவாறு கருவாறு கருவாறு

கெத்திச் சிறை வந்தாள் கண்ணாடி நிகழ்நிரா மனமென்ன
காசு கமலம் பாரா மகாவா மதாலுமி மனப்பால்வா
நிதில் மீட்டி மோசம் மோசம் மோசம் மோசம் மோசம்
புதுவிவாகுதம் புகழ்மோசம் மோசம் மோசம் மோசம் மோசம்
ஆறுமுகம் மோசம் மோசம் மோசம் மோசம் மோசம்

ஏதுக் கருவீ கொண் டநா டிறநூயி மொழியிப்
பேடைப் பெரு ப மரபாசை அஃ னாப் பெறின மலை
வோதுறந சொல்லி மாற பெறு வ நடுவா வலீவா வன
றாநி குறுகப் படை கொண் டவூலீவா மென மொழியா, (1)

ஆனைப் பெரிநொ சொய்க்கு வணையி ரா வளசுறு
வூனைப் பகலாய் டவாபு தோது வக ளாநீனாபு
பெண்பி அடிப் பாம பெண்பெறு பபரிதா சிநுநுங்கு
காணப் பிழப் பீ மென்றா காவலா நயிபுடனே, (காசுரு)

செவன்க் கிழிநா ளோய்நா திவகடபிழிப தெனே
கலனிக் குயலு சநா கிவாறாறா ம னுடனே
புலனிக் காகப் பண பெறநாப் பொறுமைச ககருறுசெயகா
னச்சப் பரிமல நுகருறை கண்ணப் பொருளென்றே (காசுரு)

சுதத் விநயதம்

புலிகெள்ள பாமிருக முகாநுநிர் பேரகக லுளதோ
மலிவ ஸங்கினை வலதததுமிடை ரெயது பறியோ

மெலிவ தெங்கடமை மெலியமிடை செய்ய விலையென்
றலிதமக் குரிய மாதலரொ டன்பொடி சொன்னார். (௬௬௭)

வேற்றுச்-சந்த விருத்தம்.

ஒட்டகை தன்னுட னாடொடி மாமிக ளுங்கட மக்குளதோ
மட்டவிழ் தோணியேயுள தாமது வஞ்சக மொன்றுமிலா
திட்டமு டன்பொது வாயுற நிற்கு மிதின்கடை துலையெய்தே
புட்டம தாகவு மித்ததி னீடசை போதது கார்ந்திடுவோம். ()

வெண்பா.

நேரா யளந்தும் நிறுத்தும் பரிமாறு
வீரோ வென்றிறகுல் விள்ளவே-யாரார்க்கும்
வள்ளல்நபி பேயாங்கள் வைத்தே நிறுத் தளக்கக்
கொள்ளவிலை விற்கவிலைக் கூண்டி. (௬௬௯)

ஆங்கவர்க ளுக்கே யரியகுறு ஆனிலொரு
வோங்கியரு றத்தோடிக் காட்டியே-காங்கார்
தொழுகை நெறியடவு தொல்நோன்பு தீனி
லொழுமகப் படிப்பித்தா ருவந்து. (௬௭௦)

அத்தலத்தி னின்றவுய ரம்பிபாக் கட்கெல்லா
முத்தினாசேர் வள்ளல் முகம்மதுவை-யித்தலத்தின்
மண்டிவரும் யாஜுஞ்சு மாஜுஞ்சவரிடத்திற்
கொண்டுசென் றாரமார் கோன். (௬௭௧)

யாஜுஞ்சவனிநா ரோர்வடிவாய்
வீசுநார் தம்மின் மிகுதியாய்ப் - பேசு
மவரொருவ ராயிரஞ்சே யங்கே மெறுமளவு
மெவருமிற வாதிருப்பா ரே. (௬௭௨)

ஆங்கவர்கண் மூன்றுவகை யாமா மொருவகையா
ரோங்குமா மீத்தி னுயரம்போற் - நீங்கர்மிக
நெட்டையர்க ளோர்வகையார் நீளமதிற் கூனையர்சாண்
கட்டையர்க ளோர்வகையார் காண். (௬௭௩)

கவி விருத்தம்,

அங்கவர்க டன்வினை யடர்ந்தெமதி டத்தே
யிங்கில்வரு மென்றுமுனி னிருந்துலகை யாளுந்
தூங்கமிகு செங்கைமலர் துல்கறுணை பென்போ
ரிங்கிதகு ணத்தினரி ரும்பொடிசெம் பியம், (௬௭௪)

மி கு று சு மா லே.

வேறு-கலி விருத்தம்

வஞ்சா வார மலேதெகாண்ட திலவ
 ரஞ்சத் தீயிலு ருகிய டைத்தனா
 சுஞ்சு மாணவ ரததலங் டண்டபின
 செஞ்சொல வளள னபியைச சிபுரியில, (சுஎரு)

பைத்துல முசதகீ சுரின மீலமிசை
 யுயாத்துக சொண்கிசென றுறநனா தீன பி
 ரியததி டேகுமெழிற றாணிய சட்டிய
 கயற்றி னிறகுட்டி றுகாண்ட சண்டனா (சுஎசு)

வேறு-கலி விருத்தம்,

அதிபுகை யப்பரய டு ரரிபு ருசு
 னீதிசொள முசமர ரி ருசுபத லகதே
 காதிபச லாசபத சுணா சிசுசெ பீசு
 லேதியாத ரிததிடவி லசபொ ரிபா ர கும, (சுஎஎ)

சுஎஎ

இலகிய செகசுனி னமா ரா பிபா முசொள ருகமமதுவ
 மலர்செறி சேர வளா ருப த மா ம ரி ருசலில
 யலகிலெழி ரிபு ரிலெ வ று ருசுள ருசுள
 நலமிரு ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள
 ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள

ருசுள ருசுள

நபிநாயகமகதச் சிற நுதந்திநபி

[-] [-]

சொண்பா

பொயிரான றுசுள ருசுள ருசுள ருசுள
 மெயிரான றுசுள ருசுள ருசுள ருசுள
 ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள
 ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள (சுஎசு)

மகர தரிசுத ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள
 செகர பெருவானி ருசுள ருசுள ருசுள
 செகர ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள
 ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள ருசுள (சுஅய)

முததினாசொ வளள ருசுள ருசுள ருசுள
 னீதினாசொ தோவிழிதத ருசுள ருசுள ருசுள

மேனியார் செங்கயற்கண் மின்னார் செறிந்தவுமமு
கானியார்க் கோதுனார் காண். (சுஅக)

இன்றிரவி லிங்கே விஞாத்தொழுதே னென்றுபின்னுஞ்
சென்றதல முமநலமுதே செப்சுமே-தன்றுபஜிர்
மீண்டிமிங் கோகற விஞாத்தொழுதேனன
வாண்டவனி என்னபிச்சான் னார். (சுஅஉ)

வெய்பேரான் நிறைபயி மீண்டடைந்தோ லும்மறந்து
பொய்யோ திடா த புழுக்கி மே-ல கமலறக்
முறைவிக்கேடா டி வளனங் கூறுகிற்பாய யென்பா
ரையவனி தென்பா ரகந்த. (சுஅங)

வண்ணையெந் தவெ ந்நு வாய்க்கார் இந்நகளை
யுண்ணைக் கழிவு ஓண டெ-பெ-பெ-இண்ணை
பலிர்நொழுத ம்ந்புடகாப பன்னிமுதப பேறிச்
சரிவினபிக்க பெழுததொர் தான். (சுஅஈ)

ஆவிக் குறுந்தனைபா வானவக் றுபிசண்முன்
மேவிமுதம் பார்த்து கினமபுவார்-காண்கொன்றுங்
கணகிசுலா மினிறா வறக்கனகி நக்சிபுரீல
தண்டுவக் தெனையெழுப்பித் தான். (சுஅஊ)

வந்தபு றுக்கின் மடுத்தேது மென்றுரைக்க
அந்தபு றுக்கின்வகிந்தே-முந்
பைத்தெழுந்த நீள வாய் வ ன்கடந்தப் பாலே
மியத்தோ டனுத்தொழின் யான். (சுஅஐ)

எம்மைப் படைத்தோ நெமக்குமெமைச் சூழ்
முமமத் தவர்க்கு முறுவணக்கம் - கிம்மத்தா
லஞ்சநே ரந்தொழுமென் றங்குவிதித் தானெனார்
மஞ்சநீ முற்றித்த மன். (சுஅஐ)

சந்த விருத்தம்.

அபுபக்கரு முமரோடுது மாளுமலி யானோர்
தவமுற்றவர் மணிமாளிகை தானத்திடை கண்டே
நவரத்தின மாடத்திடை கண்ணிச்செல வுன்ன
னவர்க்குள மனதெப்படி யென்றேதவிர் கின்றேன். (சுஅஐ)

மி கு ழு சு மா லே,

கவி விருத்தம்.

துக்கமானதை யகற்றுநபி யேசுவனலூர்
புக்கு மாடமிசை போய்வா வெறுப்ப தேதென
நெக்கி மாகியநல் வார்கள்மொழி யத்திசை யுளோர்
மக்க மாநீடர்கள் வந்துகண மாய்மலியுமே. (சுஅசு)

ஆதி யந்தமுத லாயவையி லோது மதனை
யேத மின்றிய வுளத்தபூ பக்கொ திர்ந்தே
யோது கின்றமொழி யுள்ளதுள தென்னு மவையிற்
பீது பெற்றுமதி யற்றவ னெழுந்துரை செய்வான். (சுஆய)

சந்த விருத்தம்

சங்கமி ஸங்கிமும் பைத்துஸமு கத்திசு தண்டலே பூடிடையே
திங்கள் தோன்றின டநதிடு வோமிவர் சென்றன ராமொருரா
விங்கிவ ரோதிய தத்தனை யும்பொயி தற்கிசை விற்பனென
வெங்கண்முகம்மதுடன்சபைதன்னிலெதிர்ந்துரை செய்தனனே

அங்கவ னுக்குய ரச்சமே னுங்கிண றருகினி லோர்கயிறுண்
டிங்கித னிற்புனல் யாலரும்வந்து மெடுப்பொ னக்கபடாய்ச்
செங்கணி ரண்டிடை தீயெழு வேயிதற் தின்னுரை தூறிபதான்
மங்கல மற்றவ னென்றுகு றைவிகள் வைதுமு னிர்தனரே. ()

கவி விருத்தம்,

மன்றல்செறி மக்கநக ரிற்குறைவிமார்க
மின்றியபெ ருஞ்சபையிற் றாய்நபி யேநீர்
சென்றியித லத்திடைசெ றிந்தெவரைக் கண்டீர்
வென்றிகொடு சொல்லுமென மிக்குடனுரைத்தார்.(சுஆந)

எந்நிலமும் போற்றுமிழு ருன்மகனன் மூசா
தன்னுடனீ சாநபியைத் தானொடெரி சித்தே
புன்னியவர் தங்கனொடு மோதவுரை செய்தே
என்னவர்க டன்வடிவை யங்கரைக்கு ரைத்தார், (சுஆச)

எங்கண்மா புற்றவரி லேயெவரைக் கண்டீர்
புங்கமதி லோதுமெனத் தானபிபு ணைப்பா

ரிங்கிலெகி யாமக னிறந்தவுமறத் தென்பான்
பங்கமிகு மங்கொடிய பாதகனைக் கண்டேன். (௬௬௫)

பொங்கியக னற்பொறிபொ ருப்பெனவு திர்க்குங்
கங்குனா கத்தினிடை கண்புனல்கள் சோரத்
தங்குமுத ரத்திடை சரிந்தகுட நன்னை
யங்கவ னிழுத்தறவ தாபுபடல் கண்டேன் (௬௬௬)

இங்கிலகு வள்ளலிற ஞாலிவைக ளெல்லா
மங்கவர் பெ ருஞ்சபையி லாதரவொ டோதக்
கங்கையென வேசெறிகணக் குறைவி மாநி
லிங்கிலைமெய் பென்பர்சில ஈனர்கள்பொய் பென்பார். ()

சந்த விருத்தம்.

பொய்யென்றனர் சிலனினர்கள் புகழும்மபு பக்கர்
மெய்யென்றிரு தயமுட்கொள்வர் வேதாம்பர்தம் பேரரிற்
கையொன்றிய மணன்மீதிடை சதறும்மபு ஜகலாம்
பையலகயி னூர்தம்முடன் பகையாயெதிர் கேட்டான். (௬௬௮)

வெண்பா.

மடைவரளை யேகுதிபாய் பைத்துள்மு கத்தி
சடையான மேதென் றறிவிப்பிர்-நடையாந்
தூரகதமே லேறித துடர்ந்திரவு சென்றவ்
விரவுதனின் மீண்டே னியான். (௬௬௯)

அத்தலத்தின் வண்மை யறியினோல் நீர்மொழிந்த
துத்தனையும் பொய்யென் றியம்பினான்-புத்தைவைத்தே
யெட்டியிரண் கிம்மறியா தேயெலும்பெல லாமொடியப்
பட்டிமஃ தேயறியாப் பயல். (௭௦)

பின்னுநபி செலவார் பெருத்தார் குறைவிகளே
பன்னிடுசீர் பைத்துல்முகத் தீசென்னு-யின்னுபள்ளிக்
குண்டா மடையான மொவ்வொன்றாய்க் கேளுமியான்
விண்டோத வென்றார் விடுத்தா. (௭௧௪)

மிருக மாலை.

கவி-விருத்தம்.

வாச லெத்தனை வண்டுண் க னெத்தனை
விசு கின்றவி ளக்கெத்த னையென
வோசை மாக்கட லொத்த ருறைவிகண்
மாசு கன்றமு கம்மதைக் கேட்டனர், (எனந்)

கிந்தி லித்தனை தாண்னீளர் பூமணம்
வந்துவிசும ணிவாச வித்தனை
பந்தி யாய்த்தொழும் பள்ளியி னின்றிடுந்
சுந்தரப் பெருந தூணித்த னையெனநூர். (எனந்)

வேறு-கவி விருகமம்

வள்ள லானவர் பயித்துல்முகத் தீசத்தனிந்
பள்ளி யுற்றருறி யைப்பகர னேபு றமையாய்த்
தேள்ளி தாய ருறைவி டார்களில ராணைமொழியோ
ளேன துள்ளநில ரோதிபதென னுடகொடுசொனார். ()

அன்ன காலையில் டர்ந்துமபு பககர் நசிபாலசொனார்
முன்ன மேருறைவி மார்களைத் கேட்டமொழியை
யின்ன தென்றுமொழி யாமலுமிப் போதுநல நீர்
மன்னு பள்ளிவிச ளங்களைவ டித்தலஃ தெனோ. (எனந்)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சோதிகொண்மு கம்மதபு பக்கருட னேமொழிவர் துய்பவ
ன் விடுத்திபுரீல, மாதவள ரும்புகழின் பைத்துல் முகத் தீசு
நலவண்மையுள பள்ளியுடனே, வீதிசெறி யும்புரிசை நாடுநகரங்
களையும் விண்டிவளத் தோடுமுதலாய்க், கோதியிற காஹறவெடு
கதெனதும் ன்சிடைகுறிப்பறிய வைத்து மொழிவார், (எனந்)

வேற்றுச் சத்தம்.

வண்ட லம்பி நல் பைத்தில் முகத் தீகதனையே
கொண்டு வாதனா தின்குறிகள் கூர் விழிகளாற்
சண்டு நற்குறைவி கடகெதர்க வன்றிடுமென
விண்டி இடமதனை யானுறவி ளம்பினனரோ. (௭௭௭)

அலித்துறை

பின்னுங் குறைவிகள் வள்ளலே நோக்கிப் பெருகியே
யின்னஞ் கிணவடை பாளங்கள் கேட்க விரதமாத் தே
யுன்னி யிருக்குமின ரோமென்ற தானை யோனபிக்கு
முன்னறி விக்கக் குறைவிகள் கூட மொழிந்தனரோ. (௭௭௮)

இன்னுள் மகன்பெய ரினனும் பாதையி லின்னவழி
முனனா வோடைகரு நோய வருகையின் மொய்வனத்திற்
பின்னே மொரொட்டை தாழிய போததைப் பின்னுமொக்க
மன்னு னாருள் கொண்டு கூட்டுவித் தேனவ் வழிதனிலே. (௭௭௯)

செட்டரின் னுர்மக்க ளின்னா ரெனப்பெயர் செப்பிவ
ரொட்டசத் தினன்னிட மொடக் தேயொரு வொட்டையினீ
ரெட்டி யெடுத்துப் பருந்முன் போல விருகவுயர்
தட்டினில வைததன னென்றே மொழித்தனர் தபகியே (௭௮௦)

நீர்வைத்த வொட்டையு முன்னே வருகுது நீலகிறத்
தூர்வைத்த கம்பளப் பைபிரண்ட டுமொன்று தூயவெள்ளை
கேர்வைத்த பைபுது வாங்குதப் பொன்று கெழ்தகிப்பின் னுஞ்
சீர்வைத்த விக்ருதி யன்னோரைக் கேட்டிக தெளிந்திடுமே. ()

அங்கவர் பாதையின் முன்னிக டானு மனைவர்களும்
பொங்கித் தினகரன் கீழ்பாலி லுற்றது ஜிதப்படுகே
நிங்கிற தலைப்பதி வொன்ற போதங் கெழுத்துசிலர்
பங்கஞ்செய்வோமென வெய்யோனைப் பாதையைப் பார்த்தனே

காலத் தவறினு மாதவன் மென்வடக் காய்விடினு
மால கபிதிருச் சொற்றவ ருதவ னொன்றுசிலர்
நீலசி நத்தொட்டை வந்ததின் னுவென்பர் நீங்கிமற்றோ
ரோலத் திகழ்கதி ரின்னா வுதித்ததென் றோதினோ. (எளயக)

வெண்பா.

மேலா னிறகுல் விளம்புவபோன் முன்பவரு
நீலான் முதுகி னெடும்பைபிரண்-டேலவே
கண்டா ரொருபை கறுப்போ டொருபைவெண்மைத்
திண்டாடி கின்றார் சிலர். (எளயச)

இங்கிலகாக் கேளுமென வேகனபி மேர்குறைவிச்
சங்கமுளா ரோயிரு சமைந்துகாக்க வெங்குதத்தார்
போகித்த வொட்டையொரு பூதனைக் கொண்டவ்வழி
லேகித் தறியதோ வென்று. (எளயரு)

சங்கத்தோர் கேட்கத் தரித்தபா தைக்கார
சங்கவருக் கோதவொரு மாமெனவே-சங்கத்தின்
வெற்றிபெறு நந்தியை மெச்சிமற்றப் பாதையரை
யொற்றுமொழி கேட்பா ருவந்து (எளயக)

உங்கள் பெரும் பாதையிலே ரொட்டைகளி லொன்றிலே
தங்கியொரு பாதையிற்றிற் தண்புனவக-ளங்கே
யிருந்ததுண்டோ வென்றிடவே யெல்லோரு முண்டென
றருந்துபுனல் பார்த்தா ரமர்ந்து, (எளயசு)

அப்பாத் திரத்தி லறவிருக்கக் காணும
லெப்பாது முள்ள விதையாணை-யிப்பாத்
திரத்திலொரு துளியொன்று கித்தவிவ்லையாங்க
ளநந்தியில லென்று சங்கு. (எளயசு)

மக்கக் குறைவிபர்கள் வள்ளனபி சொன்னதெல்லா
மொக்கு மிதிற்புதுமை யுண்டோவென்-றக்கணமே.
மொஞ்சிமொழி வார்சிலபேர் மூடரிது போற்பெரிய
வஞ்சமுண்டோ வென்றார் வந்து. (எளயசு)

அன்றித் தகளரி தனிலல்ல வெறுவென் னுந்
தானது முகாமதவன் றாதவென் றும--வென்றியுடன்
மேலானசுரான்ளிநடபியேகெண்டு வந்தார்
நாலாயிரமபோநகிசு,

કા.૨.૫

தேர்நிகல்.

உண்மையாகவே உதகாசிமாநுவந்துதியுல்லா முன்பிருந்த, வ
ண்மையியுல்லாவிடமுள்ள ததான் வரிசைக்கருவையு லோதுமபேது,
திண்மையியு லொருவருதன்முன்பிருந்தமனதிலே அட்டையெண்
பரிபு, பண்மையியு கருதப்பெய்ய உய்கொண்டபதைது நினைததவன்யீ
ட்டிற்சேர்த்துன். எதக

6123

மசூர் ஈராவரங்குடி மடத்தை கயிறிதைவலிந்து சமையொனவிய்த்தவ
று, பொதிலவெண்ணையிட்டு மொண்டியிடுபவிறு குழத்தை யுட
ழுங்கொன்றி, வ கையிடுகு கன்றையாபிசனி வவன்மும்பு
மோத, துரதவையிசைமதரமொண்டி துரததுறைமயிலே கரைமயறி
னவ.

6122

612.24

வேண்பா.

ஆகவே நினதற்கு உதவிக்கிரட்ட விரிதெட்டல், தருநீரெ
துறவா எனகேபரவாழ்நயபட்டா ஞாணா பட்டன்
சொன்னதெனிலே நெருந்து ருளா எலங்கததரண்புக
துறவா பட்டையாசனமே (1) கருணா உதவி.

9725

በጥንታዊ ጥናቶች

வாழ்வுபொருத்தியாகிய உண்மதன்வந்தான் எனத்தலை வேட்டைப்
 பாராழ், கூர்மியனா நான் உயிநகரமன்றி கூப்பிட்டவனை மின்னியாரோ
 றோட்டன், சேகரவாழ்நகரோத் தோடுபட்டி நதியாடுதான் ஞ்சொள்
 ளுமிலையே, விசுவநாயகியெடுநதுகொண்டிலேநதன் மிருமனைதனி
 மடையிலான். எடசு

எனது

* இராசன் மங்கையைக் கொண்டு வராததினால் தவடண்ணைக் கேட்டான், நெறாபுண்கிசை தருதை தாயாரா நெருக்கிலினதே தோரை யுரைப்பா பெண்ணுன், பொசனுரைத் திடமங்கை கொல்லவாள் புலியிலெனைதே தோசுநாட்டினிலலை, காசுபணமில்லைகன கமில்லைக்கன் னியிழ் மொழிதான் கூறினான்.

௭௨௩

६३०

இந்தமொழிசொல்லவேந்தன் சொல்வானெந்தன்மகனுக்குப்பாரி
யாபச, சீரதைகலிகூந்தா ஓர்தனைக்குச்சிறந்த கலியாணமுடிப்பேனெ

ன்றான், விந்தையுடன்கோதையுடல்புரித்துவிம்மிபார்த்தோய்த் துவந்
கும்போதுத், துந்துபனங்கனிசொண்டேமன்னன்றோகைதனை பணமு
டிக்கலுற்றான். ௪௨௬

தெருவிதிகளெங்கும்பந்தற்போட்டுச்சேர்ந்த பொற்கலன்விருந்
துமிட்டுப், பொருதவிருந்துண்டுவேந்தரெல்லாம் பேசாஜனைத்தான்
பணிந்து, பரிவாயவரவர்ப்பதாதியுடன்பறைகண் முழங்கவேபவனிவந்
து, வருமாப்பிள்ளைக்குட்பெண்டனக்குமணமேசெயவவர் மனைகடிவார்

மனமாயிருவருமதனனாவின் வழியின்மனமெழும்சேழாண்டிளிந்
கணவன் தவக்கேழுமகளைப்பெற்றுத் தாதுடன்வாழும்நாவினோடா
டடுவேவரி குழையாடன்கடியே தோகைகோடகடிபாற்சென்று, குண
மாமஞ்சளிட்டாற்றின் முழக்கிக்குளிக்கச்சுழிக்கேகொண்டுபொன். ()

கொண்டுபோயவன்முன்னிருந்தருளத்தின்வாழ்ச்சியே சகாயே, லி
னான், பண்டுபோலவே யானா கவாய்ப் பதறிமுழித்தவன் பார்த்தும்
போதுதுண்டுமகனாகிலேவைத்தபிள்ளை சகமாய்க்குடத்தோடுந்நாவிந்
க்ச, மொண்டுமீர்குடந்தோளில்வைத்து முகந்துமகனையு மிடிக்கொ
ண்டான். ௪௨௭

பதறிநடந்தவன்விட்டி ல்வந்துபண்பாய்மனையானோ விழிந் துப்பா
ர்த்தான், குதறிமீன்வாழியாய்ந்துகொண்டு குதித்தே யி நுரென்றொ
ள்கைகண்டு, குதறியுணங்கிந்தனையுங்கருதியெழாண்டு தொலையவில்
லைச்சிதறியான்சென்றவருட்பேழாய்த்தேவி மீனாக்கவிடையென்னோ

கோதையவன்மெத்தப்பதுமையாய்கெய்கொண்டுமீர்ப்போபோ
லிநன்றான், குதனதுகேட்டுபன துக்குள்ளே துய்பகழியுள்ள சொன்ன
சொல்லை, வாதைபடுத்தியேபொய்யென்றெண்ணிமன தில்லினைத்தாது
ண்பையான், பேதப்படுத்தினுனொடிநோததிற்பெரியபெரும்பாடு
காட்டிவித்தான். ௪௨௮

மனதினைந்திடுஞ்ஞதன்றானும் வரிசைமனையாட்டி தனையுங்குட்
டித்தனதுதாய்தந்தையோடுனே சகலசனங்களைமருங்குகூட்டித், கன
துசம்மதியாசவுமேதாசின்முகம்மது றிருமுன்வந்து, கனகதவமுள்ள
பதம்பணிந்தான் காட்சிமுகம்மது மப்போதுலே. ௪௨௯

ஆப்போகியில்லாயர்கட்கெல்லா மறிவுமிருளுணைத்தானோதிட
மொப்பா மவர்களுமுண்மையெனறுமேவியிருக்குமப்போதுதாப்பா
னொப்பாமுகம்மதே நடுக்காசேயுமது மொழியையான் பொய்யென
வே, சேப்பியனதிலேநின்றதினற்றிங்குயான்பட்ட புதுமைகேளிர்.

அபுந்தடாகத்திள்மும்பேர்னேனங்கே மடைந்தையவர் வடிவானேன், வாழ்மாசனருனொருவனுக்குமமுடித்தவன் பனைமியாச, வேழவழந்தானம் நந்துவெழிலாய்ப்பாஸையேழுபெற்றுகாமிசையொருநொடிப்பொழுதி னடந்தவகையெல்லாந் சொல்லுற்றான். எகௌ

அப்யமுதம்மதேரஸ்தபாவே துய்யவுமக்குற்றதீனில் வாரோன், பொய்யுஞ்சட்டையு மசுறநிலிட்டுப்பொருகாநிலாரிலே வழிப்பாடுவேன்வெய்யாகவென்றாடேனநபிமெவுங் களிமாவைப்புகட்டினூர்சன்,செய்யுதவப்பொருளிமேன்கொண்டு தீன்தீன்முகமதுதீனையென்றார்.

சோமனாபி ஸ்லாதி சுக்காட்டியாற்கூறிவிழித்திமைநோக்குமுன்னே, யாராநாநிசு துயர்க்கொடுமககாபியாகநாநி நுகுகும்போது, ஸாரன்றிராகநிசுதாண்டியி னலாத நிலையிலைபாங்குடுபததார டங்கலுமேயாமாதனைகோட்டபோகலெல்லாந் ருப் முகமமதுதீனில்வந்தார்.

அறுசீர்க்கழறினொடி லடியாகிரி-விருத்தம்.

வந்தனந்தாலாயிரநுறைபாயந மறைமுறைபடித்துற வணங்க, விகசெய்வவதானவநுமயாராந் மிறைஞ்சியேபணியசு, கொந்முயி மின் லபபயிபெருக்துயிசுலோவோறகருறைய, முத்திறையருள் வெறுதிகனிதமிறங்க்முகமமதரிருந்துவாழ்த்தனரே. எகௌ

சகிசுருன வனாஸிவலாபோற்றத்தன்னுறு மறைவல்லோரேத்த, பொக்தகைகொந்கபாயநிவேதவெண்ணமலக குகாடிபணியத, துநொசுயவத மிதழகெளரிவீரகவல்லாந்த்நையமைந தொளிர, முத்திறைபெற்ற மா னாதகையமுமுகமதரிருந்துவாழ்த்தனரே. ()

சிகதிரசுட்சகதிபர்வலாச்சி நப்பச்செழுமதநடு விருப்பனபோனகதுவந்ருப்பருவலாபுரிபோனவினமுமாமபலுமபோலுங், குத்திரப்புகுறி கெழுமி நப்பனபோறகேலாததினகருமுநடுவின், முத்திருந்தனபோலியார்க்குமுத்திருப்பமுகமமதரிருந்துவாழ்த்தனரே. எகௌ

இறைபவன் நகுமததீனி, தறவாழ்கவிமையவர் குழுநிதம்வாழ்சு, மறைமொழிவாழ்கவமமொழிவ ந மாங்கருநெறிமன்னருவாழ்ப, பறைபலகவியாறசொலுமிருளுக்பபடிபவவாசேப்பவர்வாழ்க, முறைமுறைப்பயிருமுயிசஸ்ருமவாழ்கமுகமமதரிருந்துவாழ்த்தனரே. எசுடி

கவிநதறை.

சொற்றிறைதீண்டவெழுந்தாணிதப்புகதுடர்ந்தவுரை
யிறநிறைபாணிங்கதிறதலியாடலியமபுதினமு

மெய்ப்பொருளானகனிப்பிழையின்பொருண்மிக்கபிழை
பெப்பிழையும்பொறுப்பாயெமையாளுமிதையவனே.

௭௪௧

இக்காதையத்தமிழ்நூற்களியாகவெழுதிவைத்த
திக்காரமாகுமருளுமலாவத்தின்தினவர்க்கு
மக்காத்தரித்தகடியிறஞல்தம்வரிசைகொண்டு
மிக்காகநின்றதிருக்காட்டுகாட்டுயர்விண்பதிக்சே.

௭௪௨

வல்லானபிதம்மிருகுவிவாலைமதாமுறுஞ்
சொல்லாகப்பாடத்தலீசெய்வோருக்குஞ்சொற்களினை
யெல்லம்படிப்பாவர்கேட்பவர்பார்சூழிதமிழமாய்
அல்லாகிருபசெய்தருள்வான்முகலிங்கனைவர்க்குமே.

௭௪௩

மிருகுசுமாரே.

முற்றிற்று.

இங்ஙனம்அச்சுமாறுட்டமாயோரொழுத்தக்கடினங் குறையினு
கீழ்விலங்குபேலாகனுமேல்லிலங்குமொழிநாம் படித்தவாறுநையில்
வரிகளிற்காணப்படுமுகின் முறைபொலத் திருத்திகொள்கயாமவர்க
ளைமிகவுய்விருபடினென்றனம்.

